

Giới thiệu Vợ À, Quân Hôn Như Sơn

Vợ À, Quân Hôn Như Sơn thuộc thể loại ngôn tình kể về cô sinh ra ngày đó, cha cô bỏ lại cho mẹ cô một tờ thỏa thuận ly hôn. Ba ngày sau, mẹ cô ôm cô nhảy sông nhưng đến cuối cùng lại để cô lại cho cô một con đường sống, một mình đi tây thiên. Hơn 20 năm, cô cùng một bà lão sống nương tựa lẫn nhau, hèn mọn nhưng cũng kiên cường mà sống. Cô biết anh là tại một lần tụ hội. Anh cao lớn anh tuấn, khí lực hùng tráng, uy nghiêm nhưng cũng côi mờ, mỗi lúc giờ tay nhắc chân giống như một vật phát sáng, hấp dẫn người khác phải chú ý. Cô là cô nhi, ti tiện ở trước mặt mọi người. Anh là hồng ba đời, tôn quý như hoàng tộc. Vận mệnh bản thân khi một khắc bọn họ gặp được nhau đó, liền đem tính mạng của bọn họ khoắc lên cùng nhau. Anh đuổi theo, cô trốn. Anh bức, cô trốn. Anh dùng tới binh pháp tôn tử, dùng đủ các loại chiến lược mưu thuật, rút cuộc công hãm được trái tim cô. Truyện online này hứa hẹn sẽ mang đến cho bạn đọc những cung bậc cảm xúc đầy ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Về Nhà Bị Mẹ Bức Hôn

Tô Văn Tường về đến nhà, vội vàng cởi xuống một quân trang trắng đang khoắc trên người, thân thể cao lớn trần truồng bước từng bước phóng khoáng nhưng không kém phần ưu nhã vào phòng tắm. Anh cảm thấy rất sáng khoái khi được tắm dưới dòng nước mát lạnh.

Mới vừa bước ra phòng tắm chỉ kịp đem khăn quấn bên hông, cửa phòng bị mạnh đẩy mạnh ra khiến Tô Văn Tường sợ hết hồn... lại là mẹ của mình, đôi lông mày anh nhíu lên “Mẹ, mẹ lần sau mở cửa có thể hay không tôn trọng con, trước tiên hãy gõ cửa rồi hãy vào có được không?”

Hạ Nguyệt Tâm “cắt” một tiếng, “Con là do mẹ sinh ra, trên người của người có cái gì mà mẹ chưa có nhìn thấy qua sao?”

“Không giống với trước đây, con bây giờ đã là một người đàn ông” Tô Văn Tường tiện tay lau tóc ướt, đem khăn lông trong tay quăng lên giường, mở tủ quần áo tìm kiếm quần áo.

Hạ Nguyệt Tâm cầm lấy một xấp hình chụp đi tới, kích động đưa đến trước mặt con trai “Haiz, Văn Tường, Văn Tường... mau đến xem xem, những tấm hình này là một tuần này mẹ sàng lọc mới chọn được, con coi chút xem cô gái nào hợp mắt!”

Tô Văn Tường vội kêu lên “Mẹ, con thật vất vả lắm mới trở về nghỉ ngơi một chút. Mẹ có thể yên tĩnh được không?”

Hạ Nguyệt Tâm chột nhứt, khí thế không thua nhìn con trai, “Cũng vì con lâu ngày mới trở về nghỉ một chuyến, mẹ mới vội vàng cho con đi gặp mặt! Nếu không mẹ đi đâu tìm nàng dâu đây?”

“Vậy thì không cần tìm nữa!” Tô Văn Tường khom người trong tủ quần áo lấy bộ quần áo tựa hồ vẫn còn có thể mặc.

“A... mẹ... mẹ làm gì thế ạ?” Đầu của anh mới chui vào áo thì lỗ tai bị néo, lập tức kêu lên.

Hạ Nguyệt Tâm tức tức nói, “Không tìm sao? Con cũng đã 29 tuổi còn không tìm, có phải muốn giống anh cả con không? Hiện giờ 35 tuổi còn không kết hôn làm cho bác gái con lo lắng đến mức nào?”

“Mẹ đây là phòng ngủ chu đáo cho con thôi, sớm một chút thay con dự tính. Huống chi con xem trong đại viện, có mấy người 30 tuổi còn chưa kết hôn hả?”

Tô Văn Tường nhìn nanh vuốt của mẹ rồi khỏi lỗ tai, xoa xoa lỗ tai, “Lý Hào không phải còn chưa kết hôn sao?”

“Hừ, Con còn nói Lý Hào sao? Hai người các con suốt ngày ở trong bộ đội làm việc, nhất định là không có cơ hội kết giao bạn gái.” Hạ Nguyệt Tâm trong lòng tự nhủ rồi lại đem hình chụp đưa tới “Con xem một chút đi, mẹ chọn cho con toàn là những cô gái ưu tú, con nhất định sẽ thích”

Tô Văn Tường liếc qua đã bị những dáng vẻ kịch cỡm trong hình làm cho muốn nôn, vội vàng mở to mắt, cầm lấy quần áo chạy vào phòng tắm “Mẹ, trước tiên cho con mặc đồ đã.”

Hạ Nguyệt Tâm hiểu rõ con trai mình, chặn ở cửa phòng tắm vừa nhìn ảnh chụp vừa hướng vào phòng tắm mà nói “Con gái nhà họ Trương kia, các con từ nhỏ lớn lên cùng nhau thì cũng coi như là thanh mai trúc mã rồi, hai nhà chúng ta giao tình không tồi. Con trai, ngày mai cùng con gái nhà họ Trương gặp mặt một lần được hay không?”

Bên trong phòng tắm không có tiếng trả lời, Hạ Nguyệt Tâm gõ cửa, “Mặc quần áo xong chưa con trai.”

Vẫn không có thanh âm trả lời, Hạ Nguyệt Tâm nghi hoặc đẩy cửa ra phòng tắm ra, trong phòng tắm không thấy một bóng người mà cửa sổ bị mở tung ra, một cánh cửa vẫn còn đóng đưa, “Tô Văn Tường, con dám đùa giỡn mẹ sao?”

Thân thủ của Tô Văn Tường luồn nhảy từ lầu hai xuống, từ cửa sau vòng ra khỏi đại viện. Lấy điện thoại “Alo Lý Hào à, cậu đang ở đâu?”

Đầu dây bên kia có chút âm ỉ, người đàn ông đầu dây háng giọng rống lên, “Minh ở tại KTV, buổi tối lúc đi về nói cậu nghe rồi mà. Hôm nay sinh nhật Tiểu Nhiên, nó để mình tới giúp nó tiếp bạn hát. Cậu làm sao vậy?”

Tô Văn Tường “A” một tiếng, “Các cậu ở chỗ nào mình cùng tới. Mình về nhà thì mẹ bắt mình đi gặp mặt, mình nhảy từ cửa sổ trốn ra.”

Lý Hào cười haha, “Mình cũng vậy mà, cho nên mình tình nguyện ở bên ngoài điên cuồng cũng không muốn về nhà đâu.”

“Mình ở tại ‘Đêm Hường Vương’, cậu tới gọi mình rồi mình xuống đón.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Lần Đầu Gặp Gỡ (1)

Tô Văn Tường nhìn quang cảnh âm ỉ xung quanh, ngọn đèn thay đổi liên tục, trực giác mách bảo cho anh biết loại địa phương không thích hợp. Những phục vụ viên nữ cứ nhìn theo anh với mắt mãnh liệt như muốn thiêu cháy, hận không thể vuốt ve mặt của anh. Anh càng thêm chán ghét, lờ đến đây rồi phải kiên trì chờ thôi.

Lý Hào ra khỏi lô ghế, trông thấy người anh em tốt bụng của mình đang đứng ở quầy phục vụ, ngoắc tay một cái “Văn Tường, ở đây.”

Tô Văn Tường tiêu sái hai tay bỏ trong túi quần, mắt nhìn thẳng cất bước đi tới, “Như thế nào lâu như vậy.”

“Bên trong quá ồn ào, cậu gọi điện lần thứ nhất mình không nghe thấy.” Bộ dạng Lý Hào cao lớn, bắt ngang vai người anh em tốt, 2 người rời khỏi đại sảnh.

“A, đẹp trai quá”

“Đúng vậy, đúng vậy rất đẹp trai a! Hơn nữa các cô nhìn một thân da thịt của anh ấy kia, vừa tràn trề lực lượng lại không mất đi vẻ gợi cảm, oa, thật sự là quá manly”

Một đám nữ nhân viên phục vụ nhìn người đàn ông biến mất ở hành lang, mặt tràn đầy sắc hồng, nước miếng đều chảy xuống.

“Có nhiều người thế, mình vào thế này không tốt lắm đâu.” Đang muốn tiến vào, Tô Văn Tường cảm thấy sợ hãi hỏi.

“Không sao đâu, chính là mấy người bạn nữ của Tiểu Nhiên, tụi nó hát thì hát, 2 anh em ta uống rượu.”

“Cái gì? Lại là con gái sao?” Bước chân của Tô Văn Tường dừng lại, hiển nhiên là nghe thấy nữ sắc thì khuôn mặt liền thay đổi.

“Ai nha, yên tâm đi, không cần phải phản ứng như thế. Ngọn đèn mờ ám, phòng rộng lớn như thế đều không thấy rõ lắm, đi thôi. Tiểu Nhiên biết rõ cậu muốn tới, cao hứng lắm” Lý Hào nói xong, đẩy anh em tốt vào cửa.

“Tiểu Nhiên, anh Tường của em tới nè.” Lý Hào lớn tiếng hét lên, một đám gào khóc thảm thiết đều ngừng mọi hoạt động lại, nhìn về cửa đều kinh hãi hết.

Còn tưởng rằng anh của Lý Nhiên là cực phẩm, ai ngờ còn có người cực phẩm trong cực phẩm!

Đúng vậy, Tô Văn Tường ngoại trừ thân hình cao lớn, hình thể cân xứng, ngũ quan hoàn mỹ đều không thể bắt bẻ được. Con mắt sắc như thanh kiếm, lông mày dày, mũi cao môi mỏng, mày kiếm co rút lại hấp dẫn, lộ ra một cổ anh khí, một đôi mắt loang loáng ánh sao trong không gian u ám này như ánh trăng sáng chiếu rọi, hiện lên sự trong sáng, lại lóe rạng rỡ hào quang.

Trên người mặc một áo T-shirt phối hợp với một chiếc quần ngắn màu xanh lục bằng sợi tổng hợp, tùy ý đơn giản mặc trên người anh, đơn giản chỉ cần thêm vài phân khí chất kiên cường, hơn nữa gò má kiêu căng làm cho vẻ mặt trở nên nhàn nhạt, mang theo một sức quyến rũ của người đàn ông trưởng thành. Cả người vừa xuất hiện tựa như một vật sáng bình thường, hấp dẫn các cô gái khiến họ không kim lòng được mà ngắm nhìn anh, nhịp tim nhanh chóng tăng nhanh.

Tần Vi Lan vốn là ngồi ở góc trong của ghế salon, miễn cưỡng nghe mấy người bạn hát, một trận oanh động như vậy cô cũng nhìn không được quay đầu nhìn sang. Từ hai mắt ngấm vụng trộm quan sát thoáng qua rồi liền quay mặt đi, không hề chú ý nữa.

Tô Văn Tường bước chân dài đi vào, từ trong túi đưa ra một cái hộp gấm nhỏ đưa cho người có buổi lễ sinh nhật hôm nay, “Tiểu Nhiên, trên đường tới đây anh mới mua, không biết là em có thích hay không? Chúc em sinh nhật vui vẻ.”

Lý Nhiên tiếp nhận món quà, vừa mở ra nhìn, là một sợi dây chuyền, “Oa, thật xinh đẹp. Em cảm ơn anh Văn Tường.”

Tô Văn Tường cười cười, ngử quan càng thêm mê người, “Thích là tốt rồi, các em cứ chơi đi, không cần phải để ý đến anh.” Nói xong, liền tự nhiên đi đến góc ngồi xuống.

Tần Vi Lan thấy người đàn ông này đi thẳng đến bên cạnh mình mà ngồi xuống, còn chưa kịp nói ra “nơi này có người ngồi rồi” thì người đàn ông cao lớn đã đặt mông ngồi xuống.

“A...” Tần Vi Lan chưa nói ra lời nào đã biến thành tiếng kêu thất thanh, người đàn ông trực tiếp ngồi xuống nửa cái chân của cô rồi, đè lên rất là đau nhức.

Tô Văn Tường đột nhiên cả kinh, động tác nhanh chóng né sang một bên, chăm chú nhìn kỹ mới phát hiện trong góc đã có một người ngồi “A... xin lỗi... anh không nhìn thấy... không có làm em bị thương chứ?”

Anh không thích cùng phụ nữ có bất kỳ mối liên hệ nào, không có nghĩa là không có lễ phép cùng cách ứng xử. Anh thấy mình chủ quan làm đau người ta thì vội vàng cúi đầu nhìn xem, rồi không ngừng xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Lăn Đầu Gặp Gỡ

Anh không thích cùng phụ nữ dây dưa, không có nghĩa không có tôn trọng, lịch sự với phụ nữ, thấy mình làm đau người ta, anh vội vàng nhìn xem, không ngừng nói lời xin lỗi.

Người đàn ông đứng trước mặt khí thế quá quật cường, anh cúi đầu đến gần, Tần Vi Lan cảm thấy áp lực. Hầu hết đàn ông mùa hè nóng nực thường bốc ra mùi mồ hôi, ngược lại người anh lại toát ra mùi cỏ xanh nhàn nhạt làm cho cô không tự giác được mà mặt nóng lên.

“Không có việc gì, không có việc gì, không sao rồi.” Thấy bàn tay anh đã chạm tới đùi mình, Tần Vi Lan sợ hết hồn, càng thêm lùi về phía sau ghế để né tránh sự đụng chạm của anh, ngay cả nói chuyện cũng lắp bắp.

Trời ạ, may mắn trong KTV tối, nếu không hiện tại chẳng phải là cô toi rồi sao. Người ta bắt quá vô ý đụng trúng mình, Tần Vi Lan vì chính mình mà chuyện bé xé ra to cảm thấy ảo não.

Trong góc ánh sáng mờ ám của KTV, bóng dáng Tô Văn Tường cao lớn vừa giống như con chim đại bàng giang cánh bao phủ, anh chỉ nghe thấy giọng nói ngọt ngào, trong trẻo dịu dàng không vương bận bụi trần. Anh ngước mắt nhìn lại, lại thấy không rõ hình dáng của cô, chỉ cảm giác được mái tóc của cô rất dài, che đi nửa khuôn mặt, vẻ mặt của cô dường như thay đổi khi tay của anh đưa đến gần.

Phát giác đầu vịn tay mình trên đùi người ta, anh nghiêm chỉnh đứng lên, vội vàng như bị điện giật, miệng không ngừng nói, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, anh không phải cố ý.”

Tần Vi Lan không dám nói lời nào nữa, chỉ lắc đầu ý bảo mình không có việc gì.

Tô Văn Tường ngồi xuống một bên, ngón tay vô ý ma sát, giống như đầu ngón tay còn lưu lại cảm xúc vừa rồi, trong đầu cảm thán thì ra da thịt phụ nữ sờ thật bóng loáng nhẵn nhụi a, hay chỉ có da của cô ấy mới như thế?

Chợt rung mình một cái, Tô Văn Tường tỉnh táo lại nào... Trong đầu sao lại xuất hiện ý nghĩ như thế, chẳng khác mấy tên lưu manh là mấy!

Lý Hào ngồi bên cạnh không ngừng trêu chọc, “Văn Tường, cậu huấn luyện binh sĩ đến hoa cả mắt rồi sao? Người ta ngồi vậy mà cậu cũng không thấy.”

Tô Văn Tường tức giận đánh bạn tốt một cái “Đi đi! Đừng có trêu chọc tớ.” Cuối cùng, giọng anh nhỏ xuống như nói thầm “Cô ấy nhỏ như vậy, tớ còn tưởng là chiếc đệm ghế sofa đó”

Anh nói rất nhỏ, Tần Vi Lan khi nghe thấy cũng không khỏi nhú mày, “mình rất nhỏ sao? 1m65 so với chiều cao trung bình của phụ nữ cũng được coi là cao chứ.”

Cô len lén nhìn qua anh, anh ít nhất cao 1m85. Quân nhân đáng cao như vậy sao ?

Sau đó, con gái hát cứ tiếp tục hát, đàn ông thì uống rượu. Nguyên một đám mỹ nữ thừa dịp ca hát như trục bánh xe lòn nhót vậy, đem hết khả năng để đến gần Tô Văn Tường. Tất cả đều là bạn bè của Lý Nhiên, anh cũng không có bày ra bộ mặt khó chịu, vì vậy chỉ nhàn nhạt cười, đáp lại.

Tần Vi Lan không thích hát, cả buổi tối chỉ ngồi yên một góc, nghe các bạn của mình hát. Nhìn đồng hồ đã hơn 10h, liền đứng dậy mang giỏ xách, “Tiểu Nhiên, thời gian không còn sớm nữa mình về trước đây. Buổi tối còn phải viết bản thảo nữa.”

Lý Nhiên vừa hát xong một bài, lấy một cốc nước lớn uống một ngụm, “Hả? sớm như vậy sao....chúng mình chuẩn bị đi suốt đêm. Dù sao ngày mai là cuối tuần, đều không cần đi làm mà.”

Tần Vi Lan cười, “Không được rồi, mình phải đi trước. Các bạn cứ tiếp tục chơi, sinh nhật cậu mà đương nhiên phải tận hưởng chứ.”

Lý Nhiên không tình nguyện nói, “Nhưng... thôi được rồi. Bây giờ cũng là 10h rồi một mình cậu về cũng không an toàn lắm.”

“Không có chuyện gì đâu, mọi người cứ chơi tiếp đi.”

Tô Vân Tường một bên ngồi uống rượu với Lý Hào, ngẫu nhiên đối đáp vài ba câu với đám con gái vây xung quanh anh này giờ. Lúc Tần Vi Lan đứng dậy muốn rời đi, anh mới nhớ lại sự tồn tại của cô ấy. Anh không khỏi có chút hiếu kỳ, phàm là con gái trông thấy anh giống như ông thấy mặt vậy nhưng cô gái này lúc này bị anh đụng trúng, còn ngồi gẩn như vậy, rõ ràng là chưa có đến gần anh.

A có ý tứ.

“À... Tiểu Nhiên, anh cũng phải đi về, nhà anh có gác cổng. Bạn em ở chỗ nào, sẵn tiện anh đưa về luôn cho.” Tô Vân Tường đứng dậy, hai tay bỏ trong túi quần, cất giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thuận Đường

“À... Tiểu Nhiên, anh cũng phải đi về, nhà anh có gác cổng. Bạn em ở chỗ nào, sẵn tiện anh đưa về luôn cho.” Tô Vân Tường đứng dậy, hai tay bỏ trong túi quần, cất giọng nói.

“A? Anh phải đi rồi sao?” Một đám con gái vừa nghe nói anh đẹp trai phải đi, đều không nhịn được, ánh mắt cứ dán lên người anh, hận không thể ôm lấy anh.

“Anh Vân Tường, cũng không dễ dàng gì đi chơi với chúng em được một lần mà.” Lý Nhiên cũng có chút mất hứng

Tô Vân Tường cười cười, “Anh không có thói quen thức khuya, trong nhà có người đang chờ. Anh phải đi trước, lần sau cùng các em đi chơi sau.”

Đối với Tô gia thì Lý Nhiên cũng có chút hiểu biết, Tô lão gia là người rất khiêm tốn, văn bối của Tô gia ai cũng phải sợ. Lý Nhiên cũng không ép, nhìn Tần Vi Lan rồi nói, “À.. anh Vân Tường, nhà của Lan Lan cũng thuận đường với anh. Vậy anh phải chịu trách nhiệm đưa Lan Lan an toàn về nhà đó.”

Tần Vi Lan đứng ở nơi đó nghe được anh sẽ đưa mình về, trong lòng đột nhiên nảy dựng lên, muốn từ chối nhưng đều không có cơ hội mở miệng, bị Lý Nhiên nói như vậy lập tức lác tay, “Không cần đâu, không cần đâu. Mình có thể tự trở về nhà được mà.”

Bởi vì cô cự tuyệt quá nhanh khiến cho Tô Vân Tường có chút không vui, nhún mày lại, “Anh rất đáng sợ sao? Hay là em sợ quân nhân.” Anh biết rõ, những người quân nhân trong ấn tượng của mọi người rất nghiêm túc, lạnh như băng, anh nghĩ chắc cô bé này cũng bởi vì vậy mà sợ anh đưa về nhà.

Tần Vi Lan ngẩn người ra, vội vàng nói, “Không phải vậy đâu ạ, anh không nên hiểu lầm. Em chỉ cảm thấy thời gian đã trễ, mọi người hay là đều tự trở về là được rồi.”

Tô Vân Tường vung tay nói, “Biết rõ trễ rồi thì nên nhanh lên đi a, còn cần nhân cái gì.” Vừa dứt lời, bắt lấy tay cô rồi nói với những người còn lại, “Mọi người cứ chơi tiếp, chúng tôi đi trước.”

Lý Hào như nhìn ra cái gì, cất giọng nói với người đang bước tới cửa, “Vân Tường, tiểu tử nhà cậu nên kiểm chế chút đi.”

Ra khỏi phòng tôi, đi ngang qua hành lang có chút ánh đèn sáng mới nhìn rõ người bên cạnh có hình dạng như thế nào?... tóc đen dài cho đến hông, trên người mặc áo sơ mi màu xanh lá đậm, kết hợp với váy màu nâu. Làn da trắng nõn, ở dưới ánh đèn phảng phất chiếu sáng, cả người toát lên khí chất thuần mỹ như sinh viên, so sánh với cô gái bị mẹ anh bắt đi gặp mặt thoát nhìn có vẻ thoải mái hơn.

Chỉ là cô gái này nhìn tựa hồ có vẻ không giỏi về khả năng giao tiếp với người xung quanh. Ra khỏi KTV, cô ngay cả đảo mắt nhìn anh một cái cũng không có lấy một lần.

Tô Vân Tường rốt cục nhìn không được lên tiếng phá vỡ im lặng, khẽ ôm lấy người mình rồi quay sang hỏi người bên cạnh, “Em tên là... Lan Lan?”

Tần Vi Lan đứng cùng anh bên đường chờ xe tới, bị anh đột nhiên hỏi có chút bối rối, trong lòng không hiểu vì sao rung động một hồi, ngẩng đầu nhìn anh, “À, vâng, Tần Vi Lan”

Cô vừa ngẩng đầu, Tô Vân Tường mới thấy rõ ngũ quan của cô, thật sự rất nhỏ a, mái tóc dài như dòng nước che khuất cả cái trán, ngay cả lông mày

đều bị che đi, chiếc mũi nhỏ nhỏ vênh lên, cái miệng nhỏ nhỏ hồng hồng, cái cằm nhỏ nhọn. May mắn thay cặp mắt kia không được coi là nhỏ, hơn nữa lại rất sáng, lông mi cũng rất dày và dài, lúc nháy mắt tựa hồ như một đôi cánh bướm.

Anh cơ hồ như bị ngũ quan của cô mê hoặc, “Em thật xinh đẹp.” Lời khen ngợi không tự giác được bật thốt ra.

Tần Vi Lan ngẩn người ra, mắt tự nhiên cười, “Hả... phải không.....” Cô vội vàng thu hồi lại ánh mắt, che giấu hành động luống cuống vừa rồi của mình.

Vừa lúc nhìn anh, cũng là lần đầu tiên cô thấy rõ tướng mạo của anh. Lúc trước nhìn thân hình của anh thì cô còn tưởng anh là một gã đàn ông thô lỗ mặt đen! Hiện tại nhìn thấy, hoàn toàn không phải ah. Mái tóc trên đầu được cắt ngắn, nhìn rất đặc biệt, mày kiếm tung bay, đôi mắt như hoa đào léo sáng, sống mũi cao thẳng... ừ... môi mỏng kêu gọi.....

“Tần Vi Lan. Tên rất nhỏ nhả. Anh là Tô Văn Tường... đám mây bay lượn.” Anh hào phóng tự giới thiệu về mình.

Tần Vi Lan lễ phép cười, “Tên của anh thật có khí phách.”

Hai người nhìn nhau đều nhàn nhạt cười

“Xe đến rồi. Đi thôi” Đang khi nói chuyện, một chiếc taxi chạy tới, Tô Văn Tường lịch sự mở cửa xe nhường chỗ cho cô gái bên cạnh vào ngồi trước.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Đường Về Tự Nhiên Trở Nên Quen Thuộc.

“Xe đến rồi. Đi thôi” Đang khi nói chuyện, một chiếc taxi chạy tới, Tô Văn Tường lịch sự mở cửa xe nhường chỗ cho cô gái bên cạnh vào ngồi trước.

Cô còn tưởng anh sẽ ngồi ở ghế phụ, không ngờ rằng Tần Vi Lan vừa ngồi xuống thì bóng dáng cao lớn của anh cũng ngồi xuống bên cạnh cô làm cho chỗ ngồi phía sau xe cực kì nhỏ hẹp.

Hơi thở của anh bên cạnh, Tần Vi Lan phát hiện mặt mình tựa hồ đỏ như lửa đốt, trong lòng âm thầm nói- người này như thế nào cứ tự nhiên như người thân quen vậy, chính mình rõ ràng không muốn nói chuyện, anh còn muốn ngồi cạnh mình nữa.

Tô Văn Tường ngồi xuống, đưa tay đựng nạng “Tần tiểu thư, nhà em ở đâu? Đưa em về nhà trước.”

“Hả? không cần, không cần. Để cho tài xế chạy đi, tới phía trước một đoạn, em xuống là được rồi.”

Tô Văn Tường nhíu mày, tối nay bị cô ấy cự tuyệt hoàn toàn nha.

“Bây giờ trị an không được an toàn, hãy để anh đưa em về nhà đi.” Tô Văn Tường đè xuống cảm xúc buồn bực trong lòng, tiếp tục bày ra da mặt dày. “Ài, cảm giác như bị trúng tà! Hôm nay mình làm sao vậy, không phải đối phụ nữ luôn cảm thấy chán ghét sao?”

Tài xế taxi tỏ ra có chút khó chịu, “Hai người không cần phải làm trễ nãi thời gian của tôi được không? Hai người thảo luận quyết định cuối cùng là đi nơi nào?”

Tần Vi Lan không muốn dây dưa nữa, vội vàng nói, “Xin lỗi, phiền chú cho xe chạy tới đường 81 khu phố 10.”

“A..!” Tô Văn Tường cười, thấp giọng nói, “Nhà chúng ta ở gần nhau! Anh cũng ở khu phố 10, cũng gần con đường nơi em ở. Anh đưa em về, chạy bộ 20 phút là có thể tới nhà anh!”

Tần Vi Lan không khỏi trong lòng than nhẹ – chạy bộ 20 phút, gọi là “gần” sao? Được rồi, anh là quân nhân, thân thể cường tráng.

Tô Văn Tường thấy cô chỉ khẽ mỉm cười không nói lời nào, giống như một mình anh tự biên tự diễn vậy, trong lòng càng cảm thấy buồn bực - chính mình hình như không có chút lực hấp dẫn nào? Cô bé này không muốn nhìn anh đến một lần?

“Anh cảm thấy hình như em rất chán ghét anh thì phải?” Tô Văn Tường âm thầm quan sát cô, nhin không được hỏi.

Tần Vi Lan ngẩn người, có chút bất đắc dĩ, “Không phải vậy. Anh không nên suy nghĩ quá nhiều.”

“Vậy sao em không thích nói chuyện với anh?”

“Không có. Em chỉ theo thói quen không nói chuyện với người lạ thôi, hơn nữa cũng không biết nên nói gì.” Huống chi người này là đàn ông.

“À” Tô Vân Tường sững sờ, chợt ngây ngốc cười, “Nhưng... anh thật thích hàn huyên với em, anh vừa thấy em thì có cảm giác như quen biết, giống như có cảm giác gặp được bạn cũ vậy.” Anh hào phóng biểu đạt cảm thụ trong lòng của mình, không chút nào ngại ngùng.

Nhưng những lời này nghe vào tai Tần Vi Lan, ấn tượng về anh giảm đi một phần – miệng lưỡi trơn tru, đồ ngon đồ ngọt!

“Phải không vậy?” Cô cũng chỉ biết cười trừ.

“Ừ!” Người đàn ông có tính tình như trẻ con này gật đầu một cái, quay đầu nhìn cô, không tự giác tiến tới gần, “Gọi em là Tần tiểu thư có chút xa lạ, mọi người đều gọi em là Lan Lan nhưng anh không muốn gọi em là Lan Lan, không có gì mới lạ. Hay là, anh gọi em là Tần Tần đi, khẳng định là không có người gọi em như thế!”

“Tên chỉ một cách xưng hô thôi, tùy anh đi.”

Mặc dù thái độ của cô là không quan tâm lắm, nhưng Tô Vân Tường vẫn thấy rất cao hứng nhếch miệng cười to, “Được rồi, vậy về sau gọi em là Tần Tần”

“Tần Tần, em làm việc ở đâu vậy?” Tô Vân Tường đối với cô gái ngồi bên cạnh cảm thấy hứng thú, nhin không được muốn biết nhiều hơn về cô. Anh cũng không quan tâm người ta có hay không để ý tới mình, anh bắt đầu hỏi này nọ.

“Em chưa có công việc.”

“Hả? Vậy em dựa vào cái gì nuôi sống chính mình?”

“A... em làm viết lách trên mạng thôi, có tiền nhuận bút.”

“Viết lách trên mạng?” Tô Vân Tường chợt nhíu mày, “Làm việc đó có thể kiếm tiền sao?” Theo cách nhìn của anh thì có tiếng mới có miếng, đi làm mới có thể có tiền nhưng thật sự có người sống bằng tiền nhuận bút sao?

Tần Vi Lan thấy anh nghi vấn với công việc của mình, nhin không được quay mặt nhìn anh, “Đương nhiên rồi! Anh chẳng lẽ không biết rằng hiện nay có rất nhiều tác giả phim truyền hình đều là tiểu thuyết gia trên mạng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Lưu Luyện Không Rời.

Tần Vi Lan thấy anh nghi vấn với công việc của mình, nhin không được quay mặt nhìn anh, “Đương nhiên rồi! Anh chẳng lẽ không biết rằng hiện nay có rất nhiều tác giả phim truyền hình đều là tiểu thuyết gia trên mạng sao?”

Cô nghiêm túc nói chuyện, một đôi mắt to phát ra những tia sáng rạng rỡ trên khuôn mặt nhỏ nhỏ của cô, trên người cô tỏa ra mùi hương nhàn nhạt, tim của anh đột nhiên đập mạnh hơn mức bình thường, nhin không được muốn đưa tay chạm vào gương mặt của cô.

Mà trên thực tế anh cũng kim lòng không được đưa tay ra.

Tần Vi Lan nhìn anh không hiểu được biểu tình vừa rồi của anh, nhìn lại trên người mình, “Anh làm gì vậy?”

Tô Vân Tường bưng tỉnh, lung túng thu hồi tay lại, “A... không có gì, không có gì...anh xin lỗi.... không có gì...” Anh chợt xoay người sang chỗ khác che giấu sự lung túng của mình, ngồi nghiêm chỉnh lại, lưng thẳng tắp, con mắt nhìn về phía trước, cố gắng không nói chuyện.

Tần Vi Lan nhìn anh càng cảm thấy hiếu kỳ, trong lòng thầm nghĩ : người này đầu óc không có vấn đề đấy chứ? Mà thân phận của anh ấy là quân nhân, nhin không giống nha...

Xe cuối cùng cũng dừng lại, Tần Vi Lan xuống xe, còn chưa kịp nói hẹn gặp lại thì Tô Vân Tường đã thanh toán tiền xe rồi nhảy xuống, “Anh đưa em về đến nhà, bây giờ đã 11h, không an toàn đâu.”

Tần Vi Lan thấy xe đã đi rồi, trong ngõ hẻm có chút tối nên cũng không nên cự tuyệt sự giúp đỡ của anh, “Cảm ơn.”

Tô Vân Tường hiện tại đã bình tĩnh trở lại, dè dặt quan sát sắc mặt cùng hành động của tiểu cô nương đang sóng vai đi bên mình “Tần Tần, em không có tức giận chứ?”

Tần Vi Lan làm bộ như cái gì cũng không biết, “Tức giận chuyện gì chứ?”

Tô Vân Tường cảm thấy nhẹ nhõm hẳn đi, “Vậy thì tốt rồi, vừa rồi em không nói gì hết nên anh còn tưởng em đang giận anh chứ.

Tần Vi Lan không nói thêm lời nào, chỉ là đi mà thôi.

“Tối rồi, phía trước là khu nhà trọ nhà của em, cảm ơn anh đã đưa em về.” Tần Vi Lan dừng lại mỉm cười nhìn người đàn ông cao lớn anh tuần trước mặt nói lời cảm ơn. Cô không hy vọng anh biết thêm nhiều thứ về cuộc sống của cô cho nên cô sớm dừng bước.

Tô Vân Tường nhìn khu chung cư phía trước, có bảo vệ gác không có nguy hiểm cho lắm. Nhưng vừa nghĩ cứ như vậy tạm biệt cô, không biết chừng nào mới có thể gặp lại trong lòng nhất thời khó chịu không thôi.

“Này...”

“Tô tiên sinh, anh có chuyện gì sao?” Thấy anh không có ý định đi, Tần Vi Lan hỏi.

Tay của Tô Vân Tường bóp lại thành một quả đấm, kêu rằng một cái, “Cái kia... Tần Vi Lan, em có thể cho anh số điện thoại được không?”

Hả? Tần Vi Lan ngẩn ra, lập tức cảm thán, “Xin lỗi, em không quen cho người mới gặp số điện thoại.” Nhất là người đó lại là đàn ông.

Tô Vân Tường hôm nay đã bị cô gái này cự tuyệt rất nhiều lần, nghe cô nói thế thì trong lòng ngoại trừ ngạc nhiên ngược lại cũng không có cảm giác mất hứng, nhếch môi cười haha, “Cũng đúng, đối với anh em chưa hiểu rõ nên cũng không nên cho số điện thoại. Vậy sau này trở nên quen thuộc hơn thì cho cũng không muộn.”

Tần Vi Lan cười cười nhìn nét mặt của anh, buồn cười nói, “Vậy cảm ơn anh nhiều, anh trở về đi.”

“Em vào trước đi, anh nhìn em vào rồi anh mới về.” Tô Vân Tường nói, đẩy bả vai của cô.

Tần Vi Lan trong lòng một lần nữa cảm thán đầu óc của người đàn ông này có bệnh! Khóe miệng cười một chút, xoay người đi vào.

Đưa mắt nhìn cô gái với thân hình nhỏ nhắn đi vào cửa chính rồi biến mất tại một khúc quanh, Tô Vân Tường nặng nề thở dài, làm sao bây giờ? Hình như anh đã thích cô gái lạnh nhạt này rồi! Cô gái vóc người nhỏ nhắn xinh đẹp này cần phải để người ta cung chiều trong tay, sao lại sống một cuộc sống cô đơn như vậy? Ý tưởng muốn bảo hộ cho cô ở trong lòng anh bắt đầu bùng phát!

Tô Vân Tường xoay người chạy bộ về nhà, bước chân nhẹ nhàng, giống như đã tìm được động lực để cố gắng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Tâm Tình Tốt Đi Hù Dọa Bạn Tốt.

Sáng hôm sau, Tô Vân Tường rời giường rất sớm, vừa mở cửa phòng ngủ thì đã thấy Hạ Nguyệt Tâm đã đứng chặn cửa phòng ngủ.

Gặp con trai mặc áo quần chỉnh tề như muốn đi ra ngoài, Hạ Nguyệt Tâm liền nhíu mày, “Như thế nào con trai? Hôm nay lại có chuyện gì sao?”

Trên gương mặt tuần tú của Tô Vân Tường hiện lên nụ cười, hai tay đặt lên vai mẹ, dụ dỗ mẹ xuống lầu, “Hôm nay thật sự con có chuyện mà!”

“Cái rắc ấy!” Hạ Nguyệt Tâm chụp tay con trai, “Con đừng có nịnh bợ mẹ! Hôm nay con đừng nghĩ bước ra khỏi cửa, theo mẹ đi gặp mặt!”

Tô Vân Tường mặt mày giương lên, cao hứng nói “Mẹ à, hôm nay con có chuyện muốn làm chính là tìm con dâu cho mẹ đó!”

“Cái gì?” Hạ Nguyệt Tâm không tin được những gì mình nghe thấy, “Hả? Khoan để mẹ đi coi xem hôm nay có phải hay không có bảo to rồi không?”

“Mẹ..con nói thật mà!” Tô Vân Tường bung trà rót nước cho mẹ mình, “Mẹ xem con đi một tháng mới về được 2 ngày, thời gian rất chi là cấp bách. Con muốn nắm chặt cơ hội này, hôm nay con nhất định phải đi ra ngoài!”

“Con trai, con nói thật sao? Con nhìn trúng cô gái nào sao?”

“Vâng!” Tô Vân Tường gật đầu như bầm tỏi, “Thật sự tới qua con mới biết cô ấy, cô ấy đối với con chưa quen biết lại xa cách. Cho nên hôm nay, con muốn đi hỏi thăm tin tức của cô ấy!”

Hạ Nguyệt Tâm uống một ngụm trà, “Con tốt nhất đừng gặt mẹ. Nếu không.. mẹ sẽ để cho lão gia thu thập con.”

Ở Tô gia thì Người có quyền uy lớn nhất chính là Tô lão gia, Tô Vân Tường bị hù dọa, nhanh chóng cầu xin mẹ, “Mẹ...ngăn vạ lần đừng làm thế nữa. Con bảo đảm là thật!”

Nói xong, đôi chân thon dài bước hai bước liền đã rời khỏi phòng.

Tô lão gia từ nhà chính tới, ngồi xe lăn, “Vân Tường đâu rồi, khó có được một chuyến mới về nhà, như thế nào không thấy bóng dáng thế?”.

Hạ Nguyệt Tâm đẩy lão gia tới phòng khách nghỉ ngơi, “Haha, cha... Vân Tường đi tìm cháu dâu cho cha.”

Tô lão gia thở dài một tiếng, “Ai, người trẻ tuổi bây giờ thật khó hiểu, trong nhà an bài gặp mặt không tốt sao, lại tự mình muốn đi ra ngoài nói chuyện yêu đương.”

Hạ Nguyệt Tâm trong lòng biết ý tứ của lão gia, an ủi “Cha người đừng có trông nom những thứ này nữa, để tùy bọn nhỏ đi a. Vân Triệt cùng Vân Thanh chính là ví dụ điển hình, con cùng Vân Ngao chỉ còn đứa nhỏ này nữa, nó muốn làm gì, chúng con cũng không có ngăn cản. Chỉ cần nó tìm được cô gái có gia thế trong sạch, cho dù xuất thân trong gia đình bình thường, cũng không sao cả.”

Tô lão gia hiện tại chính là người ngại thảo luận, khoát tay, chuyển xe lăn rời đi, “Mặc kệ mấy đứa, cha đã già rồi, cũng không trông nom các con được nữa rồi.”

Tô Vân Tường đi tới Lý gia, Lý Hào cùng em gái Lý Nhiên rạng sáng 3, 4 h mới về nhà, lúc này đều đang còn ngủ. Lý Hào bị cảnh vệ đánh thức, buồn ngủ ngồi bịch trên ghế salon, “Tô Vân Tường, cậu sáng sớm không ngủ được thì tại sao lại đến đây chứ?”

Tô Vân Tường đi tới lôi kéo bạn tốt ngồi dậy, “Tiểu Nhiên đã về chưa?”

“Tiểu Nhiên?” Lý Hào mở to mắt, “Đã trở về...cậu tìm nó có chuyện gì vậy?”

“Hi hi...” Tô Vân Tường cười vô cùng ngượng ngùng làm cho Lý Hào toàn thân nổi hết da gà, “Cậu bị trúng tà rồi sao?”

“Không phải! Mình tìm Tiểu Nhiên hỏi thăm chút chuyện về Tần Vi Lan.” Tô Vân Tường đối với anh em tốt không che dấu điều gì.

“Tần Vi Lan? Ai thế.....Trên đời này cô gái nào có diễm phúc được Tô thiếu gia để mắt tới đây?” Lý Hào nói móc.

“Đi! Nhanh lên, giúp mình kêu Tiểu Nhiên dậy đi! Chiều này đã phải trở quân khu, không có nhiều thời gian.”

“Chính cậu đi gọi đi! Mình ngủ tiếp, dựa vào cái gì cậu theo đuổi người ta lại làm phiền mình!” Lý Hào nói lại rồi đi vào phòng ngủ, Tô Vân Tường kêu như thế nào cũng không dậy.

Lý Nhiên là con gái, Tô Vân Tường cũng không nên vào phòng ngủ nên đành phải ở trong phòng Lý Hào mở máy tính chơi game, chờ anh em Lý Hào dậy.

Lý Hào tỉnh dậy đã là 12h trưa. Mở mắt ra nhìn thấy một người đàn ông ngồi trong phòng mình, giật mình, “Tô Vân Tường cậu sao còn chưa đi vậy! Làm mình sợ muốn chết!”

“Có cái gì tốt mà hù dọa chứ! Mình không có hứng thú với cậu!” Tô Vân Tường thấy bạn tốt ngồi dậy, vội vàng nói, “Nhanh lên, Tiểu Nhiên khẳng định cũng dậy rồi. Cậu giúp mình gọi con bé đi !”

Lý Hào lúc này mới nghiêm chỉnh lại, “Vân Tường, cậu nói thật sao? Cậu thật sự để ý cô gái gặp ngày hôm qua à?”

Tô Vân Tường không chút do dự gật đầu, “Là thật! Mình thật sự thích Tần Tần, cô ấy không chịu cho mình số điện thoại, mình không thể mặt dày ép buộc cô ấy nên mình đành phải tìm Tiểu Nhiên.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đau Lòng Khi Biết Thêm Về Cô Ấy.

Lý Hào lúc này mới nghiêm chỉnh lại, “Vân Tường, cậu nói thật sao? Cậu thật sự để ý cô gái gặp ngày hôm qua à?”

Tô Vân Tường không chút do dự gật đầu, “Là thật! Mình thật sự thích Tần Tần, cô ấy không chịu cho mình số điện thoại, mình không thể mặt dày ép buộc cô ấy nên mình đành phải tìm Tiểu Nhiên.”

Lý Hào nhìn Tô Vân Tường như nhìn thấy người ngoài hành tinh suốt năm phút, phát hiện ánh mắt bạn tốt vô cùng nghiêm túc, kiên định thì rốt cục nhảy

lên, kêu to, “Vân Tường, nếu như 2 người các cậu mà thành đôi thì mình không phải chính là ông mối sao! Tối hôm qua, nếu không có mình thì làm sao 2 người có thể biết nhau?!”

“Uh, cậu muốn nói gì cũng được, đi gọi Tiểu Nhiên giùm mình đi.” Tô Vân Tường một cước đem Lý Hào đá ra khỏi cửa.

Lý Nhiên còn tưởng rằng Tô Vân Tường là tới tìm mình vô cùng vui vẻ, vội vàng thay quần áo xuống lầu nhưng vừa nghe nói Vân Tường là tìm mình muốn hỏi thăm tin tức về Tần Vi Lan thì lập tức trả lời một cách, “Anh Vân Tường, em sẽ không nói cho anh biết số điện thoại của cô ấy đâu.”

“Vì sao lại không nói anh biết?”

“Lan Lan không thích liên hệ với mọi người, không phải ngày hôm qua com nước xong, em là sống chết đòi cô ấy tới KTV thì bạn ấy mới tới.” Lý Nhiên bĩu môi nói.

“Hà?” Tô Vân Tường gật đầu, nghĩ tới ngày hôm qua cùng cô nói chuyện “Ừ. Cô ấy là người điềm đạm nho nhã, nói chuyện thì nhỏ nhẹ không lớn tiếng.”

“Vâng, nếu như cô ấy không chịu cho anh số điện thoại thì em cũng không thể cho anh. Nếu không cô ấy ngay cả em cũng không để ý tới!”

Tô Vân Tường hé ra khuôn mặt tuần tú cúi xuống nói, “Cô ấy có bạn trai rồi sao?”

“Lời nói tới hôm qua có thể xem như tặng cho anh đó. Bên người cô ấy bạn bè khác phái rất ít, tựa hồ cô ấy không thích có liên hệ gì với đàn ông. Chúng em là bạn tốt, thường hay gặp nhau nói chuyện phiếm, nhưng nói về chuyện quen bạn trai hay kết hôn thì cô ấy không bao giờ nói tới. Đúng rồi, cô ấy so với em lớn hơn hai tuổi, hiện giờ cô ấy đã là 26 tuổi nhưng một chút về dự định kết hôn cũng không có. Cô ấy nói cô ấy muốn sống theo chủ nghĩa độc thân.” Lý Nhiên gặp Tô Vân Tường đối với người bạn tốt của mình có hứng thú như vậy, mà anh cũng không phải là người biết nói chuyện nên nhin không được đem những chuyện này đều nói với anh, hy vọng có thể bỏ đi ý nghĩ của anh.

Quả nhiên, Tô Vân Tường trầm mặc. Cô xinh đẹp giống như cô nhóc như vậy, lại đang vào độ tuổi xinh đẹp nhất của đời con gái, làm sao sẽ đối với hôn nhân mà ôn tính toán như vậy chứ?

“Cô ấy có phải chịu qua đã kích gì không?” Tô Vân Tường nhíu mày.

“Em không biết... những chuyện như vậy, chúng em lại không nói tới. Chúng em tại CLB cầu lông mới quen biết, về sau nói chuyện rất hợp ý nên quan hệ dần dần tốt lên. Thời điểm em biết cô ấy thì cô ấy chính là đã có bộ dạng này rồi.”

“Cô ấy thích đánh cầu lông sao?”

“Vâng, đúng vậy. Công việc của cô ấy làm thường phải ngồi yên một chỗ suốt ngày, không vận động nhiều, eo không tốt nên bác sĩ đề nghị cô ấy vận động. Cô ấy thích cầu lông vì thế thường hay đi đánh cầu lông, vận động một chút.” Lý Nhiên vừa ăn đồ ăn vặt cho đầy bụng, vừa nói với Tô Vân Tường.

Tô Vân Tường gật đầu, chợt nghĩ ra được biện pháp tới gần Tần Vi Lan.

“Đúng rồi, hôm qua cô ấy nói với anh cô ấy viết lách trên mạng, đó là như thế nào vậy?” Nghe Lý Nhiên giới thiệu những thứ này, anh chẳng những không bỏ đi ý định trong đầu, ngược lại càng thêm hứng thú. Một cô gái làm người ta yêu mến không thể lãng phí cuộc sống như vậy. Anh phải đi vào trong lòng cô ấy! Vì vậy, bây giờ phải cố gắng biết thêm nhiều chuyện của cô ấy.

Lý Nhiên cười cười “Viết lách trên mạng sao? Cô ấy nói với anh như thế sao?”

Tô Vân Tường sờ sờ đầu “Đúng vậy, có vấn đề gì sao?”

“Đương nhiên là có vấn đề rồi. Lan Lan làm rất nhiều công việc, cô ấy không chỉ là một người viết lách trên mạng đâu, chính là người đứng sau 8 tác giả đang nổi tiếng đó. Cô ấy viết rất nhiều sách, đều được dựng thành phim truyền hình! Hơn nữa rất thành công! Đây cũng là sau này em mới biết về cô ấy, đây cũng là một nguyên nhân làm bạn cùng với cô ấy... Trời ạ, cô ấy chính là đại thần trong truyền thuyết đó.” Lý Nhiên càng nói càng hưng phấn.

“Hà? Tiểu thuyết của cô ấy viết về cái gì?” Tô Vân Tường càng thêm hứng thú, thì ra tối hôm qua cô ấy kích động uốn nắn quan niệm của anh là vì sách của cô ấy đã được làm thành phim truyền hình!

“Ngôn tình..”

“Tiểu thuyết tình yêu? Em không phải nói cô ấy sống theo chủ nghĩa độc thân sao?” Tô Vân Tường có cảm giác nghi ngờ.

“Đúng vậy a! Cô ấy viết ngôn tình, phần cuối truyện đều là bi kịch, ruột gan của người ta như đứt từng khúc một vậy! Cũng chính vì vậy, sách của cô ấy viết mới để lại ấn tượng sâu sắc cho người đọc!” Lý Nhiên nhớ tới tiểu thuyết của Tần Vi Lan, nhất thời cảm giác buồn trầm, “Nhưng càng thương tâm đến muốn khóc thì càng muốn đọc.”

“Em có sách của cô ấy không?” Tô Vân Tường chợt muốn đọc xem, cô gái xinh xắn như vậy rồi cuộc viết cái gì, làm cho mọi người sùng bái như vậy.

“Đương nhiên em có, em đi lấy cho anh mượn. Nhưng sau khi đọc xong, anh phải trả cho em. Những cuốn sách đó trên thị trường đều bán hết rồi!” Lý Nhiên nói, đi lên lầu lấy sách.

Tô Văn Tường nhìn trên bàn không dưới 10 cuốn tiểu thuyết dày, nghen hợm nhìn trần trối, “Những thứ này đều do cô ấy viết sao?”

“Vâng! Anh muốn xem sao? Em không biết anh thích quyển nào liền mang xuống hết.”

“Ừ, anh muốn xem” Tô Văn Tường nói xong liền đem sách mở ra xem

[Chờ đợi] [Yêu khi mùa hoa rơi.] [Hồi ức]...

Vừa nhìn tới tên sách, cũng biết nội dung bên trong nhất định là chuyện tình buồn. Tô Văn Tường không khỏi nghi hoặc cũng mang theo một tia đau lòng. Một cô gái xinh đẹp như thế rút cuộc đã trải qua những chuyện đau lòng như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chưa Thấy Mặt Đã Nổi Tiếng.

Tô Văn Tường ôm một đồng tiểu thuyết ngôn tình về nhà, trốn vào trong phòng liền không bước ra nữa. Nếu không thể đến gần giai nhân thì đọc một chút tác phẩm của cô ấy cũng được.

Lúc trước anh còn cho rằng tiểu thuyết ngôn tình chính là làm người ta muốn nôn, toàn những cảnh ân ái, tình ý triền miên nhưng không ngờ lúc đọc tiểu thuyết của cô ấy anh như bị mê hoặc. Tiểu thuyết của Tần Vi Lan không phải chỉ viết về tình yêu nam nữ, mà còn đan xen chuyện xưa, hoặc là gia tộc thù hận lẫn nhau, hoặc là phát sinh khi khói lửa của chiến tranh. Nhân vật trong tiểu thuyết miêu tả rất sống động, truyện chạm tới trái tim người đọc. Truyện “Chờ đợi” được chuyển thể thành phim truyền hình có sức hút rất mạnh mẽ, rung động không thua gì tác phẩm nổi tiếng “Loạn thế giai nhân”.

Tô Văn Tường xem đến si mê như sống trong chính tác phẩm của Vi Lan, nữ nhân vật chính thân thể bi thảm cùng nam chính trải qua biết bao nguy hiểm cuối cùng vẫn xa cách, phảng phất thấy nữ nhân vật chính đau khổ không nơi nương tựa. Trong lòng cảm thấy đau xót cho nhân vật nữ... dưới ngòi bút tinh tế của cô nữ nhân vật chính làm người ta xót xa cuối cùng vẫn không được hạnh phúc, chẳng lẽ là nói bóng nói gió tới điều gì sao? Chẳng lẽ chính là cô đã từng trải qua một giai đoạn như vậy sao?

Buổi tối Hạ Nguyệt Tâm tới gọi con trai xuống ăn cơm, kêu vài tiếng cũng không có nghe thấy tiếng trả lời. Bà nghi hoặc lên lầu, vào phòng con trai, thấy con trai chăm chú ngồi trên bàn đọc cái gì đó, đi tới nhéo lỗ tai con mình, “Con đang ở đây làm gì thế? Mẹ gọi con bao nhiêu lần con cũng không trả lời.”

Nói xong, tay cầm lên cuốn tiểu thuyết “Chờ đợi” mà Tô Văn Tường đang đọc.

Tô Văn Tường lắc lắc cổ tay mẹ già để cứu lỗ tai của mình, một tay thì đoạt lại cuốn sách trong tay mẹ, “Mẹ, đợi con một chút nữa đi. Chỉ còn một chương này là xong rồi.”

Hạ Nguyệt tâm nhìn cuốn sách, lấy làm ngạc nhiên, “Con à, đây không phải là kịch bản của bộ phim truyền hình nổi tiếng một thời gian trước đó sao? Làm sao con lại cảm thấy hứng thú đối với mấy thứ này hả?”

Con trai bà không phải là chỉ thích đánh võ, lịch sử và chiến tranh thôi sao? Khi nào thì đi thích ngôn tình rồi? Một đại nam nhân ôm sách ngôn tình mà đọc khiến cho người ta sợ hãi.

Tô Văn Tường thấy mẹ mình cũng biết, trong lòng một hồi hưng phấn, “Mẹ cuốn sách này là do con dâu tương lai của mẹ viết đó.”

Hạ Nguyệt Tâm giật mình, “Con nói cái gì?”

Tô Văn Tường rất cục xoay đầu lại, nghiêm túc nhìn mẹ nói, “Mẹ, con thích cô ấy, chính là người viết cuốn sách này. Cô ấy tên là Tần Vi Lan!”

Hạ Nguyệt Tâm nháy mắt, “Con trai, con hôm nay không phải gạt mẹ chứ? Mà con thật sự có thích cô gái nào đó phải không?”

Tô Văn Tường cười đứng dậy, thân hình cao lớn so với mẹ mình thì đã cao hơn một cái đầu, vòng tay ôm vai mẹ, “Mẹ con biết là mẹ chưa tin con. Hiện tại thì mẹ tin chưa, những cuốn sách này đều do cô ấy viết.”

Hạ Nguyệt Tâm vô cùng cao hứng, “Con trai, con thật có bản lĩnh nha? Tìm một tiểu thuyết gia làm bạn gái con sao? Khi nào dẫn cô gái ấy về nhà ăn cơm, để cho mẹ coi nết! Bộ phim truyền hình đó mẹ rất thích, hiện tại mẹ đang xem.”

“Vâng – cái này...” Tô Văn Tường buồn bực, “Hiện tại con và cô ấy không thân thuộc mấy. Đợi ngày mai con sẽ đi gặp cô ấy. Về phần mời cô ấy về ăn cơm, phải chờ thêm đi mẹ, không thì dọa cô ấy chạy mất.”

Tô Văn Tường nhìn tiểu thuyết, quyết tâm ngày mai sẽ đi gặp cô. Dù sao bây giờ anh cũng biết chỗ ở của cô rồi, dù không có số điện thoại để liên lạc, anh cũng có thể ôm cây đợi thỏ, cô gái nhỏ chắc sẽ không đến mức không ra ngoài mua đồ ăn thức uống chứ.

Vừa nghĩ tới ngày mai có thể gặp cô gái nhỏ nhắn xinh xắn ấy, trong lòng Tô Văn Tường cũng cảm thấy háo hức lên, vẻ mặt nghiêm nghị tuấn tú thường ngày giờ thay thế bằng bộ mặt sung sướng mà không có từ gì có thể diễn tả được.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Ở Ngoài Cửa Ôm Cây Đợi Thỏ.

Tần Vi Lan sắp hoàn một cuốn tiểu thuyết nữa nên ở nhà bế quan để sửa chữa tác phẩm rồi giao cho nhà xuất bản. Điện thoại vang lên, giật mình vừa nhìn thấy điện thoại của nhà xuất bản, cô vội vàng nghe, “Trình biên tập, có chuyện gì thế? 2 ngày nay tôi sửa gần xong rồi?”

Bên kia điện thoại Trình biên tập lại nói “Cô Tần, chuyện này không có gì vội. Tôi gọi cho để báo tin vui cho cô!”

“Chuyện vui?” Tần Vi Lan dời tầm mắt khỏi máy tính, đứng dậy vận vẹo cơ thể đau nhức, “Việc vui gì thế? Trình biên tập trả tiền cho tôi sao?”

Trình Vi cười, “Haha, không phải chuyện tiền! Cô mấy tháng trước xuất bản tiểu thuyết mà đạo diễn Trần An nhìn trúng tiểu thuyết của cô muốn chuyển thể thành phim điện ảnh!”

“Cái gì? Trần An, có phải đạo diễn nổi danh thế giới không?” Tần Vi Lan quả thực rất vui mừng!

“Đúng rồi, vì đó đọc được tác phẩm của cô, sai thư kí tìm tới nhà xuất bản của chúng ta hy vọng chúng ta hợp tác. Cô Tần, cô bây giờ có thời gian không? Cô bây giờ đến chỗ tôi một chuyến đi, đạo diễn Trần đang ở đây.”

Tần Vi Lan im lặng một chút gật đầu, “Vâng, tôi lập tức tới ngay.”

Cúp điện thoại, Vi Lan đem bản thảo đang sửa lưu lại rồi thay đổi bộ quần áo đơn giản, đem theo chiếc máy tính rồi ra cửa.

Tô Văn Tường sáng sớm đã chờ ngoài tiểu khu, một người đàn ông anh tuấn ăn mặc rất bình thường hấp dẫn ánh mắt của nhiều người xung quanh, nhất là những cô gái trẻ tuổi nhìn anh thêm thương như muốn ăn tươi nuốt sống anh.

Thời gian cũng đã tới giữa trưa, ngày hè mặt trời chói chang, Tô Văn Tường thỉnh thoảng nhìn về phía tòa nhà chung cư, ánh mắt vẫn dõi theo cánh cổng đợi chờ bóng dáng mà anh nhớ mong nhưng bóng dáng nhỏ nhắn xinh đẹp đó vẫn không xuất hiện. Đang lúc lo lắng, trong túi quần điện thoại vang lên.

“Thủ trưởng!” Lấy điện thoại ra vừa nhìn, là thủ trưởng quân khu, Tô Văn Tường lập tức nhận điện thoại. Thanh âm uy nghiêm của vị thủ trưởng kia hù dọa đến bảo vệ của khu chung cư phải cả kinh, nhìn không được liếc mắt nhìn Tô Văn Tường vài lần.

“Cái gì? Bây giờ phải trở về quân khu?” Thanh âm của Tô Văn Tường mang theo vài phần kinh ngạc, “Ừ. Được, tôi biết rồi. Tôi nhất định lập tức trở về.”

Tô Văn Tường tiếp điện thoại xong, áo nào xoay người có ý định rời khỏi, ngược mắt trông thấy bóng dáng quen thuộc leo lên chiếc taxi, vội vàng đuổi theo, “Tần Tần... Tần Tần”

Xe taxi đã chạy, theo bản năng anh cất bước chạy theo “Tần Tần... Tần Tần... Tần Vi Lan... Tần Vi Lan”

“Bác tài, Bác tài, phiền bác dừng lại một chút” Ngồi trong xe cô nghe thấy bên ngoài có người gọi mình, vội vàng nói bác tài xé taxi dừng xe lại, cô đang muốn mở cửa ra bên ngoài xem ai gọi mình, có bóng người xuất hiện làm cô giật mình!

Tần Vi Lan ngẩng đầu, dưới ánh mặt trời chói chang mùa hè một người đàn ông cao lớn như một con chim ưng vì cô thò đầu ra mà đưa thân thể tới che chở cho cô trong một mảnh râm mát khiến cô có cảm giác áp bách.. Ngược mắt, người đàn ông còn đang thờ phỉ phò, cô nhất thời chưa nhận ra người đàn ông trước mặt mình là ai?

“Tần Tần anh rốt cuộc cũng chờ tới lúc em xuất hiện!” Tô Văn Tường thấy mình không nhận nhầm người, cao hứng vô cùng.

Người đàn ông này gọi tên cô, Tần Vi Lan trong nháy mắt nhớ lại người đứng trước mặt là ai, mà tại sao anh ta tới tìm cô làm gì?

“Xin chào, anh Tô, xin hỏi có chuyện gì không?” Cô lễ phép thăm hỏi.

Tô Văn Tường từ trên cao nhìn xuống cô, tóc cô hôm nay được búi cao gọn gàng tuy vẫn có mấy sợi tóc phát phơ trên trán nhưng cũng không che đi được cái trán cao của cô. Những giác quan khác trên khuôn mặt đều lộ ra ngoài mà anh nhìn cô, trong lòng không tự chủ được mà yêu thích, “Tần Tần, anh đợi rất lâu rồi rốt cục em cũng xuất hiện.”

“Anh chờ tôi làm gì?” Tần Vi Lan nhú mày.

Chương 11: Tuyệt Vời Khi Gặp Lại Lần Nữa.

“Anh chờ tôi làm gì?” Tần Vi Lan nhún mày.

Tô Vân Tường nghĩ tới cuộc điện thoại vừa rồi của thủ trưởng có nhiệm vụ khẩn cấp, anh lần này không biết chừng nào có thể trở về nhà, sẽ có một khoảng thời gian dài không gặp được cô. Anh thoáng trầm tư, nói ngay vào vấn đề chính, “Tần Tần, anh thật sự thích em. Em có thể làm bạn gái anh được không?”

Tần Vi Lan chấn động, không dám tin ngược mặt nhìn người đàn ông trước mặt, nhất thời cảm thấy mê muội. Người đàn ông này cũng quá thẳng thắn đúng là phong cách của quân nhân. Nhưng là... cô không cần đàn ông.

Chỉ là trong nháy mắt, Tần Vi Lan đã lấy lại bình tĩnh, “Anh Tô, xin lỗi. Tôi không muốn nói tới chuyện tình cảm.”

Tô Vân Tường căn bản không nghĩ tới cô sẽ đáp ứng liền, cho nên cự tuyệt cũng không lấy làm lạ cười, “Không sao, anh sẽ đợi đến khi em nguyện ý làm bạn gái của anh.”

Tần Vi Lan đã cự tuyệt làm cho người đàn ông này hết hy vọng, ai ngờ anh lại mở miệng nói “không sao” làm cho cô nhất thời không biết nên phản ứng như thế nào.

“Tần Tần em muốn đi ra ngoài sao?” Anh nhìn trang phục của cô hỏi. Thật vất vả đợi người đẹp xuất hiện, ai ngờ hai người đều có chuyện phải làm, Tô Vân Tường cảm thấy trong lòng buồn bực không thôi.

Anh hỏi Tần Vi Lan mới nhớ đạo diễn đang chờ mình ở nhà xuất bản, “Vâng, tôi có chuyện quan trọng. Gặp lại anh sau.”

“Này.... Tần Tần..” Tô Vân Tường thấy cô vừa nói dứt lời đã ngồi lại trong xe chuẩn bị đóng cửa xe, vội vàng ngăn cản.

Đúng lúc này điện thoại trong túi quần lại vang lên, anh không cần suy nghĩ cũng biết người gọi tới là ai. Chỉ có thể bắt lực nhìn cô càng ngày càng xa, ảo não lấy điện thoại ra nghe.

“Alo”

“Vân Tường, cậu chết nơi nào rồi? Thủ trưởng gọi điện thoại cậu không nghe sao? Nhanh đi về !” Lý Hào đi tới nhà họ Tô tìm anh, biết anh không ở nhà, quân lệnh như núi mà anh ta còn chơi trò mất tích.

“A, tớ biết rồi nên sẽ trở lại ngay đây.” Tô Vân Tường nhìn không thấy bóng dáng xe, mới xoay người nhanh trở về.

Trên xe taxi, Tần Vi Lan đi một quãng lâu mới dám quay lại nhìn. Một khắc kia, dưới ánh mặt trời người đàn ông cao lớn xoay người một cái chớp mắt mang theo ưu thương... chẳng lẽ cô cự tuyệt đã gây tổn thương cho anh sao?

Tần Vi Lan kinh ngạc ngồi yên vị lại, nghĩ tới vừa rồi bị anh tỏ lộ lại có chút rung động.

Tần Vi Lan ! Cô không nên suy nghĩ quá nhiều, chuyện này không thể xảy ra! Tô gia ở thành phố T này danh tiếng lẫy lừng, là cháu nội của Tô lão tư lệnh ở quân khu, loại người như cô sao có thể vọng tưởng! Dưới ngòi bút của cô đã viết nên nhiều chuyện xưa như vậy, nhưng thực tế sẽ có một người đàn ông có danh tiếng như vậy yêu thương cô thật lòng sao?

Cười nhạt một tiếng, một lát sau đã khôi phục lại trạng thái như ban đầu. Đàn ông đối với cô không quan trọng, đời này ở cùng bà là quá đủ rồi.

“Cô Tần, cô cuối cùng cũng tới.” Vừa tới nhà xuất bản, biên tập Trịnh đã ở cửa chờ cô, vội vàng mang cô đi tới phòng làm việc.

Phòng rộng rãi thoáng mát, một người đàn ông ước chừng khoảng 35 tuổi đang ngồi trên ghế sa lon, áo sơ mi màu đen, quần jean màu xanh nhạt, nhìn rất đơn giản lại tràn đầy sức sống, chững chạc.

“Đạo diễn Trần, đây là tác giả của [thiếp bản khuynh thành] cô Tần Vi Lan. Cô Tần, đây là đạo diễn nổi tiếng quốc tế, anh Trần An.” Biên tập cười nhẹ tự mình giới thiệu 2 người làm quen.

Trần An nhìn cô gái mang laptop bước vào, còn tưởng là một cô em gái nhỏ làm việc vặt ở nhà xuất bản, lại không ngờ biên tập dẫn cô tới giới thiệu. Khác xa so với tưởng tượng của anh, cô gái ăn mặc rất đơn giản, nhìn như một sinh viên đại học.

Trần An nho nhã cười rồi đứng dậy, đầu tiên là đối với xã phần giới thiệu của biên tập bày tỏ khiêm tốn, lại lễ phép đưa tay, “Xin chào, cô Tần.”

Tần Vi Lan nhìn người đàn ông cao lớn tuấn tú trước mắt, nhất thời cũng ngạc nhiên, cô còn tưởng rằng Trần An là một người trung tuổi tầm 40 tuổi, không ngờ lại là một người đàn ông trẻ tuổi, nho nhã đẹp trai, ngũ quan tuấn tú, nhìn như thế nào cũng không thấy liên quan tới giới nghệ thuật giống như một thầy giáo hơn.

Phát giác mình nhìn chằm chằm người ta đã lâu, cô xin lỗi khẽ mỉm cười “Đạo diễn Trần, xin chào.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Có Một Loại Đàn Ông Như Mưa Phùn Lăn Trong Gió Xuân.

Phát giác mình nhìn chằm chằm người ta đã lâu, cô xin lỗi khẽ mỉm cười “Đạo diễn Trần, xin chào.”

“Cô Tần, ngồi xuống rồi nói chuyện.” Gương mặt tuấn tú của Trần An mỉm cười, cánh tay dài ưu nhã nhấc lên, tư thế mời ngồi.

Với tính tình của Tần Vi Lan, cô cảm nhận được đây là một người đàn ông nhã nhặn nên liền đối với Trần An có ấn tượng rất tốt, lễ phép cười cười, đoan chính ngồi sang một bên.

Trần An đối với tiểu thuyết ‘Thiếp bán khuynh thành’ của Tần Vi Lan rất ấn tượng cho rằng cuốn tiểu thuyết này vô cùng thích hợp để chuyển thể thành phim điện ảnh. Tiểu thuyết xuyên không là một thể loại cực thịnh một thời, mà bên cạnh việc xuyên không thì bị kịch Triều Thanh lại không có người nào hỏi thăm. ‘Thiếp Bán Khuynh Thành’ nói về một cô gái mạnh mẽ kiên cường của thời hiện đại xuyên qua trở về thời Hán Vũ Đế Lưu Triệt để rồi đã ở nơi đó phát sinh tình yêu lẫn sự hận thù, một mở đầu như vậy sẽ đánh vỡ cục diện của tiểu thuyết cũng như phim truyền hình về thể loại xuyên không hiện nay.

Trần An chỉ nói sơ sơ lại làm cho Tần Vi Lan ngạc nhiên, nhìn không được mà trong lòng âm thầm tán dương người đàn ông này. Anh vốn là đem tình cảm đùa giỡn như chính chuyện xưa, thêm chút cải biến, dung hợp thời kỳ Hán Vũ Đế vào độ tuổi phải gánh vác trách nhiệm, lập tức làm cho cái chuyện xưa này càng thêm đầy đặn khắc sâu.

Nói xong chuyện, trợ lý đến nhắc nhở thời gian đã qua buổi trưa, Trần An đứng dậy ưu nhã phong độ mời, “Cô Tần còn chưa ăn cơm trưa, vậy chúng ta cùng đi ăn?”

Tần Vi Lan hơi kinh ngạc, khách khí mỉm cười “Xin lỗi, không được rồi. Tôi còn phải trở về”

Con mắt của Trần An chợt lóe, “Cô Tần, không nề mặt tôi sao?” Gương mặt tuấn tú của người đàn ông đó vẫn luôn hiện diện nụ cười ấm áp, lại làm cho người khác không dám nói lời cự tuyệt.

“Vậy cũng được, thật sự là ngại quá.”

“Không có gì phải ngại cả, về sau chúng ta còn liên lạc, cô Tần có thời gian tới studio xem một chút.” Trần An cùng Tần Vi Lan sóng vai đi ra ngoài. Trợ lý đã sắp xếp xong nhà hàng.

“Thứ cho tôi đương đột, cô Tần năm nay bao nhiêu tuổi?” Đang dùng cơm, dù sao cũng phải tìm đề tài để nói, Trần An ưu nhã dùng cơm nhìn cô bé đối diện, cảm thấy cô có một chút ý vị khác.

Tần Vi Lan ngần ra, “Tôi sao?” Cô nghi hoặc hỏi lại.

“Như thế nào? Không thể trả lời sao? Xin lỗi.”

“A, không có gì, năm nay tôi 26 tuổi.” Tần Vi Lan nhìn người đàn ông nhã nhặn có chút lung túng, vội vàng trả lời. Nói xong người đàn ông trước mặt có chút kinh ngạc, lại bổ sung thêm một câu, “Lớn tuổi bị ế rồi ạ”

Trần An nhìn cô làm ra bộ dáng dí dỏm trên mặt có ý tứ, nụ cười trên mặt càng lớn, nhưng vẫn mang theo tia kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi, “Cô Tần đã 26 tuổi rồi sao? Tôi còn tưởng rằng cô còn ở độ tuổi vị thành niên chứ.”

Tần Vi Lan lần này ngạc nhiên, đè nén xuống sự mừng rỡ, “Tôi nhìn còn trẻ như vậy sao?”

“Thật không dám dấu, tôi đọc qua tiểu thuyết của cô, lời văn rất sâu sắc như người có kinh nghiệm sống phong phú nên tôi thầm nghĩ tác giả này ít nhất là một người hơn 30 tuổi. Lúc gặp cô ở nhà xuất bản gặp, còn tưởng rằng một cô em gái nhỏ làm việc vất vả ở nhà xuất bản không ngờ rằng cô gái nhỏ ấy là Tần Vi Lan!”

Tiểu thuyết Tần Vi Lan mỗi cuốn hơn 50 vạn chữ, chuyện xưa cơ cấu rất chặt chẽ, hình tượng nhân vật được khắc họa rất rõ nét, ngòi bút rất lão luyện. Người đọc sẽ cảm thấy tác giả là một người ở độ tuổi trung niên mới có kinh nghiệm cuộc sống phong phú để chạm đến tâm hồn người đọc như thế.

Tần Vi Lan giật mình lặng người, “Không thể nào” Lại có người nói cô trẻ như vậy sao?

Trần An lại lý giải sai rồi, cho rằng “một cô em gái nhỏ làm việc vặt ở nhà xuất bản”. Thấy cô có vẻ đường đột, vội vàng giải thích, “Tôi chỉ muốn nói, cô nhìn rất nhỏ tuổi lại viết ra tác phẩm tốt như thế, làm cho người ta bội phục.”

“Ha ha” Tần Vi Lan bị người ta khen, xấu hổ cười cúi đầu ăn cơm không nói thêm lời nào.

Trần An nhất thời cảm thấy lung túng, cũng không muốn thảo luận thêm vấn đề riêng tư, ngược lại nói đến nhân vật trong tiểu thuyết, một bữa cơm coi như hòa hợp.

Tần Vi Lan đã nhiều năm không cùng nam nhân khác trò chuyện, hơn nữa còn nhẹ nhàng trò chuyện. Một bữa cơm quan hệ giữa 2 người gần lại hơn rất nhiều, ít nhất không hề xưng hô với nhau “đạo diễn”, “cô Tần” mà là “Vi Lan” “Trần An”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Lý Nhiên Thuyết Phục.

“Cái gì? Lan Lan, cậu đã gặp qua đạo diễn thiên tài Tần An kia?” Trong Câu Lạc Bộ Cầu Lông, Lý Nhiên nghe nói hôm qua Tần Vi Lan gặp qua Trần An, bắt ngờ là toáng lên.

Tần Vi Lan cầm lấy khăn lông lau mồ hôi, “Làm sao vậy? Anh ta vừa ý sách của mình, muốn chuyển thể nó thành phim, mình và anh ta thảo luận một số vấn đề chi tiết”

Lý Nhiên ném cây vợt cầu lông, chạy tới cầm lấy tay của Tần Vi Lan, “Ai nha, mình không nói cái này a! Trần An đó, người đó là thiên tài! Nghe nói anh ta năm đó bắt đầu khởi nghiệp từ diễn viên, về sau trở thành diễn viên nổi tiếng, diễn xuất thật tốt, hát cũng rất hay! Quan trọng hơn anh ta làm đạo diễn cũng rất tốt nha! Anh ta đoạt giải mấy bộ phim, anh ta tự làm đạo diễn! Quả thực là một người đàn ông hoàn hảo, đã vậy bộ đáng rất ư là đẹp trai nữa! Trời ạ, vừa nghĩ tới về sau cậu có thể thường xuyên gặp anh ta, oa mình thật sự rất hâm mộ!”

Tần Vi Lan nhìn vẻ mặt của bạn tốt, lại nghĩ tới bộ dáng nhũ nhặn của Trần An, không khỏi đồng ý_ừ xác thực anh ta là một mỹ nam hoàn mỹ, đáng vẻ anh ta với cái người tên Tô Văn Tường kia khác nhau hoàn toàn, kẻ kia luôn bắt người ta làm theo ý mình mà cũng không quan tâm người ta có đồng ý hay không.

Ách như thế nào lại nhớ tới người đàn ông đó rồi?! Bỗng dưng Tần Vi Lan phát giác cư nhiên mình bắt tri bắt giác đem hai người đàn ông này so sánh với nhau, không khỏi giật mình.

“Cậu thích anh ta như vậy, về sau có cơ hội đi studio, mình dẫn cậu đi cùng.” Cô nhìn bạn tốt, dòi đi sự chú ý.

“Được. Được. Nhưng cậu phải nói trước nói với mình, để mình xin nghỉ!” Lý Nhiên kiên định nói.

Vã mồ hôi, Tần Vi Lan im lặng không nói gì, việc này phải đến mức như vậy sao? Vì nhìn thần tượng mà xin nghỉ?

Lý Nhiên chợt nghĩ đến cái gì, nhìn Tần Vi Lan đang thu dọn đồ thể thao, “Lan lan, hỏi cậu một chút chuyện này nha.”

“Chuyện gì?”

“Cậu —— cậu đối với người tên Tô Văn Tường kia, đêm hôm đó đưa cậu về nhà có ấn tượng như thế nào?” Lý Nhiên cẩn thận quan sát vẻ mặt của bạn tốt, hỏi có chút ấp úng.

Động tác của Tần Vi Lan có hơi chậm lại, trong lòng không khỏi giật mình thoáng thót, “Tiểu Nhiên, sao tự nhiên cậu lại hỏi chuyện này?”

“À —— cái đó, ” Lý Nhiên ấp úng, cười cười, “Thật ra thì cũng không có gì... , chính là lần trước anh ấy hỏi xin mình số điện thoại của cậu, mình chưa cho. Lan lan này, anh ấy giống như là rất thích cậu.” Lý Nhiên thăm dò nói.

Ngày đó, Tô Văn Tường cùng anh trai tạm thời có nhiệm vụ khẩn cấp, đi một cách vội vội vàng vàng. Nhưng cho dù như vậy, Tô Văn Tường không quên liên tục dặn dò, bảo cô giúp đỡ chăm sóc nhiều cho Tần Vi Lan, nhất là chú ý đàn ông bên người cô. Lý Nhiên lúc này mới kinh sợ, anh Văn Tường lần này là nghiêm túc.

“Mình biết.” Tần Vi Lan thần nhiên nói, làm Lý Nhiên giật mình.

“Cậu biết?”

Tần Vi Lan đeo túi thể thao lên, “Anh ta đi theo mình nói, mình cũng vẫn cự tuyệt.”

Lý Nhiên nhìn về mặt bình thản của bạn tốt, nhất thời trong lòng chợt lạnh —— anh Vân Tường, anh không phải nói đùa đấy chứ ?

Nhìn Vi Lan đã đeo túi xách ra khỏi câu lạc bộ cầu lông, Lý Nhiên nhanh chóng đuổi theo, “Này, Lan Lan, anh Vân Tường thật sự là người tốt, bộ dáng anh tuấn, tính tình cũng ôn hòa, hơn nữa gia đình anh ấy gia thế cũng rất tốt đấy, tại sao cậu không thử cân nhắc?”

Lý Nhiên không biết, những nguyên nhân này vừa vặn là Tần Vi Lan đề ý nhất.

Cô đột nhiên dừng lại bước, xoay người chăm chú nhìn bạn tốt, “Tiểu Nhiên, cảm ơn cậu quan tâm mình. Bất quá, mình quả thật không muốn nói đến chuyện tình cảm, cũng không thích Tô Vân Tường. Cho nên, về sau cũng không cần lại nhắc tới hấn.”

Lý Nhiên sợ bạn tốt tức giận, có chút cẩn thận liếc nhìn cô một cái, “À,... vậy cũng tốt, về sau mình không đề cập tới nữa.”

“Ừ.” Vi Lan gật đầu một cái, “Thời gian không còn sớm, trở về đi thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Gặp Lại

Thời gian thấm thoát trôi qua, nhiều cơ hội cũng đã qua đi rất nhanh. Cuộc sống của Tần Vi Lan vẫn như thế, viết văn và viết văn, ngẫu nhiên vận động 1 chút, ngẫu nhiên gọi điện thoại hỏi thăm bà, quan tâm tình hình sức khỏe của bà.

Còn tưởng rằng đạo diễn của bộ phim kia thật lâu mới bắt đầu khởi quay, không ngờ sau hai tuần lễ, thì Trần An lại liên lạc với Tần Vi Lan.

“Vi Lan, tối mai ở khách sạn Quân Hoàng, nhân viên tổ phim tổ chức liên hoan, cô cũng đến đây đi, giúp tôi chọn lựa diễn viên có hay không phù hợp hình tượng nhân vật trong cảm nhận của cô.” Trong điện thoại, Trần An rất nhiệt tình mời cô tới.

Tần Vi Lan có chút giật mình, đây chẳng phải là nói, tối mai sẽ cùng rất nhiều ngôi sao cùng nhau ăn cơm sao?

“Vi Lan? Cô có đang nghe máy không?” Thấy cô không lên tiếng, Trần An thắc mắc.

“A...” Tần Vi Lan ngắt ra, “Tôi đang nghe, đang nghe. Chỉ là có chút kinh ngạc, dù sao tối mai sẽ có nhiều ngôi sao cùng một chỗ như vậy.”

Trần An thấp giọng cười, “Bọn họ sẽ bồi phục cô hơn! Lại còn được gặp mặt nữ tác giả trẻ tuổi xinh đẹp nữa chứ.”

“Đạo diễn Trần nói như vậy chẳng phải là muốn tôi gọi anh một tiếng là đạo diễn thiên tài nổi tiếng quốc tế sao?” Tần Vi Lan bắt đúng vào nhược điểm khôi hài của hấn, cũng không được mà trêu chọc một chút.”

Kể từ ngày nghe xong những lời sùng bái của Lý Nhiên đối với Trần An, cô về nhà liền nghiêm túc sưu tập tư liệu về Trần An. Trước kia ấn tượng của cô đối với tên này chỉ dừng lại ở đạo diễn nổi tiếng, được rất nhiều giải thưởng. Nhưng khi nhìn thấy bản ‘chiến tích’ của anh ta, Tần Vi Lan mới biết người đàn ông này không hổ danh được gọi là một người toàn tài! Mà từ anh ta sau khi làm đạo diễn, thủ pháp chụp to gan lớn mật của mình lại được giới nghệ sĩ nhất trí tán dương, thay vì cách nói thiên tài mà người đời hay dùng cho những người có tài khác.

Trần An là người khiêm tốn, bị Tần Vi Lan khen ngợi như vậy, liên tục khiêm tốn, “Đều là hư danh. Cô ở đâu? Tối mai tôi tới đón cô cùng đi.”

“À? Không cần, tự tôi ngồi xe tới là được.” Mặc dù ấn tượng đối với Trần An không tệ, nhưng cô vẫn không muốn cùng đi với đàn ông, vừa nghe nói Trần An tới đón, cô vội vàng từ chối.

Trần An cũng không miễn cưỡng, “Vậy cũng tốt, sau khi cô tới điện thoại cho tôi hoặc là nhờ phục vụ viên dẫn cô đi vào đều được.”

“Ừ, được, hẹn gặp lại.”

Ngày thứ hai, do dự đến tối dù sao cũng là tham dự tiệc ở nơi công cộng, Tần Vi Lan có hơi trang điểm một chút, dùng đồ trang sức trang nhã. Tóc thật dài làm một tạo hình đơn giản, dùng trăm gài tóc lên, tóc mái chính là tầng tầng lớp lớp che cái trán cùng lông mày, bất quá phần cổ duyên dáng đều lộ ra ngoài. Cô mở tủ quần áo ra chọn lựa trang phục, cô tìm cho mình một chiếc váy màu nhạt, ở giữa có một đai lưng, phía trước chiếc váy có hình dáng của một vạt áo, vô cùng đơn giản, nhưng lại rất thành thực.

Nghĩ tới lần trước Trần An nói cô ăn mặc thoát nhìn rất nhỏ con, cô liền muốn chín chắn trưởng thành một chút, vì vậy cảm thấy vừa ý thay bộ quần áo

này, lại mang một đôi guốc ba tấc.

Đứng ở gương to trước xoay hai vòng, ừ, không tệ, trưởng thành rất nhiều.

Đến khách sạn thì các diễn viên cũng là mới vừa đến. Trần An nhìn bộ dáng Tần Vi Lan, hai mắt tỏa sáng, lại cũng chỉ hơi cười một tiếng, dẫn cô đi vào, giới thiệu cho người đang ngồi, “Đây chính là tác giả của , cô Tần Vi Lan.”

Quả nhiên, mọi người vừa thấy tác giả là một mỹ nữ, nhất thời cũng ca tụng cô không ngớt. Người của giới giải trí, công phu miệng cũng rất được, Tần Vi Lan bị bọn họ bao vây khích lệ, người lại khiêm tốn cũng không nhận được tán gẫu.

Ánh mắt của Trần An rất tốt, chọn lựa nữ chính rất phù hợp hình tượng nhân vật trong truyện —— giỏi giang mà không mất đi vẻ nhu nhược, thanh thuần mà không mất đi sự yêu mị, rất thích hợp vai “Thiếp” từ hiện đại xuyên qua đến bên cạnh Hán Vũ Đế mà diễn viên thủ vai Hán Vũ Đế, thân hình cao lớn, cũng anh tuấn tiêu sái, giữa hai lông mày lại tràn đầy chí khí hùng tâm, cũng phù hợp hình tượng Hán Vũ Đế trong lịch sử.

Trần An thấy Tần Vi Lan đối với việc anh chọn diễn viên rất hài lòng thì cười nói, “Không uống công tôi đem tiểu thuyết của cô đọc mấy lần, cuối cùng là lĩnh hội được nét tinh túy của nhân vật dưới ngòi bút của cô.”

Tần Vi Lan ngượng ngùng cười cười, “Anh là người lợi hại như vậy, sao có thể chọn sai được?”

Cô nói lời này, nhân vật trong kịch bản anh ta chọn lựa rất thích hợp, nhưng Trần An nghe vào trong lòng, lại một tầng ý khác, “Đúng vậy, tôi cũng không chọn sai, bao gồm —— nhìn trúng tác phẩm của cô.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ghen Tuông Vô Có

Tần Vi Lan đối với tình cảm giữa nam nữ vô cùng nhạy cảm, Trần An nói câu nói này mà ánh mắt có thâm ý khác thường, trong lòng cô sáng tỏ, nhưng mà trên mặt lại là bình tĩnh không dao động, lễ phép khách khí mỉm cười một cái, “Cảm ơn Đạo diễn Trần khen ngợi.”

Cao thủ so chiêu, một chiêu là được thấy đáy lòng đối phương. Trần An thấy cô cố ý che giấu, cũng cười một tiếng cho qua, “Không có gì. Tôi là đạo diễn, cũng là người kinh doanh, thật ra thì chính là tôi chỉ muốn kiếm tiền thôi.”

Tần Vi Lan không biết lời nói của anh ta là thật hay giả, chẳng lẽ vừa rồi cô né tránh tâm ý kia là sai rồi sao? “Ha ha ——” cô ngây ngốc cười một tiếng, cúi đầu uống nước trái cây.

Cơm nước xong, một đám ngôi sao được trợ lý bảo vệ lần lượt đi về phía lối ra. Tuân thủ lễ phép, Tần Vi Lan cảm thấy không được hay khi nói rồi đi lúc này, cuối cùng vẫn chờ Trần An đến.

“Đi thôi, thời gian không còn sớm rồi, tôi bảo trợ lý đưa cô về.” Trần An đứng dậy, lịch sự nói.

Tần Vi Lan đi theo anh cùng đi ra ngoài, “Không cần, tự tôi có thể đón xe .”

Người đàn ông đang đi trước mặt bỗng nhiên dừng lại, xoay người, gương mặt tuấn tú nghiêm trang, “Cô không phải không biết cô hôm nay ăn mặc như vậy một mình ngồi xe rất nguy hiểm sao?”

Tần Vi Lan cười yếu ớt, nhìn cách ăn mặc của mình, “Vậy sao?” Rõ ràng rất bình thường, trên đường cái còn nhiều cô gái sexy hơn.

“Đúng vậy!” Người đàn ông chắc chắn nói, “Tôi nghĩ, tôi nên mời làm cô làm nữ chính trong phim, hình tượng của cô rất phù hợp, hơn nữa khí chất bên trong cũng rất phù hợp , —— chẳng lẽ nhân vật “thiếp” đó xuyên qua chính là lấy cô làm hình mẫu sao?” Trần An hỏi rất nghiêm túc.

Tần Vi Lan bật cười, “Đạo diễn Trần, anh khéo tưởng tượng rồi. Khó trách mọi người đều nói anh là đạo diễn thiên tài!”

Hai người cười cười nói nói ra khỏi hành lang, đến đại sảnh.

Nơi đây thiết kế giống như một quán bar, hai bên sảnh là lớp kính tương phản nhau, ở giữa dù sao vẫn là đề tài chỉ và logo của hội quán. Tần Vi Lan cùng Trần An và 3 người trợ lý đi từ bên trái xuống, ánh mắt tự nhiên liền thấy được người đối diện ở thang lầu.

Tiếng nói cười đùa của cô gái đang nhìn đến bóng lưng của người nào đó giống như từng quen biết khi đó bỗng im bật.

Bên phải nơi cầu thang phản chiếu ánh sáng xanh vàng rực rỡ, một nhóm quân nhân ước chừng có mười mấy người đứng ở đầu cầu thang, tựa hồ như đang chờ người. Trong đó một người đứng ở phía trước, thân hình cao lớn, vóc dáng khôi ngô, quân phục anh tuấn, cả người đứng ở nơi đó, khí chất mãnh liệt làm cho mọi người không thể không chú ý.

Mà gương mặt đỏ quay lại phối hợp với vóc người như vậy, quân trang như vậy, có thể nói là hoàn mỹ! Nơi cầu thang cùng trong đại sảnh khách khứa đi qua đi lại, cũng không nhìn được nhìn về phía những quân nhân nổi bật kia, mà không ít khách nữ, còn to gan đưa ánh mắt dừng lại tại cái người sĩ quan anh tuấn nhất phóng khoáng đó, một bức tranh mang theo vẻ ái mộ đến mức tận cùng.

“Vi Lan, cô gặp người quen sao?” Trần An nhìn về mặt Tần Vi Lan trong nháy mắt, hiếu kỳ cực kỳ. Cặp trắng đen rõ ràng kia trong con mắt, giặt mình, kinh ngạc, tránh né, tâm tình bất an từng cái từng cái một xẹt qua, cuối cùng còn có một thâm thúy không thể nhận ra . . . . . Tình cảm sùng bái mến mộ. . . . .

“À—— không, không, không biết, chỉ là thoáng cái nhìn thấy nhiều quân nhân như vậy, nhìn không được mà kích động thôi, chúng ta đi nào.” Cô nói xong có chút hốt hoảng, vội vàng liền muốn ra đại sảnh.

Tô Văn Tường vốn là quay đầu lại nhìn về phía sau, nhưng mà chợt nghe một giọng nói quen thuộc, chợt quay đầu lại, tiếp—— thì nhìn đến một bóng dáng xinh đẹp quen thuộc đang chạy trời chết, vội vã chạy đến cửa lớn khách sạn——

“Tần Tần!” Đầu óc không suy nghĩ gì, anh đã kêu thành tiếng, hai chân thon dài ba hai bước xuống cầu thang, người đã đến cửa, bàn tay to đuổi một cái, dễ dàng bắt được một cô gái nhỏ nhắn nào đó đang chuẩn bị chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Ghen Tuông Vô Cớ

Tần Vi Lan cảm thấy có một bàn tay như kim sắt đang nắm lấy cánh tay của mình, ngay sau đó thì cả người bị sức lực như gió lốc kéo xoay người lại.

“A....” Nhìn người đàn ông cao to đột nhiên tiến tới gần, hơi thở nam tính mãnh liệt phả vào mặt khiến cô không tự chủ được mà nhịp tim bắt đầu rối loạn, có chút sợ hãi mà gương mặt nhìn người đang mặc quân trang kia, nhìn khuôn mặt cương nghị anh tuấn của anh ở trước mặt, tầm mắt của cô mơ hồ bất định, “Anh ....anh buông tôi ra.”

Tô Văn Tường cũng nhận thấy sự thô lỗ của mình, cố gắng nhìn xuống rồi giảm nhẹ sức lực ở lòng bàn tay, vẫn còn không yên tâm mà hỏi lại cô, “Tôi buông tay thì em sẽ không chạy nữa?”

Tần Vi Lan ngại ngùng thoát khỏi sự kiểm chế của anh, khuôn mặt xinh đẹp đỏ đến cả cổ.

Tô Văn Tường thấy cô ăn mặc như thế, tầm mắt nóng rực đã đảo quanh người cô đánh giá một vòng, hận không thể kéo cô vào trong ngực mà ôm chặt lấy.

Trần An bị người ta không chú ý đến rất lâu, lẳng lặng quan sát hành động giữa hai người, nhìn thấy hai vạch ba sao trên vai quân phục của Tô Văn Tường thì không nén nổi mà thâm nghĩ thân phận của người này cũng không đơn giản. Sau một lát, thì cuối cùng cũng mở miệng, “Vi Lan, anh ta là...?”

Tần Vi Lan theo phản xạ mà lui về phía sau một bước, giống như là muốn né tránh cảm giác tồn tại của người đàn ông này, “À... chỉ là một người bạn.”

Mặc dù Trần An hoài nghi quan hệ giữa bọn họ, nhưng nghe Tần Vi Lan nói như vậy, thì cũng yên lòng một chút ..nhưng hoá ra anh cũng là một kẻ đáng thương bị giai nhân xem nhẹ.

Tô Văn Tường nghe Trần An thân mật gọi cô là “Vi Lan”, thì trong lòng không nhìn được mà ghen tức, trên khuôn mặt tuấn tú cương nghị bỗng rét lạnh, con mắt hồ thoáng nhìn, “Tần Tần, anh ta là ai?”

Tần Vi Lan nghe câu hỏi của anh, lại thấy giống như cô là người phụ nữ của anh vậy, thì trong lòng lại cảm thấy ghét, thần nhiên nói, “Bạn của tôi.”

Trần An luôn lịch sự đối với người ngoài, thấy đối phương hỏi mình, thì phong độ mà nhanh nhẹn đưa tay ra, “Xin chào, Trần An.”

Đều là đàn ông, nên Tô Văn Tường nhìn ánh mắt của Trần An nhìn Tần Vi Lan, thì sao lại không hiểu thâm ý bên trong ánh mắt kia chứ, khóe môi hơi nhếch lên, rồi cũng đưa tay ra chào hỏi, “Xin chào, Tô Văn Tường.”

Trong khi bắt tay, thì hai bên đều đang quan sát đối phương, trong lòng nhanh chóng có đánh giá .... kẻ địch rất mạnh, nhưng cũng không thành công!

“Anh Tường Tính tiền bây giờ sao?” Một đám sĩ quan đứng yên lặng ở bên cạnh chờ một lúc, nhìn anh hùng gan dạ mà bọn họ vẫn kiêu ngạo, lại bị một cô gái nhỏ mê hoặc làm cho thần hồn điên đảo, thì đám người cũng cảm thấy cực kỳ lạ lùng! Lại có cô gái có thể lọt vào mắt của Tô Văn Tường? !

Tô Văn Tường không nhìn được mà vung tay lên, hào phóng nói, “Nói với quây lễ tân, tính vào tài khoản của tôi. Buổi tối các cậu còn có hoạt động gì,

thì đều tính hết vào tôi! Giải tán, giải tán!”

“Vâng...” Một đám người vui vẻ vỗ tay hoan hô, có người tài trợ mạnh tay như vậy, bọn họ ngu sao mà không chơi, một đám quan quân anh khí bức người cười đùa rồi rời đi, đi ngang qua bên cạnh Tô Văn Tường thì cũng liếc mắt đầy thâm ý, mỗi người rất có ý tứ vỗ lên bả vai của anh một cái, ghé vào lỗ tai của anh nhỏ giọng vui đùa, “Anh Tường, hình như chị dâu không để ý tới anh...”

Về mặt của Tô Văn Tường sầm xuống, chờ đám người rời đi hết, thì về mặt lại dịu dàng và nồng nàn mà tiến lên, “Tần Tần, em về nhà sao, tôi đưa em về.”

Tần Vi Lan biết anh còn có việc phải làm nên nói: “Không cần, anh làm việc của anh đi.” Nói xong, liếc mắt nhìn Trần An, “Chúng ta đi thôi.”

Tô Văn Tường bị cô cự tuyệt vốn đã là chuyện thường như cơm bữa, anh cũng đã quen rồi. Nhưng hôm nay đã cự tuyệt anh xong, thì xoa người cùng đi với một người đàn ông khác, anh bỗng thấy không vui. Nửa tháng không gặp, trong nháy mắt sự nhớ nhung đã biến thành một sức mạnh, vội kéo lấy thân thể mềm mại nhỏ của cô gái, gần như là nhấc cô lên cách mặt đất, “Tôi có chuyện muốn nói với em!”

Trần An vừa thấy đối thủ không biết thương hương tiếc ngọc như vậy, đã muốn ra tay thì Tần Vi Lan vừa thấy không ổn, trong khi vẫn đang bị Tô Văn Tường kéo ra khách sạn nên chỉ khoát tay với người đàn ông đang muốn đuổi theo, “Trần An, anh có việc đi trước đi, tôi về nhà, có chuyện gì liên lạc sau.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Em Có Biết Tôi Ngưỡng Mộ Người Nào Nhất Không?

Ra khỏi khách sạn, thì Tần Vi Lan đã bị Tô Văn Tường đẩy vào một chiếc xe Jeep nhà binh, “Rầm” một tiếng cửa đóng lại, Tô Văn Tường đi vòng qua bên kia, mở cửa xe rồi vững vàng ngồi vào chỗ tài xế, tiếp theo, xe xoay tròn đi ra bãi đậu xe.

Thân thể của Tần Vi Lan nhoáng một cái đã vọt tới cửa xe, sau khi ngồi vững vàng, thì quay đầu nhìn chằm chằm vào khuôn mặt kia, dường như là đang nổi giận, cô cũng nổi giận, “Tô Văn Tường, anh có ý gì đây?”

Tô Văn Tường không nói lời nào, chỉ hất mặt liếc mắt nhìn cô gái nhỏ đang trợn mắt tức giận, khẽ hừ nặng một tiếng, rồi đập mạnh chân ga, xe nhanh chóng vọt vào dòng xe cộ tập nập trên đường, bỏ lại đằng sau những chiếc xe thể thao hàng hiệu.

Tần Vi Lan nhìn Tô Văn Tường đang chịu đựng sự tức giận trong khi đó vẫn tăng nhanh tốc độ xe thì trong lòng bắt đầu luống cuống, mơ hồ nhận thấy anh ấy là vì Trần An mà tức giận, cô càng cảm thấy người đàn ông này không thể nói lý rồi, “Tô Văn Tường, Anh nổi điên gì vậy? Tôi với anh không quen không biết, tại sao anh quản tôi như vậy chứ?”

Nghe cô chất vấn như vậy, sự tức giận trong lòng Tô Văn Tường càng lớn, ngay cả anh cũng cảm thấy bản thân mình thật kỳ lạ... không phải chỉ là một cô gái thôi sao, sao lại khiến cho anh mất lý trí như vậy? Không được, tối nay nhất định phải nói rõ ràng! Nếu không, khó bảo toàn lần sau nhìn thấy cô ấy thì cô ấy đã tụt vào trong ngực tên đàn ông khác rồi!

Xe đã lái đến đại lộ Tân Hải, Tô Văn Tường nhìn thấy bờ cát rộng lớn, thì bỗng chuyển tay lái, lái xe Jeep nhà binh vào bờ cát, đột nhiên xe dừng vào một đồng cát rồi dừng lại.

“A...” Tần Vi Lan ngã về phía trước thật mạnh, sau khi xoay người ngồi vững thì Tần Vi Lan cô một người không sợ hãi sóng lớn rồi cuộc cũng bùng nổ, “Tô Văn Tường, anh nổi điên gì đây. Muốn chết thì cũng đừng có kéo tôi chết cùng chứ.”

Tô Văn Tường cũng đã tỉnh táo lại, ánh mắt có thâm ý khác liếc nhìn người bên cạnh, rồi chợt hỏi, “Em có biết tôi ngưỡng mộ người nào nhất không?”

Cái gì? Tần Vi Lan ngẩn ra, vấn đề này thật sự là khó mà giải thích được. Nhưng nhìn về mặt của anh nghiêm túc, khuôn mặt tuấn tú tràn ngập mùi vị đàn ông ẩn ở dưới ánh trăng càng sâu sắc hơn, cô nuốt nước miếng, suy đoán, “Chủ tịch Mao?”

Quân nhân, hẳn là nên bội phục Chủ tịch Mao rồi, dù sao cũng là ông Mao lãnh đạo chúng ta đánh thắng trận, xây dựng lại Trung quốc mới.

Về mặt của người đàn ông sa sầm nhìn cô, im lặng.

“Vậy... chắc là vị tướng quân nào đó?” Tiếp tục đoán.

Tô Văn Tường cười một tiếng, “Không khác lắm” Lại hỏi, “Em đã xem qua “Kịch tình thiêu đốt năm tháng” chưa?”

Tần Vi Lan không biết có phải anh uống lộn thuốc không, dùng ánh mắt có vẻ kỳ quái nhìn anh, chờ anh nói tiếp.

“Người tôi sùng bái nhất chính là Thạch Quang Vinh trong bộ phim truyền hình này!”

Hà... Tần Vi Lan nhất thời im lặng.

“Thạch Quang Vinh không chỉ đánh trận rất tốt, mà còn giành vợ cũng lợi hại nhất.” Tô Vân Tường tiếp tục bổ sung, khiến cô gái ở bên cạnh nhất thời cứng lại, nói cũng không dám nói.

Ở trong “Kịch tình thiêu đốt năm tháng”, Thạch Quang Vinh vừa ý Chữ Cầm của đoàn văn công, thì trực tiếp đoạt người ta về nhà kết hôn, cũng không để ý trong lòng con gái người ta yêu ai, lại càng không thèm quản đã có đối tượng hay chưa, trước giành sau yêu. Hai người cãi nhau cả đời, lúc đến già rồi mới phát hiện đời này ai cũng không thể rời khỏi ai.

Tần Vi Lan đã xem qua bộ phim truyền hình này, lại liên tưởng đến tính tình của người đàn ông bên cạnh, thật sự hoài nghi nếu như cô lại mạo phạm anh nữa, nói không chừng anh ta sẽ đem cô “tử hình ngay tại chỗ” rồi, bị dọa sợ đến mức không dám thở mạnh.

Tô Vân Tường nhìn cô gái nhỏ ngồi yên lặng ở bên cạnh, bộ dạng ngoan ngoãn, thì sự tức giận ở trong lòng đột nhiên biến mất... sớm dịu dàng ngoan ngoãn như thế, thì sẽ không có dữ tợn với cô như vậy rồi?

“Chỉ tiếc... thời đại đã thay đổi.” Người đàn ông đột nhiên cười thờ dãi, “Nếu không, anh thật sự nghĩ là sẽ trực tiếp đoạt em trở về rồi làm báo cáo kết hôn!”

“Thỏ phi!” Tần Vi Lan nhỏ giọng mắng một câu, giọng nói rụt rè mềm mại dễ nghe, khiến trái tim của người đàn ông càng nhộn nhạo hơn.

Tiếng cười trầm thấp sang sảng, anh lại khôi phục bộ dáng của ngày thường, “Yên tâm đi, anh hiểu được rằng phải tôn trọng con gái, sẽ không làm như vậy với em. Anh thích em là thật, nhưng mặc kệ yêu thích đến mức nào, anh nhất định sẽ không mạo phạm em nếu chưa có được sự đồng ý của em” Anh nói một cách nghiêm túc với cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Chúng Ta Hãy Nói Chuyện

Tần Vi Lan nghe lời của anh xong thì liếc mắt nhìn anh, bộ dạng rõ ràng là không tin.

Tô Vân Tường sờ sờ đầu, chợt hiểu ra rồi vội vàng nói, “Mới vừa rồi... chuyện mới vừa rồi không tính. Ai bảo vừa rồi em cùng người đàn ông khác kích thích anh!” Anh nói hợp tình hợp lý.

Tần Vi Lan cũng cảm thấy cần nói rõ một chút, chuyển người đối mặt với anh, vẻ mặt có vẻ muốn nói chuyện cho rõ ràng, “Tô Vân Tường, có một số việc tôi cảm thấy chúng ta nên nói cho anh biết rõ. Tôi đã nói qua rất rõ, tôi không thích anh, cũng không muốn nói đến chuyện tình cảm. Cho nên, tôi làm cái gì, ở chung một chỗ với ai, đều không liên quan với anh, anh không có quyền hỏi tôi, càng không có quyền quản tôi. Anh có hiểu không? Nếu như anh còn tiếp tục những hành động khiến người người ta hiểu lầm, nói một vài câu khiến cho người ta hiểu lầm, thì sau này tôi sẽ không để ý đến anh, đến khi chúng ta gặp mặt lại, thì ngay cả làm bạn bè cũng không được.” Cô nói rất nghiêm túc, từng chữ từng câu nói rất rõ ràng, xác định Tô Vân Tường cũng nghe được.

Quả nhiên, sắc mặt của Tô Vân Tường lập tức âm trầm, nhìn vào trong mắt của cô còn có một chút thương tâm và đau khổ. Hai người nhìn nhau mấy giây, anh cười tự giễu, “Tần Tần, anh biết. Nhưng mà, anh không khống chế được mình. Nửa tháng qua, bọn anh tham gia tiến hành diễn tập quân sự, mỗi ngày đều rất vất vả và mệt mỏi, nhưng mặc kệ mệt mỏi thế nào, lúc đi ngủ thì anh sẽ nghĩ đến em, nghĩ đến sách em viết. Tần Tần, em có biết không, anh không có cách nào để liên lạc với em, cũng không lui tới với em nhiều, kỷ niệm giữa chúng ta cũng không nhiều. Mỗi ngày anh đều xem sách của em, anh lén mang theo vài cuốn sách vào trong doanh trại, lúc rảnh rỗi thì xem một chút, tựa như trúng độc vậy.”

Anh là người đàn ông đỉnh đặc, sẽ không nói những lời tâm tình có tình ý dây dưa, lời nói này chỉ sợ là lần đầu tiên trong đời này của anh nói ra, có nhiều từ không diễn đạt đúng ý, có vài lời không mạch lạc, nhưng mà lại ném vào trong lòng người phụ nữ nào đó một hòn đá nhỏ, ném rách tầng băng cứng đã phủ bụi nhiều năm kia.

“Tô Vân Tường, nếu anh lại nói như vậy nữa, ngay cả bạn bè chúng ta đều không thể làm rồi.” Bỏ qua cảm thụ ở trong lòng, cô lạnh lùng nói, ngay cả tầm mắt cũng không còn nhìn thẳng anh nữa.

Tô Vân Tường nhìn vào mặt bên của cô, thấy ngũ quan xinh xắn của cô ở dưới ngọn đèn mờ tối nhẹ nhàng ửng sáng, bóng loáng như sứ, tầm mắt không tự chủ được mà rũ xuống, liếc về phía chiếc cổ đẹp đẽ của cô... nơi bộ ngực sữa hơi lộ ra, tầm mắt của anh trong nháy mắt đầy lửa nóng.

Đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy cô trang điểm, lại còn mặc xinh đẹp như vậy, có hương vị con gái như thế. Anh nhìn một chút, rồi không tự chủ mà yết hầu chuyển động lên xuống, bụng dưới cũng đột nhiên căng thẳng.

Sợ nhìn nữa thì mình sẽ không nhìn được mà làm ra những chuyện không tốt, anh ép buộc mình dời tầm mắt đi, đè nén xúc động đang dâng trào trong lòng.

Không khí ở trong xe có chút nặng nề, Tần Vi Lan nhận thấy giọng điệu của mình có hơi nghiêm trọng rồi, lại không nhìn được hơi áy náy, thấy anh thật lâu mà không nói lời nào, cô xoay đầu lại, đổi chủ đề, “Hồi tối anh ở trong khách sạn làm gì?”

Tô Vân Tường cho rằng cô sẽ không để ý đến anh, đang âm thầm ảo não, thì nghe câu hỏi của cô, anh vội vàng trả lời, “Kết thúc diễn tập quân sự, nên đoàn bọn anh được thưởng, đám người kia muốn anh mời khách, ngày mai đúng lúc Chủ nhật được nghỉ ngơi, nên anh mời bọn họ ăn cơm.”

“À.” Vốn chỉ là một câu nói vô tâm, nhưng khi hỏi ra, rồi anh trả lời xong, thì nhất thời Vi Lan lại không biết nói gì nữa, không khí lại nặng nề.

Tô Vân Tường thận trọng quan sát vẻ mặt của Tần Vi Lan, thấy hình như cô không còn tức giận nữa, nên cũng thử hỏi, “Vậy còn em, buổi tối ở trong khách sạn làm gì đấy?” Anh nhớ công việc của cô là ở nhà gõ chữ, sao lại ăn mặc xinh đẹp như vậy còn cùng ở chung một chỗ với mấy người đàn ông kia?

Tần Vi Lan cũng hào phóng trả lời, “Một quyển sách của tôi được đạo diễn Trần An nhìn trúng, muốn chuyển thể thành phim. Buổi tối nay là đi gặp mặt với các diễn viên, đạo diễn cho tôi xem nhân vật được chọn lựa có phù hợp với yêu cầu nhân vật không?”

“À.” Tô Vân Tường chột háng hái, cao hứng mà nhếch miệng cười, “Vậy chúc mừng em, quyển sách gì thế?”

“Thiếp bản khuynh thành.”

“Là cuốn xuyên không đó sao?”

“Anh đã đọc qua rồi?” Tần Vi Lan hơi giật mình.

“Đương nhiên rồi, anh đã nói rồi, mỗi quyển sách của em anh đều đã đọc qua.” Anh đắc ý mà khoe khoang.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Lăn Đầu Tiên Hẹn Hò

Tần Vi Lan nhất thời giật mình, không biết nên nói gì, trên khuôn mặt lại hiện ra vẻ lúng túng không vui. Tô Vân Tường biết anh lại đập phải địa lôi rồi, nhất thời cũng không dám nói gì nữa.

Biết được cô vì chuyện kịch bản mới xuất hiện ở trong khách sạn, ở một chỗ cùng với mấy đàn ông kia nên trong lòng anh hơi buồn lòng một chút. Nhưng mà nhìn cách ăn mặc của cô, anh dừng một chút nhưng vẫn là nhìn không được mà nói, “Tần Tần, về sau em ra ngoài, có thể ..đừng ăn mặc lộ liễu như vậy được không? Ừ, chuyện đó, với một cô gái mà ra ngoài buổi tối là đã không an toàn rồi, em lại ăn mặc như vậy, sẽ khiến cho đám đàn ông đó có suy nghĩ không đúng đắn...”

Tần Vi Lan nhìn bản thân, “Tôi mặc rất bình thường mà.” Tại sao anh ta và Trần An đều cảm thấy mình ăn mặc lộ liễu nhỉ? Thật là khó hiểu.

Khuôn mặt tuấn tú của Tô Vân Tường có vẻ mất tự nhiên, “Anh biết so với nhiều cô gái phóng khoáng, thì cách ăn mặc của em rất bình thường, nhưng mà, nhưng mà...” nhưng mà người con gái xinh đẹp như vậy, một vẻ đẹp thần tiên thoát tục, những cô gái khác không thể sánh bằng.

Tần Vi Lan thấy anh “Nhưng mà” cả nửa ngày cũng không thoát nên lời, nên tò mò hỏi, “Rất cuộc nhưng mà cái gì?”

Cuối cùng thì nuốt lời muốn nói vào đáy lòng không dám nói ra, sợ lại chạm vào ranh giới cuối cùng của cô, “Dù sao chính là về sau em đừng ăn mặc xinh đẹp như vậy, hơn nữa đã trễ như thế này thì cũng không nên ở bên cạnh đám đàn ông đó, không an toàn!”

“A?” Tần Vi Lan cười khẽ, rồi liếc mắt nhìn anh, “Vậy hiện tại tôi an toàn sao?”

Tô Vân Tường ngẩn ra, tại sao anh lại đeo vòng vào mình nhỉ? Rõ ràng là người thông minh chừng chặc, còn là nghiêm túc cẩn thận như vậy, sao vừa đến trước mặt cô, thì lời nói liên tục đều là trăm ngàn chỗ hở vậy!

“Dĩ nhiên không bao gồm anh!” Anh bình tĩnh nói, “Anh là chính nhân quân tử, anh đã nói rồi anh sẽ không mạo phạm em nếu chưa được sự đồng ý của em, thì nhất định anh sẽ làm được. Nhưng mà... với những người đàn ông ở bên ngoài, Tần Tần, em thật sự không biết đàn ông đáng sợ đến thế nào đâu.”

Tần Vi Lan thấy anh... một người đàn ông cao to mạnh mẽ như vậy, nhưng bởi vì lo lắng cho cô mà lại không có năng lực biểu đạt ngôn ngữ nên nhũn nhũn, không biết vì sao mà trong lòng mềm mại đi nhiều, không tự chủ mà hạ thấp giọng nói, “Được rồi, Tô Vân Tường, anh không cần nói nữa, tôi hiểu ý của

anh mà, về sau tôi sẽ chú ý. Cảm ơn anh, bây giờ làm phiền anh đưa tôi trở về.”

Tô Văn Tường vừa nghe, nhất thời luyến tiếc, “Tần Tần, thật vất vả anh mới được gặp mặt em một lần, không thể ở lại thêm một chút sao?”

Tần Vi Lan nghiêm nghị, “Tô Văn Tường, lời tôi vừa nói chắc là anh đã hiểu.” Cô dùng giọng nói bình tĩnh mà nói, thậm chí là đôi mắt trong trẻo mỉm cười nhìn anh, nhưng không hiểu sao lại khiến cho anh sợ, thật sự nếu như không làm theo lời cô nói, thì cô thật sự sẽ hoàn toàn tránh anh.

“VẬY.. được rồi, anh đưa em trở về.”

Xe dừng lại ở bên ngoài tiểu khu, Tần Vi Lan cởi dây an toàn ra rồi xuống xe, lại bị Tô Văn Tường níu lại, cô vừa quay đầu lại, thì anh vội vàng buông cô ra giống như bị phỏng tay, tay chân hơi luống cuống.

“Còn có chuyện gì sao?”

“À... việc đó, Tần Tần, ngày mai em có rảnh không?” Anh cố lấy dũng khí, hỏi.

“Anh muốn làm gì?”

“Anh, anh muốn hẹn em đi đánh cầu lông.” Anh nói xong, rồi đưa ngón tay chỉ về phía eo của cô, “Vừa lúc này ở trên đường về, em không ngừng xoay người, tay còn để ở ngang hông xoa bóp, có phải thắt lưng của em lại đau không? Chúng ta... ngày mai chúng ta đi chơi cầu lông, sau đó anh dẫn em đến chỗ một vị quân y già xem một chút, ông ấy biết xoa bóp, hơn nữa lại rất hữu hiệu, em nên đi xem thắt lưng một chút được không?” Anh không biết dùng bao nhiêu sức lực, mới ở dưới ánh nhìn chăm chú của cô, mà nói một mạch cho xong. Ài, thật sự so với diễn tập quân sự thì còn mệt hơn rất nhiều.

Trong lòng Tần Vi Lan thờ dài, không biết là nên cảm động với sự quan sát tỉ mỉ của anh, săn sóc chu đáo hay là nên ảo não vì lời nói vô ích lúc này. Người đàn ông này....

“Tô Văn Tường, anh còn biết chuyện gì của tôi nữa? Anh nghe từ Tiểu Nhiên bao nhiêu?”

“Không có...” Người đàn ông khoát tay, “Tiểu Nhiên nói em không thích bị người ta hỏi thăm chuyện của em, cho nên cô bé cũng không có nhiều lời với anh, anh chỉ biết những điều này thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Lỡ Hẹn, Trong Họa Có Phúc

“Không có...” Người đàn ông khoát tay, “Tiểu Nhiên nói em không thích bị người ta hỏi thăm chuyện của em, cho nên cô bé cũng không có nhiều lời với anh, anh chỉ biết những điều này thôi.”

Tần Vi Lan chỉ nhìn anh, hình như đang suy nghĩ gì đó.

Nhưng mà, về mặt này của cô lại khiến người đàn ông cao to nào đó lo sợ, “Tần Tần, là thật. Anh chỉ biết những thứ này.” Anh nghĩ rằng cô sẽ tức giận vì anh đã mạo phạm đến sự riêng tư của cô, vội vàng khoát tay giải thích.

Tần Vi Lan nhìn bộ dáng của anh, thấy mình giống như ác ma ăn thịt người vậy, nên vội vàng nói, “Được rồi, tôi tin tưởng anh, không phải là tôi hoài nghi cái này.”

“Hả...” Anh thờ phào nhẹ nhõm, “VẬY... ngày mai em có đi chơi cầu không?”

Tần Vi Lan nhún mày suy nghĩ, “Anh rất thích đánh cầu lông?”

“À...” Người đàn ông nào đó vốn muốn nói rằng “Rất thích”, nhưng mà nghĩ lại vẫn là thành thật khai báo, “Thật ra thì anh thích nhất là chơi bóng rổ.” Chỉ là vì em nên mới đi học đánh cầu lông... chỉ là câu nói kế tiếp anh không dám nói.

Anh chưa nói xong, nhưng cô lại nghe được thâm ý bên trong lời nói của anh. Theo lý trí thì không nên đáp ứng, nhưng khi nhìn bộ dáng anh có vẻ rất chờ mong, thì cô lại như ma xui quỷ kiến mà gật đầu, “Được.”

Tô Văn Tường vừa nghe, thì nhất thời hưng phấn, “Tần Tần, em đồng ý rồi? Thật tốt quá! VẬY... ba giờ chiều mai anh tới đón em, chúng ta đánh cầu lông xong cũng vừa lúc là thời gian ăn cơm.”

“Ừ.” Tần Vi Lan không gọn sóng, cũng không có nhiều biểu tình, có lẽ vì câu đồng ý này cô cũng không có ngờ tới, cho nên giờ phút này lại cố ý lạnh nhạt một chút.

Mặc dù cô chỉ nhàn nhạt gật đầu, nhưng Tô Văn Tường vẫn rất vui vẻ, ít nhất nói rõ quan hệ của bọn họ lại tiến thêm một bước rồi.

“Bây giờ... tôi xuống xe.” Nhìn gương mặt tuần tú của anh hiện lên sự vui vẻ, thì trong lòng của Tần Vi Lan không hiểu vì sao lại muốn trốn tránh, nhỏ giọng nói xong, rồi vội vàng đẩy cửa xe ra.

Mặc dù Tô Văn Tường không muốn cô rời đi, nhưng nghĩ tới ngày mai có thể gặp lại, thì sự đau khổ ở trong lòng cuối cùng cũng lấy được một chút an ủi. Nhìn bóng lưng của cô biến mất dần trong tầm mắt, thì anh âm thầm khích lệ mình... không thể nóng vội được.

Tô Văn Tường gần huyết sáo trên cả đoạn đường lái xe về nhà, vừa mới vào cửa, thì Hạ Nguyệt Tâm đang vui đầu đọc sách ở trong phòng khách tò mò mà ngừng đầu hỏi, “A, con trai, con đã về? Không phải nói các con diễn tập quân sự xong thì buổi tối chè chén say sưa sao? Sao nhanh như vậy mà con đã trở về rồi?”

Tô Văn Tường đặt mông ngồi xuống, rồi ôm bà vai của mẹ già, “Nhớ mẹ mà.”

“Lắm chuyện!” Hạ Nguyệt Tâm đẩy con trai ra, “Không cần ở đó mà nói ngon nói ngọt với mẹ.” Nhìn dung mạo con trai khí phách mười phần mà vẻ mặt lại không hề nén sự vui mừng khiến bà cũng tò mò, “Tên nhóc này con gặp chuyện gì tốt vậy? Bình thường diễn tập quân sự xong có phần thưởng cũng không có vui thành như vậy.” Từ lúc con trai vào học ở trường quân đội, biểu hiện vẫn luôn rất ưu tú, con đường sự nghiệp trong tương lai đã sớm ở trong tầm tay, bộ dạng hôm nay của con trai bà... tuyệt đối là có chuyện lạ khác.

“Nói đi. Con muốn cho mẹ con tò mò mà chết hả? Sao sớm như vậy mà con đã trở về? Có tin tức gì tốt sao?” Thấy con trai vẫn im lìm vui mừng mà không nói lời nào, Hạ Nguyệt Tâm lại đập một cái lên đầu con trai yêu của bà.

Tô Văn Tường vuốt đầu, tránh né độc chương của mẹ mình, “Mẹ, con không có quây cùng đám người đó, ăn cơm xong con đã cùng với bọn họ giải tán rồi!”

“Tại sao?”

“Hi hi, bởi vì ở trong khách sạn, đụng phải cô gái mà con ngày đêm mong nhớ.” Tô Văn Tường ôm vai mẹ mình với vẻ mặt hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Lỡ Hẹn, Trong Họa Có Phúc

“Ha ha, ở trong khách sạn gặp được cô gái mà ngày đêm con mong nhớ!” Tô Văn Tường ôm vai mẹ, vẻ mặt hạnh phúc, “Con cùng cô ấy nói chuyện một chút.”

Hạ Nguyệt Tâm vui vẻ nghiêng mắt nhìn con trai mình, “Chính là cô gái tên Tần Vi Lan?”

“Đúng vậy”

“Đúng rồi, con trai, con còn có sách của cô ấy không? Con để mấy cuốn ở nhà mẹ đều đã đọc xong, thật là đặc sắc. Mẹ phát hiện, việc đọc sách này so xem phim trên tivi cảm giác còn tốt hơn một chút, đọc rất hay.” Hạ Nguyệt Tâm vỗ đùi, đối với tác phẩm của Tần Vi Lan khen ngợi không ngớt.

Tô Văn Tường nghe mẹ nói như vậy, cũng rất vui mừng, hiển nhiên bởi vì Tần Vi Lan còn chưa lộ diện đã thu được lòng mẹ mình, nghĩ tới những thứ này, anh càng thêm có lòng tin, ôm vai mẹ, “Ha ha, dĩ nhiên là có, con để ở trong quân đội, không có mang về.”

“Tiểu tử thôi! Mẹ nói ngày đó nhìn trong phòng con có đến 10 cuốn đấy, làm sao lại chỉ để có ba bốn cuốn trong nhà vậy, mẹ tìm khắp nơi không tìm được, thì ra là con mang đi. Lần sau về nhà thì nhớ mang về mấy cuốn cho mẹ.” Hạ Nguyệt Tâm dặn con trai mình.

“Ha ha, Được. Mẹ, nếu mẹ thích, về sau đợi cô ấy làm con dâu của mẹ rồi thì mẹ chính là độc giả số một của cô ấy. Tất cả tác phẩm của cô ấy, mẹ cũng có thể vinh dự là người được đọc đầu tiên rồi.” Tô Văn Tường đứng dậy lên lầu, nói vọng xuống khiến cho Hạ Nguyệt Tâm càng thêm vui mừng.

Hôm sau, mặc dù hẹn ba giờ chiều đi chơi bóng, nhưng từ sáng sớm Tô Văn Tường đã hồi hộp đứng ngồi không yên. Một mình cầm cây vợt cầu lông ở trong phòng làm nóng người, nghĩ tới mấy ngày nay cùng một huấn luyện viên cầu lông học các kỹ xảo, không ngừng nhớ lại những cái đã học. Anh nhất định phải chơi thật tốt, tốt nhất là đánh thắng Tần Vi Lan, như vậy chính mình sẽ có lợi thế hấp dẫn cô ấy hơn.

Buổi trưa ăn cơm, anh nghỉ trưa trong chốc lát, dậy thì mới hơn một giờ, nghĩ tới ở nhà không có việc gì thì dứt khoát lái xe đi sớm chờ cô.

Tới bên ngoài nơi ở của Tần Vi Lan thì chỉ mới có một giờ bốn mươi phút. Tô Văn Tường ngồi ở trong xe, lẳng lặng chờ.

Lúc đầu, trong xe còn dư lại hơi lạnh từ máy điều hòa, tương đối mát, nhưng dần dần theo hơi nóng xe càng cao, nhiệt độ trong xe cũng từ từ cao lên. Nhìn đồng hồ thì đã là hai giờ bốn mươi, nghĩ tới lát nữa Tần Vi Lan sẽ đi xuống, anh đem xe khởi động, mở máy điều hòa lên, khiến bên trong xe hạ

nhật xuống.

Nhưng hai mươi phút sau, anh cũng không thấy bóng dáng của Tần Vi Lan.

Tô Vân Tường nhìn vào thời gian trên đồng hồ đeo tay, lại nhìn một chút thời gian trên điện thoại di động, cuối cùng mở radio trên xe lên, nhìn một chút thời gian trên máy radio, cũng không có chênh lệch gì, đã ba giờ rồi.

Anh không khỏi cau mày, ngày hôm qua rõ ràng là cô đã đồng ý, sao hôm nay lại lỡ hẹn được chứ? Chẳng lẽ đổi ý rồi, hay là có chuyện gì đột xuất, hay là ngủ quên?

Anh xuống xe, nhìn chung quanh nhưng là dưới ánh mặt trời chói chang, ngoại trừ mấy chú chó và mèo nhỏ chạy rong thì trong tiểu khu cũng có rất ít người qua lại.

Bóng lưng anh cao lớn cường tráng cúi xuống, chẳng lẽ cô ấy đổi ý sao ?

Tô Vân Tường thất vọng ngồi trở lại trong xe, tắt máy, nhất thời không biết đi nơi nào tìm cô.

Đột nhiên nghĩ đến Lý Nhiên, anh vội vàng gọi điện thoại, ai ngờ điện thoại của Lý Nhiên lại tắt máy! Tô Vân Tường cau mày đóng điện thoại, nhìn thời gian đã ba giờ rưỡi, trong lòng càng thêm sốt ruột.

Lại nghĩ tới tình huống cô ngủ trưa chưa dậy, với công việc hiện tại của cô, không phải là thường thức đêm gõ chữ sao, nói không chừng tối hôm qua cô linh cảm tốt, làm việc suốt đêm, ban ngày ngủ bù ấy chứ.

Như an ủi chính mình, Tô Vân Tường lại kiên nhẫn ngồi chờ, trong lúc đó thỉnh thoảng gọi cho Lý Nhiên.

Cứ tưởng rằng chờ một lát Tần Vi Lan sẽ xuống, ai ngờ thoát chốc thời gian lại đến tám giờ tối.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Lỡ Hẹn, Trong Họa Có Phúc

Khi Tần Vi Lan ra khỏi bệnh viện thì đã là 7h30', ở bên ngoài ăn qua loa một chút gì đó lại đón xe về nhà.

Tô Vân Tường vẫn chờ ở bên trong xe rất lâu, bất tri bất giác lại ngủ thiếp đi. Tỉnh lại nhìn đồng hồ thì đã là 8h tối, cả kinh lập tức ngồi dậy, mở cửa xe đi xuống.

Nghĩ tới mình không cẩn thận ngủ thiếp đi, nói không chừng Tần Vi Lan ra ngoài cũng không nhìn thấy, lại bỏ lỡ, anh không khỏi cảm thấy thất vọng và buồn bã.

Đang muốn quay lại xe, chuẩn bị lại gọi điện hỏi Lý Nhiên một chút, ai ngờ mới vừa quay đầu, nhìn thấy một chiếc xe taxi dừng lại, cửa xe mở ra, từ trên xe bước xuống chính là cô gái mà mình khổ sở đợi chờ trong sáu giờ đồng hồ.

Tô Vân Tường gần như vui mừng đến muốn khóc, nhanh chóng đi lên phía trước gọi, “Tần Tần!”

Tần Vi Lan đột nhiên bị một người đàn ông cao lớn cường tráng vọt tới trước mặt dọa cho sợ đến cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại thì ra là Tô Vân Tường, nhất thời liền giật mình, nghi ngờ hỏi, “Làm sao anh lại ở đây?”

Tô Vân Tường bị thương bội phần, anh đợi lâu như vậy, còn cô thì cái gì cũng đều không nhớ.

“Lỡ hẹn ngày hôm qua, chúng ta xé chiều đi chơi bóng.” Anh đè nén tức giận trong lòng, cố gắng dùng giọng bình tĩnh mà nói, nhưng mà Tần Vi Lan cũng cảm thấy được anh đang tức giận.

Cô lúc này mới nhớ tới, ngày hôm qua bọn họ hẹn xé chiều hôm nay 3h đi chơi bóng. Nhưng mà bà đột nhiên bị cảm nắng hôn mê, lúc cô nhận được điện thoại là 12h trưa, lúc đó cô không kịp dùng cơm liền vội vã đi đến bệnh viện, vẫn ở bệnh viện đến bây giờ mới trở về, căn bản quên mất lời hẹn ngày hôm qua.

Tần Vi Lan nhất thời áy náy cực kỳ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy áy náy, “Anh. ...Anh không phải vẫn ở đây đợi cho tới bây giờ đấy chứ?” Cô hỏi như vậy nhưng cũng cảm thấy kinh ngạc.

Tô Vân Tường gật đầu một cái, cứng ngắt nói, “Tôi tới đây trước một tiếng, đợi đến tận bây giờ.”

“Hả?” Tần Vi Lan vừa nghe, đau lòng hận không thể cắn cho chính mình một cái.

“Nếu như cô không muốn chơi bóng cùng tôi, cô có thể nói trước một tiếng với tôi, tội gì cho tôi leo cây thế này chứ?” Đàn ông cho dù tính tình có tốt đi chăng nữa, rất yêu thích cô nhưng mà lúc này cũng nhịn không được oán giận. Trong xe nóng bức, đơn giản hơn nữa là anh đợi cả buổi chiều, nghĩ muốn mở điều hòa lên, lại sợ sau đó cô đến lại lạnh quá so với mức bình thường, không thể làm gì khác hơn là đợi thêm một chút.

Tần Vi Lan vội vàng giải thích, “Thật xin lỗi, thật xin lỗi, tôi không phải có ý này. Bà tôi đột nhiên trúng gió nên tôi phải đến bệnh viện, bận bịu suốt đến bây giờ. Thật là ngại quá, tôi quên mất, nếu không tôi cũng có thể trở về nói với anh một tiếng, tránh để cho anh chờ đợi vô ích cả buổi chiều.”

Tô Văn Tường nghe cô nói như vậy, oán giận trong lòng lập tức tan thành mây khói, thay vào đó là vẻ quan tâm, “Bà cô trúng gió sao? Hiện tại không sao chứ?”

“Hiện tại không sao. Buổi trưa trời nóng, bà tôi lớn tuổi rồi không chịu nổi, bị cảm nắng té xỉu, cũng may được hàng xóm kịp thời đưa đến bệnh viện, sau khi nhận được tin thì tôi đã vội đi đến đó luôn.” Tần Vi Lan nói đơn giản một chút, lại nhìn anh chằm chằm giải thích, “Tôi thật sự là không muốn lỡ hẹn.”

Tô Văn Tường khoát tay, lại toét miệng cười, “Hoá ra là như vậy. Tôi còn tưởng rằng cô thật sự ghét tôi đến như vậy.”

Tần Vi Lan xin lỗi cười, “Anh đợi từ chiều tới giờ, vậy là chưa ăn cơm tối có phải không?”

Anh gạt đầu một cái, đáng vẻ thật thà, “Ừ, tôi sợ cô đi ra mà tôi lại không biết nên không dám bỏ đi.”

“Vậy... mau đi ăn cơm thôi.”

“Vậy... cô đi ăn cùng với tôi chứ?” Tô Văn Tường nhân cơ hội mời.

“Tôi đã ăn rồi” Tần Vi Lan muốn cự tuyệt, nhưng là nghĩ đến chính mình làm hại người ta đợi không công cả một buổi chiều, nên nói, “Vậy cũng được, tôi cùng đi ăn với anh.”

Tô Văn Tường vừa nghe xong thì rất vui mừng, lôi kéo cô ngồi vào xe, nhanh chóng khởi động xe, “Tôi biết có một nhà hàng có món ăn ngon, cô cùng tôi đi ăn một bữa đi.” Nghĩ tới bản đợi cả buổi, cuối cùng cũng hẹn được với người đẹp, người đàn ông nào đó cao hứng quên mất buồn bực cùng thất vọng trước đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Em Ném Thử Món Này Đi

Xe vượt qua mấy khúc cua, dừng ở trước cửa tiệm không dễ gì tìm thấy được, Tô Văn Tường để cho Tần Vi Lan xuống xe trước còn mình thì đi tìm chỗ đậu xe. Lát sau, Tô Văn Tường vui vẻ trở lại.

Hôm nay anh mặc thường phục, nhưng là khi giờ tay nhắc chân vẫn là mang theo tác phong vững vàng của quân nhân, dáng đi thẳng, bộ dạng vô cùng phóng khoáng. Tần Vi Lan đứng xa xa nhìn anh đi tới, khóe miệng cũng mang theo nét cười.

“Đi vào thôi, bên ngoài nóng.” Anh đi tới, giọng nói lạnh lạnh ở vào ban đêm của mùa hè nóng bức lại đặc biệt êm tai.

Chủ quán là một chàng trai trẻ tuổi phóng khoáng, nghe phục vụ viên nói Tô Văn Tường tới, tự mình ra đón, lôi kéo Tô Văn Tường chính là hai bàn tay thật mạnh vỗ vào trên vai, định đặc mà nói, “Tường, rất lâu không có tới. Ở? Vị này là ——” Hồ Tam vỗ Tô Văn Tường xong, lúc này mới chú ý tới người đứng bên cạnh anh là một cô gái im lặng nhưng rất tự nhiên, cảm thấy rất tò mò mà hỏi bạn mình.

“A, đây là bạn tớ, Tần Vi Lan. Tần Tần, đây là chiến hữu trước kia của anh, Hồ Tam.” Tô Văn Tường nghiêm chỉnh giới thiệu hai bên với nhau.

Hồ Tam là người Đông Bắc, lại đã từng ở trong bộ đội, tính tình rất là ngay thẳng phóng khoáng, nhìn Tần Vi Lan cười ha ha, “Cô Tần, về sau thường tới dùng cơm, nhớ ủng hộ anh Hồ Tam này.” Choáng nha, có thể để cho Tô Văn Tường mang một cô gái tới đây, quả thật có thể giống như thần tiên rồi, Hồ Tam cảm thán nhưng cũng muốn tìm hiểu thêm một chút.

Tần Vi Lan nhàn nhạt cười, nói một cách thoải mái, “Cảm ơn anh Hồ Tam.”

“Ai, cô gái này tính tình không tệ.”

“Tốt lắm, Hồ Tam, cậu nhanh chóng đi làm vài món thức ăn đi, tớ sắp chết đói rồi.” Tô Văn Tường thấy Tần Vi Lan cũng không tỏ thái độ gì là không thoải mái, nhanh chóng để cho chiến hữu cũ đi làm vài món ăn còn mình theo con đường quen thuộc mang dẫn Tần Vi Lan vào một gian phòng.

Hai người vừa ngồi xuống, Tô Văn Tường chỉ kịp rót hai ly trà, Hồ Tam đã bung hai đĩa đồ ăn to đi vào, “Hai người ăn tạm trước đi, tôi lại đi làm thêm hai món.”

Một cá hấp chưng, một gà xé cay, đều là món ăn vô cùng bình thường, chính là khi bung lên, mùi thơm thoang thoảng của nó làm cho người ta không nhịn được mà muốn ăn ngay.

Tô Văn Tường có vẻ như không chờ đợi được cầm chiếc đĩa lên, Tần Vi Lan tưởng rằng là anh rất đói nên ăn trước, ai ngờ anh cẩn thận gấp một miếng cá lên, kỹ càng tách xương ra, dùng thìa kẹp đưa đến trong đĩa cho cô, “Nào, nếm thử món này xem.”

“Tôi đã ăn cơm tối rồi, anh ăn đi.” Cô liên tục đẩy lại nhưng không kịp, trơ mắt nhìn anh đem miếng cá đã nhét xương ra thơm ngát để trước mặt cô.

“Tay nghề của Hồ Tam ở trong bộ đội là số một đấy, giải ngũ không tiếp nhận sự sắp xếp của bộ đội, ra mở quán ăn này, mỗi ngày đều rất đông khách. Em nếm thử một chút món cá Sao hấp này đi, bảo đảm với em khi ăn sẽ cảm thấy không giống như bình thường đâu.” Tô Văn Tường gắp miếng cá, ánh mắt khẩn thiết nhìn cô, không ngừng sử dụng ánh mắt ý bảo cô nếm thử.

Tần Vi Lan bị anh nhìn cảm thấy ngại ngùng, không thể làm gì khác hơn là gắp miếng cá bỏ vào trong miệng, nhẹ nhàng nuốt xuống. Đúng là thịt cá nhừ nhừ mềm, vào miệng thì tan ra, chẳng những không có chút mùi tanh nào, ngược lại mang theo mùi thơm thoang thoảng, cô không khỏi tò mò con cá này được chưng như thế nào.

Anh nhìn miếng thịt cá được đưa vào miệng anh đào nhỏ kiêu kiêu, có cảm giác hương thụ giống như ăn vào trong miệng mình vậy, thấy cô nuốt xuống, cười hỏi, “Như thế nào? Có phải rất khác biệt hay không?”

“Ừ.” Cô gật đầu một cái, “Tay nghề của anh Hồ Tam quả thật không tầm thường.”

Tô Văn Tường cao hứng, toét miệng cười vui vẻ, vốn là ngũ quan thâm thúy càng thêm đẹp mắt, chiếc đĩa giờ hướng một món khác ở trên bàn, gắp một miếng gà xé phay, “Đây nữa em nếm thử món này nữa đi, cũng rất ngon đấy.”

“Không, anh ăn đi, tôi thật sự ăn rồi.” Cô vội vàng khước từ.

Nhưng mà anh vẫn kiên trì, “Không việc gì, em trước tiên cứ nếm thử một chút thôi.” Anh có đôi mày đi chẳng nữa vẫn muốn nhìn thấy cô ăn thêm một chút.

Tần Vi Lan không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là bảo anh đặt vào trong đĩa, một lần nữa tự mình gắp nếm thử một chút, “Ừ, ăn rất ngon, rất mềm rất thơm, cũng không có dầu mỡ.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trao Đổi Số Điện Thoại

“Ha ha, em thích thì tốt rồi.” Anh lại ân cần gắp cho cô một chút rau, đem từng miếng cá bỏ xương rồi bỏ vào đĩa của cô. Thấy chiếc miệng nhỏ nhắn của cô ăn từ từ như một con mèo nhỏ, thân nhiên để đĩa xuống, đôi mắt có nét cười nhìn cô.

Tần Vi Lan thấy anh ngồi lười nhác, cũng không động đĩa ăn cái gì, liền thúc giục, “Anh không phải là còn chưa ăn cơm tối sao? Thế nào không ăn?”

“Không vội.” Anh chỉ là nhàn nhạt cười.

Mới vừa nói dứt lời không bao lâu, Hồ Tam lại bung ba món ăn đi vào, không biến sắc liếc mắt nhìn tình cảnh trong phòng, thừa dịp nghiêng người để món ăn mà trùng mắt nhìn Tô Văn Tường, Tô Văn Tường cười khẽ, ý bảo anh ta nhanh đi ra ngoài.

“Cảm ơn anh Hồ Tam.” Tần Vi Lan thấy một bàn món ăn đều là đầy đủ hương vị, nói vậy chắc là chuẩn bị rất công phu, liền lễ phép nói cảm ơn.

“Ha ha, đừng nói cảm ơn, cô Tần thích chính là mới quan trọng.” Hồ Tam thức thời đi ra ngoài, “Hai người dùng từ từ.”

Vốn là nói Tô Văn Tường muốn dùng cơm, hai người mới tới, nhưng ai biết cho tới bây giờ đều là Tần Vi Lan ăn. Buổi tối vốn là trở về dùng một chút đồ, hiện tại lại bị Tô Văn Tường hầu hạ ăn không ít, càng về sau cô rút cuộc đẩy tay Tô Văn Tường đang gấp thức ăn ra, “Tôi ăn no rồi, không ăn được nữa. Anh nói đói bụng, sao lại không thấy anh ăn vậy?”

Tô Văn Tường cũng không miễn cưỡng, lại rót cho cô một ly nước đưa tới trước mặt, “Nhìn em ăn, anh có cảm giác no rồi, hiện tại cuối cùng cũng hiểu câu ‘sắc đẹp thay cơm’ này cũng không phải là không có lý.”

Tần Vi Lan bật cười, “Tô Văn Tường, không nhìn ra anh là một quân nhân cao lớn thô kệch, lại còn hiểu những câu văn nho nhã như vậy.”

“A, đó là đương nhiên, nếu muốn cùng nhà tác gia đây làm quen, anh dù sao cũng phải hát một chút hiểu biết chứ.”

Tần Vi Lan sắc mặt lập tức cứng đờ, bụng ly lên uống nước, nhân nhạp nói sang chuyện khác, “Anh nhanh ăn đi, thời gian không còn sớm.”

Ánh mắt của Tô Văn Tường lơ đãng là dán ở trên người cô, cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô vừa nhẹ nhàng đụng bên ly, dính lại một chút nước cà phê lộ vẻ nhuận hồng, anh nhìn cũng có chút miệng đắng lưỡi khô rồi, cũng không dám lại đùa giỡn với cô nữa, đưa tay múc một chén cơm đầy, giờ chiếc đĩa hời, “Những món này món nào ngon nhất?”

Mỗi món ăn Tần Vi Lan đều ăn qua, thấy anh hỏi như vậy, dứt khoát cầm chiếc đĩa lên gấp thức ăn cho anh. Tô Văn Tường mắt tinh phát hiện cái gì, cười một cách giả hoạt, cô gấp cái gì thì anh ăn cái đó, một chén cơm dùng thật là ngon.

Tần Vi Lan để đĩa xuống sau đó mới chột nghĩ đến cái gì, sắc mặt đỏ lên, chỉ vào món anh ăn, “Cái này.... Thật ngại quá. Đĩa này tôi đã dùng qua rồi.” Cô lại là dùng chính chiếc đĩa mà cô mới vừa dùng gấp thức ăn cho anh, vậy chẳng phải là anh ăn nước miếng của cô rồi sao . . .

Tô Văn Tường không thêm để ý cười một tiếng, ngược lại hỏi cô, “Thân thể bà của em như thế nào rồi? Ở bệnh viện nào vậy?”

Tần Vi Lan hồi hận ngượng ngừng cực kỳ, thấy anh hỏi về bà, mới dời đi lực chú ý, “Lúc tôi đi, bà đã không sao, chẳng qua là thân thể có chút mệt mỏi, buồn ngủ, ở bệnh viện nhân dân.”

“A, ngày mai có có thời gian anh cùng em ghé qua thăm bà.”

“Không cần, ngày mai hẳn là có thể xuất viện rồi.”

“Dù sao anh cũng muốn đi thăm bà, cho dù là xuất viện, anh cũng có thể đưa em về, trời nắng thế này nếu như lại để cho bà đi lại thì cũng không tốt.” Anh mỉm cười nói xong, lại hào phóng cúi đầu bóc com.

Tần Vi Lan trầm mặc không nói, từ trong túi lấy ra mảnh giấy nhỏ viết lên đó cái gì, để lên bàn đầy tới, “Tô Văn Tường, đây là số điện thoại của tôi, về sau có chuyện gì thì gọi tìm tôi, tránh cho như hôm nay làm phí thời gian của anh.”

Tô Văn Tường vừa nghe, lông mày giương lên, mặt mày đều là vui sướng, anh cười một tiếng, mắt đen thâm thúy trong giống như là hai vì sao long lánh, vội vàng buông chén xuống, cầm tờ giấy lên, “Anh đây hẳn là tái ông mất ngựa, thế nào mà trong họa có phúc thế này. Khoan đã, anh cũng đưa em số của anh, em nhớ lưu số lại.”

“Ai, không cần, chờ anh com nước xong lại lấy....”

Anh lấy điện thoại ra, nhập số của cô vào, gọi sang. Tần Vi Lan nói còn chưa dứt lời, trong túi xách điện thoại liền vang lên.

“Tốt lắm, em lưu số lại đi. Về sau có chuyện gì cũng có thể tìm anh giúp một tay. Nhưng mà anh ở trong bộ đội, thỉnh thoảng có quy định là không thể dùng điện thoại, nếu như em không tìm được anh, thì gửi tin nhắn cho anh.” Anh tự nhiên giao phó cho cô như vậy.

Tần Vi Lan bất đắc dĩ mà lắc đầu, người đàn ông này vì cái gì luôn cường thế như vậy, không cho người ta cơ hội cự tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Ghen Không Dám Nói

Tựa hồ tình cảm của hai người bởi vì một lần ngoài ý muốn này mà có chút tiến triển, ít nhất Tần Vi Lan nhìn thấy anh sẽ không có vẻ mặt bài xích khước từ nữa, mặc dù thái độ cũng rất bình thường, đôi đôi như là bạn bè, nhưng Tô Văn Tường đã thỏa mãn.

Ngày thứ hai, anh lái xe thật sớm tới đón Tần Vi Lan, lại từ trong bệnh viện giúp bà của cô xuất viện, đưa về nhà.

Tô Văn Tường coi mở thẳng thắn, như là ánh mặt trời, nói chuyện, làm việc cũng rất có chừng mực, bà bị hai ba câu nói của anh dụ dỗ, nhất thời cao hứng cười ha ha, không ngừng đưa ánh mắt cho Tần Vi Lan, ý bảo tên tiểu tử này không tệ, phải nắm chặt lấy cho tốt vào.

Tần Vi Lan trong lòng buồn bực, thấy Tô Văn Tường vừa lái xe vừa nói chuyện, nói cho bà nghe một chút chuyện xưa trong quân doanh, khiến bà nghe rất vui vẻ, không vui, phì cười ngồi phía trước, “Anh lái xe chuyên tâm chút, nói nhiều lời như vậy làm cái gì?”

Tô Văn Tường miệng mỉm thành một đường, không biết làm sao đắc tội cô gái này rồi, nhưng tâm tình vẫn tốt mà nói, “Ừ, anh sẽ chú ý.” Nói xong, không dám mở miệng nói nữa, lái xe hết sức chuyên chú.

Bà là người từng trải, làm sao lại không hiểu hai đứa trẻ này đang giận dỗi cơ chứ, kéo tay Tần Vi Lan qua, giận trách nói, “Văn Tường chỉ là đùa chút để bà vui thôi, làm sao cháu dùng giọng điệu này nói chuyện với nó chứ, thật là không hiểu chuyện.” Nói xong, rồi cười cười với Tô Văn Tường, “Văn

Tường, đứa nhỏ Lan Lan này tính tình không tốt, cháu không cần phải để ý.”

Tô Vân Tường liếc mắt nhìn cô gái ngồi ghé sau qua kính chiếu hậu, thấy vẻ mặt cô không vui, chắc hẳn là đang giận anh, cười xoa dịu, “Bà à, không sao, bà không cần lo lắng.”

Tần Vi Lan thấy bà đã phản bội mình, trong lòng càng thêm đề phòng, không khỏi cảm thấy hối hận vì để cho anh đến đón bà cô xuất viện, anh ta rõ ràng là uyển chuyển tấn công vào bà của cô, nghĩ giành được sự ủng hộ của bà mà.

Đưa bà về nhà, hai người đỡ bà đến nằm trên giường, Tô Vân Tường nhìn Tần Vi Lan một chút rồi hỏi, “Em bây giờ muốn làm cái gì? Cần anh đưa em về nhà không?”

Tần Vi Lan dọn dẹp phòng, cũng không quay đầu lại, “Không cần, thân thể bà không tốt, mấy ngày nay tôi ở lại chăm sóc, anh đi làm việc của anh đi.”

Tô Vân Tường cảm giác được ý đuổi khách của cô, ngượng ngùng đứng một lát sau sờ đầu một cái đi ra ngoài.

Tần Vi Lan nhìn bóng lưng anh có chút cô đơn, vẫn là đuổi theo, “Tô Vân Tường.”

Tô Vân Tường dừng lại, vui mừng xoay người lại, cho rằng cô muốn tiễn anh, ai ngờ, cô đóng cửa lại, đi tới rồi khẽ cúi đầu, “Tô Vân Tường, cảm ơn anh, chỉ là giữa chúng ta là không thể nào, cho nên anh không cần phải hao tổn tâm trí trên người của tôi nữa.”

Tô Vân Tường siết chặt quả đấm, trong lòng khó chịu, chợt vừa cười vừa nói, “Không sao, anh cũng đã từng nói qua, anh sẽ không miễn cưỡng. Hiện tại anh vì em làm những việc này cũng không phải là có ý đồ gì với em, giữa bạn bè thì giúp đỡ lẫn nhau vốn là chuyện bình thường không phải sao?”

Tần Vi Lan không dám tin ngẩng đầu nhìn anh, trong mắt đều là kinh ngạc, “Anh thật nghĩ như vậy sao?”

Anh bất đắc dĩ thở dài, “Nếu không còn có thể như thế nào?”

Cô đột nhiên cảm giác được sự ngượng ngùng, có lẽ là mình quá nhạy cảm đi, khuôn mặt nhỏ nhắn khẽ ửng hồng, “Như vậy, thật xin lỗi, thì ra là tôi suy nghĩ nhiều.”

Thấy cô thả lỏng, Tô Vân Tường cũng nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, haiz, cái tiểu nha đầu này, như thế nào mà không được tự nhiên vậy cơ chứ? Anh rút cuộc có chỗ nào không tốt, để cho cô đề phòng đến như vậy? Hay là cô bị người đàn ông nào đó thương tổn quá nặng, cho nên không dám yêu?

Bất kể là nguyên nhân gì, anh cũng quyết định theo đuổi đến cùng. Chỉ cần cô một ngày chưa lập gia đình, anh liền theo đuổi một ngày. Anh cũng không tin, còn có không bắt được trái tim của cô.

“Được rồi, không có chuyện gì, em vào chăm sóc bà đi.” Hai tay anh cắm ở trong túi, kèm chế xúc động muốn ôm cô, nhìn nàng nhẹ nói.

“Ừ, vậy anh lái xe cẩn thận.” Cô gạt đầu một cái, chuẩn bị xoay người.

Đột nhiên một hồi chuông điện thoại vang lên, Tần Vi Lan lấy điện thoại từ trong túi quần ra, sắc mặt bỗng nhiên hòa hoãn, vui vẻ bất kỳ.

Chỉ nói đơn giản mấy câu nhưng trên môi cô luôn có ý cười, sau đó cúp điện thoại, ánh mắt trở nên trong sáng hơn bất cứ lúc nào.

Tô Vân Tường thính lực rất cao, mặc dù giọng nói vọng qua điện thoại của cô không lớn, nhưng anh vẫn nghe ra đầu dây bên kia là giọng nói của một người đàn ông, ho nhẹ một tiếng, anh hỏi, “Ai gọi tới vậy?”

Tần Vi Lan cũng không kiêng dè, thoải mái mà nói, “Trần An. Ngày mai tổ chức nghi thức khai máy, anh ta mời tôi đến tham gia.”

Tô Vân Tường vừa nghe, trong lòng nhất thời lo lắng, còn kèm theo ghen tức, cô tại sao có thể nói cười thản nhiên với Trần An như vậy, nhưng đối mặt với mình thì luôn có bộ dáng đề phòng?

Nhưng... những lời này anh chỉ dám nghĩ ở trong lòng mà không dám nói ra, anh chỉ buồn cười nói, “Vây một lần nữa chúc mừng em.” Nói xong, xoay người bước nhanh rời đi.

Tần Vi Lan cũng không còn suy nghĩ nhiều, thấy anh rời đi, cũng trở về nhà chăm sóc bà.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Buổi Họp Báo

Tô Vân Tường ra khỏi cái sân nhỏ, dừng ở cửa xe Jeep nhà binh của mình. Liếc thấy hàng xóm đều dùng loại ánh mắt lén lén lút lút khác thường nhìn

anh, giống như tò mò, giống như khi dễ, giống như ghen tỵ, anh không khỏi có chút nghi ngờ. Lại quay đầu nhìn chỗ ở của bà một chút, chỉ là một sân nhỏ rất bình thường. Nơi này là vùng ngoại thành của thành phố T, cũng không khác với nông thôn lắm, hoàn cảnh như vậy thật sự cũng không có gì là kỳ lạ.

Anh đưa mắt chống lại tầm mắt của những người hàng xóm kia, có ý muốn gật đầu chào hỏi nhưng mà những người đó lại nhanh chóng chuyển tầm mắt đi, giống như không nhìn thấy anh mà vẫn làm việc thường ngày của mình hoặc là dứt khoát đi vào nhà. Tô Vân Tường không hiểu mà nhìn xung quanh một vòng, phát hiện những người mới vừa rời nhìn anh đều đã biến mất, không khỏi nhủ một chút. Chắc hẳn những người hàng xóm này đều là tò mò chiếc xe quân đội này tại sao lại lái tới đây, Tô Vân Tường cũng không có suy nghĩ nhiều nữa, mở cửa xe nhảy vào, rồi khởi động lái xe đi.

Hôm sau, Tần Vi Lan đi đến buổi họp báo khai máy tại trường quay. Khi cô tới thì Trần An đã sắp xếp nghi thức quay phim và một vài phần công việc cần chú ý, thấy Tần Vi Lan tới, thì anh vội vàng bảo trợ lý tiếp nhận chuyện của mình, còn anh thì đi ra nghênh đón, “Vi Lan.”

Thật ra thì Tần Vi Lan đứng ở một bên nhìn một lát rồi mới xuất hiện, cô cho rằng đạo diễn nổi danh giống như anh thù nhất định là vênh mặt hất hàm sai khiến người ta, ai ngờ anh lại cùng làm việc với nhân viên, khiến cô lại có thêm mấy phần thiện cảm với anh, “Không nghĩ tới đạo diễn Trần lại chăm sóc diễn viên như thế, tự thân tự lực, bình dị gần gũi quá rồi. . . . .”

Trần An cười nheo nhẽ, ngũ quan tuấn mỹ lại mê người không thể tưởng tượng được, “Không nghĩ tới Tần đại mỹ nữ học thức uyên bác xuất khẩu thành thơ, lựa từ đặt câu hạ bút thành văn, không hổ được xưng là mỹ nữ tác gia 80”

Tần Vi Lan bị anh chọc cười, nên vuốt tóc một cái rồi cười nói, “Anh... sao mà miệng mồm không buông tha người ta thế chứ.”

“Vậy sao? Em tán dương tôi như vậy thì tôi cũng phải báo đáp một chút tỏ lòng thành thôi.”

Hai người cười nói, hấp dẫn rất nhiều nhân viên làm việc bên cạnh và các minh tinh cũng nhao nhao liếc mắt, bọn họ biết đạo diễn Trần An luôn luôn thoải mái, nhưng lại ít khi thấy anh cười vui vẻ như vậy, đám người không khỏi đưa mắt nhìn Tần Vi Lan thêm mấy lần.

Tro lý tiến lên nhắc nhở, “Đạo diễn Trần, đã chuẩn bị xong.”

Trần An xem đồng hồ đeo tay một chút, “Ừ, thời gian cũng đã không còn nhiều, vậy thì bắt đầu đi. Vi Lan, em theo tôi lên sân khấu, hay là đứng chỗ dành cho khách quý?”

Tần Vi Lan lắc đầu một cái, “Tôi đứng dưới sân khấu là được rồi.”

Nghi thức khởi động máy chính thức được bắt đầu, giám chế của “Thiếp Bản Khuynh Thành”, đạo diễn, các diễn viên chính đều cũng lên sân khấu biểu diễn, tiếp nhận phỏng vấn của ký giả truyền thông. Trần An vừa lên sân khấu thì nhận được tiếng vỗ tay nhiệt liệt ở dưới sân khấu, xem ra sức mạnh thần phẫn ngời sao thần tượng của năm đó khiến cho anh dù đã lui về phía sau màn ảnh nhiều năm nhưng vẫn còn có một nhóm fan ruột, Trần An tưởng mạo tuấn tú, ở dưới ánh đèn flash lại càng thêm tự tin và có phong thái, Tần Vi Lan đứng ở trong đám người nhìn người đàn ông nói năng hài hước ở trên sân khấu, cũng không nhịn được mà hơi say mê.

Trần An luôn luôn cho diễn viên nhiều không gian tự do để phát huy, đây cũng là nguyên nhân mà rất nhiều diễn viên đều muốn hợp tác quay phim với anh. Anh lên tiếng xong, thì giao sân khấu cho nhóm diễn viên chính. Hôm nay nghi thức khởi động máy chủ yếu là để tạo hình diễn viên ra ánh sáng, ký giả ở dưới sân khấu nhìn từng diễn viên mặc trường bào hoa phục, đều vỗ tay không ngừng.

Tần Vi Lan cũng rất thích những y phục kia, thật sự là rất hoa lệ, đẹp như thần tiên trên trời. Trần An lùi đến trong đám người, chẳng biết lúc nào đã đi tới bên cạnh Tần Vi Lan, “Em thích những bộ y phục kia không? Nếu thích thì tôi làm cho em mấy bộ.”

Tần Vi Lan sùng sốt, quay đầu lại thấy anh đứng ở bên cạnh, kinh ngạc nói, “Sao anh lại ở đây?” Thấy anh vẫn chờ câu trả lời của cô, thì cô vội vàng khoát tay, “Không cần không cần, đây thật sự là lãng phí mà lại không mặc được.” Mặc dù Tần Vi Lan nói như vậy, nhưng trong lòng không khỏi nghĩ đến hình ảnh chính mình mặc bộ hoa phục Hán triều kia, trong mắt đều là khao khát và ngưỡng mộ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Trần An ở bên cạnh nhìn thấy cô dịu dàng, thì nhất thời mê mẩn, quên cả thu hồi ánh mắt.

Tần Vi Lan thấy anh không nói lời nào, thì quay đầu lại, cứ như vậy mà tiến vào trong đôi mắt ngăm đen say mê của anh, nhất thời giật mình.

Người đàn ông nhận thấy được gì đó, nên vội vàng thu hồi tầm mắt và cười cười, “Cái này thì có gì đâu? Đặt ở trong nhà mình nhìn cũng được, phụ nữ các em không phải là thích thì mua sao? Mua đủ loại quần áo, không mặc mà chỉ nhìn không cũng đã cảm thấy vui vẻ rồi.”

Tần Vi Lan vừa nghe, chuyển sang trêu chọc, “Xem ra anh rất là hiểu rõ phụ nữ.”

Trần An mới vừa rồi cũng là vì muôn hóa giải lúng túng nên mới nói như vậy, nói xong thì cũng hối hận, đây không phải là nói ngày ngày mình đều lẫn lộn ở trong đám phụ nữ, nên mới biết rõ lòng dạ phụ nữ sao? Mặc dù biết cô sẽ không để ý nhưng anh vẫn vội vàng giải thích, “Không có không có, em đừng có hiểu lầm, chỉ vì mẹ và em gái của tôi chính là như vậy, nhà tôi có hai phòng để quần áo, còn chưa đủ để quần áo của họ.”

“Haha...” Tần Vi Lan cười cười nhưng không nói lời nào, lại chuyển tâm nhìn diễn viên trên sân khấu.

Trần An liếc nhìn cô một cái rồi cũng không nói chuyện, sau đó ho nhẹ một tiếng, rồi đưa đôi tay đút vào trong túi quần tầm mắt đưa lên trên sân khấu.

Sau khi xong buổi lễ thì mọi người tiến vào trường quay. Thành phố T có một căn cứ điện ảnh và truyền hình nổi tiếng, bên trong tường cao đỉnh các, tường điêu khắc bằng những bức tranh, nước hồ xanh biếc, dương liễu lá lướt, vừa râm rộ lại trắng lẹ, còn không mất phong cảnh kiêu diễm. Tần Vi Lan cũng muốn đi xem một chút nhưng không có cơ hội, hôm nay cũng là thiên thời địa lợi nhân hòa, Trần An đề nghị mời cô đi thăm studio, thì cô hớn hờ đón nhận.

Trần An không hổ là đạo diễn nổi danh, trong phương diện chọn lựa diễn xuất của diễn viên thật sự là không chê vào đâu được, quá trình quay phim làm liền một mạch, rất ít ngừng giữa chừng. Tần Vi Lan đi cùng với Trần An, nhìn các diễn viên mặc hán phục, đi qua đi lại ở trong studio cao lớn hùng vĩ, che dấu một chuyện tình sâu đậm của Hán Vũ Đại Đế một đời thiên kiêu cùng một cô gái đến từ hiện đại.

Quá trình quay phim ngày thứ nhất kết thúc, thời gian đã không còn sớm, nên Tần Vi Lan ở lại dùng cơm cùng với mọi người. Trong bữa tiệc, cô biểu đạt sự cảm ơn lẫn sự khâm phục với diễn viên, tác phẩm của mình có thể được diễn viên suy diễn xuất sắc như thế, cô cảm thấy rất vinh hạnh.

Ai ngờ, người diễn vai Hán Vũ Đại Đế bung ly rượu đứng dậy, nâng chén hào sảng, “Cô Tần, phải là chúng tôi cảm tạ cô mới đúng, cảm ơn cô có thể viết ra một chuyện xưa rung động đến tâm can như vậy để cho chúng tôi có cơ hội biểu diễn, tôi xin kính cô ly rượu này.”

Tần Vi Lan rất ít uống rượu, thế nhưng trong trường hợp này không uống thật sự là không có lễ phép, vì vậy bung ly rượu đỏ trước mặt đáp lễ.

Không biết người nào lại bổ sung một câu, “Dĩ nhiên, còn phải cảm ơn Đạo diễn Trần chọn trúng chúng ta, cho nên chúng ta cũng kính Đạo diễn Trần một chén.”

Trần An cười cười, hào phóng nâng chén uống sạch.

“Hán Vũ Đế” là một người đàn ông hơn ba mươi, ánh mắt sắc bén, rất có khí khái của người đàn ông trưởng thành, thấy Trần An vô tình hay cố ý đều đặt lực chú ý lên trên người Tần Vi Lan, thì đứng dậy cười, “Nhưng nên cảm ơn nhất chính là Đạo diễn Trần coi trọng tác phẩm của cô Tần đây, cho nên Đạo diễn Trần phải uống một ly cùng với cô Tần đi, mọi người nói có đúng hay không?”

Trần An tính tình ôn hòa, nên những diễn viên này làm việc với anh đều rất thoải mái, vì vậy lớn tiếng ồn ào lên, “Đúng vậy. Đạo diễn Trần uống một ly cùng với cô Tần đi.”

Tần Vi Lan không hay uống rượu, lại không thích trường hợp nhiều người như vậy, hơn nữa thời gian cũng không sớm, cô đã sớm muốn ra về. Nhưng mà bị mọi người ồn ào như vậy, đối tượng lại là Trần An, thật sự là cô không thể cự tuyệt, nên khuôn mặt tươi cười lại có chút cứng nhắc.

Trần An nhìn một chút thì thấy cô đang bối rối, thì giọng tay ý bảo mọi người im lặng, bung ly rượu nói, “Ý tốt của mọi người tôi đây xin nhận, chỉ là cô Tần từ lượng không được tốt, ly rượu này do tôi uống.” Anh nói xong thì uống sạch ly của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Giận Dữ Đêm Khuya.

Tần Vi Lan nghe xong lời của anh, đang muốn cự tuyệt thì anh đã nhanh chóng bung cái ly của cô qua, uống một hơi cạn sạch.

“Ồ...” Mọi người bởi vì hành động anh hùng cứu mỹ nhân của Trần An mà hoan hô, Tần Vi Lan nhìn cái ly trước mặt mình trống không, nhất thời sắc mặt đỏ ửng, có chút xấu hổ.

Trần An cười cười, ý bảo anh không có gì. Tần Vi Lan không thể thất lễ, đành phải miễn cưỡng cười một tiếng, “Cảm ơn anh.”

Lúc tan tiệc cũng đã rất trễ, Trần An không yên lòng để Tần Vi Lan về nhà một mình, nên đề nghị đợi lát nữa rồi đưa cô về. Tần Vi Lan nhìn thời gian, thì đã mười hai giờ, quả thật có hơi sợ nên vẫn đồng ý.

Đám người tình mắt nhìn thấy Trần An lễ phép phong độ mà che chở Tần Vi Lan ngồi vào ghế cạnh mình, trong nháy mắt lại ồn ào lên.

Trên đường, Tần Vi Lan thấy người đàn ông luôn phấn chấn vui vẻ nay đã khép hờ mắt nghỉ ngơi, hình như hơi say, nên không khỏi lo lắng hỏi, “Thế nào? Uống quá nhiều nên cảm thấy khó chịu sao?”

Trần An trợn mắt, nhìn cô gái thanh tú xinh đẹp, cười sâu xa, “Cũng may, chỉ là đầu có hơi khó chịu.”

Tần Vi Lan trong lòng muốn nói gì đó, nhưng mà lại không biết mở miệng như thế nào, sợ là mình suy nghĩ nhiều, nói ra ngược lại càng lúng túng hơn, do dự hồi lâu rồi quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn cảnh đêm trên đường đã lộ vẻ an tĩnh.

Tâm tư Trần An rất tinh tế, thoáng cái đã nhìn thấu trong lòng của cô, nhẹ giọng nói, “Buổi tối nay thật xin lỗi, tôi nghĩ là mọi người cũng chỉ vô ý thôi, ở bên ngoài xã giao ăn cơm, sẽ không thiếu được những chuyện cười giỡn ồn ào như vậy, hi vọng em đừng có để ý quá.”

Cô cảm thấy hơi hoảng một chút nhưng vẫn quay đầu lại, cười cười xin lỗi, gỡ một sợi tóc ở bên tai, “Ừ, tôi hiểu mà, chỉ là tôi không quen với kiểu này, cũng không thích trường hợp nhiều người cho nên...”

“Cô cứ yên tâm, về sau không cần cùng ăn cơm với bọn họ.” Anh hiểu được thành tường trong lòng cô cao bao nhiêu, anh cũng không muốn tâm tư của mình với cô lại bị người khác nhìn ra được và có chủ trương muốn giúp đỡ, như vậy cô sẽ bị dọa, một lần nữa ép cô trở về trong cái vỏ bọc của cô, anh muốn để cho cô từ từ biết được tâm ý của mình. Vì vậy trước tiên phải bảo đảm với cô.

Quả nhiên, trong nháy mắt cô đã bình thường trở lại, gạt đầu một cái, “Ừ.”

Về đến nhà, theo thói quen Tần Vi Lan lấy điện thoại di động ra, lại phát hiện điện thoại đã hết pin, sợ bà gặp phải chuyện gì sẽ gọi điện thoại cho cô, nên cô vội vàng sạc pin.

Quả nhiên, điện thoại di động vừa mở máy, thì từng chuỗi tin nhắn truyền tới liên tiếp, cô vội vàng lấy di động qua, còn chưa tới kịp mở ra xem tin thứ nhất, thì điện thoại di động “ping” lên một tiếng vang lớn!

Điện thoại đột nhiên rung lên khiến cho cô phải giật mình, định thần nhìn lại số điện thoại kia thì nhất thời cả kinh!

Người bên kia hình như rất có kiên nhẫn, một lần không được, thì lại gọi một lần nữa, Tần Vi Lan nhìn ba chữ kia, rốt cuộc cũng dè xuống nút trả lời, “Alo, đã trễ thế này, anh còn có chuyện gì?”

Bên kia vang lên một giọng nam đầy giận dữ, “Em còn biết bây giờ đã khuya lắm rồi sao?”

Cô cảm thấy khó hiểu, trùng điện thoại một cái, rồi lại đặt vào bên tai, “Tô Văn Tường, anh ăn thuốc nổ à? Tìm tôi phát hỏa sao?”

Tô Văn Tường bị khí thế của cô trấn áp, bình tĩnh tinh thần một chút rồi lại hỏi, “Tại sao điện thoại của em bây giờ mới mở máy?”

“Hết pin nên tự động tắt máy thôi.”

“Vậy em không biết đường mà sạc pin?” Giọng điệu của anh trầm thêm một phần, “Có phải bây giờ em mới về đến nhà hay không?”

Tần Vi Lan sùng sốt, “Làm sao anh biết?”

“Anh làm sao biết?” Anh cười lạnh một tiếng, “Anh gọi điện thoại cho em cả đêm đều không được! Gửi tin nhắn thì em lại không trả lời, em có biết anh lo lắng biết bao nhiêu hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Chờ Anh Về Thu Thập Em

“Anh làm sao biết?” Anh cười lạnh một tiếng, “Anh gọi điện thoại cho em cả đêm đều không được! Gửi tin nhắn thì em lại không trả lời, em có biết anh lo lắng biết bao nhiêu hay không?”

Cô bị sự tức giận của anh dọa sợ, cố gắng can đảm nói, “Này... này... việc này có gì cần lo lắng chứ? Tôi cùng Trần An đi gặp mặt những người quen biết, cũng sẽ không có nguy hiểm gì.”

Hơi thở của người đàn ông bên kia điện thoại càng lúc càng gấp, anh biết cô hôm nay đi cùng Trần An, anh mới cố sống cố chết đánh điện thoại liên tục cho cô. Trời mới biết được, cái gã đàn ông kia có nhân cơ hội này xuống tay hay đưa cô lên giường hay không.

“Tô Văn Tường? Anh còn việc gì nữa không? Nếu không tôi cúp máy.” Cô thấy anh này giờ không nói gì, xuất phát từ lễ nghi cơ bản cô vẫn hỏi lại.

“Tần Vi Lan... em rút cuộc có ý thức đến sự an toàn của mình không hả? Những lời ngày đó anh nói với em, em quên hết rồi? Hiện tại đã là hơn 12h đêm, em còn đi cùng với một người đàn ông, em cư nhiên còn đồng ý mà nói sẽ không có bất cứ nguy hiểm gì sao? Chẳng lẽ em không biết chính những lúc như thế này đàn ông mới là kẻ nguy hiểm nhất sao?”

“Anh...” Cô nghe Tô Văn Tường nói xong, giống như bị thứ gì đó gõ mạnh vào, “Anh không cần nghĩ mọi người đều xấu xa như thế. Tôi cùng Trần An cũng chỉ là bạn bè bình thường, cũng không có gì mờ ám, chúng tôi chỉ có cùng chung sở thích, đi với nhau nói chuyện công việc, tiểu thuyết mà tôi đang viết, vì sao anh luôn nghĩ nhiều như vậy chứ?”

“Nói chuyện công việc? Nói chuyện về tiểu thuyết em đang viết?” Anh hỏi lại, “Vậy anh cũng có thể nói với em những chuyện này. Em vì sao bài xích anh như vậy, lại có thể mở lòng với Trần An như thế? Anh rút cuộc là kém hần ở điểm nào?” Trong lời nói của anh sự ghen tuông thể hiện càng lúc càng nặng, đến sau này, cảm xúc cũng đã không ổn định. Nếu trễ 10 phút nữa anh không gọi được cho cô, anh hoài nghi có phải cô gặp chuyện nguy hiểm gì không, xin phép trở về suốt đêm để tìm cô.

Mà cô cư nhiên lại có thái độ như vậy? Còn thoải mái nói rằng cô cùng một người đàn ông khác đêm hôm khuya khoắt nói chuyện công việc.

Tần Vi Lan ghét nhất thái độ này của người đàn ông trước mắt, nghĩ ngày hôm qua trước khi rời đi anh còn cam đoan sẽ làm bạn bè bình thường, nhưng hôm nay lại lấy thân phận như một người bạn trai, đang chất vấn người bạn gái phản bội vậy, trong lòng cảm giác không thoải mái mà còn bài xích người này nữa.

“Tô Văn Tường.” Cô cũng đã bình tĩnh trở lại, giọng nói cũng không còn run rẩy phập phồng nữa, lạnh lùng thản nhiên, “Xem ra anh không nhớ được lời nói của tôi, tôi xem chúng ta cũng không cần làm bạn bè nữa, từ nay về sau, tôi cũng không muốn gặp anh nữa.”

Tô Văn Tường nghe được lời nói của cô, đầu tiên là cả kinh, trong nháy mắt lại bình tĩnh nói, “Cũng được. Anh cũng không muốn làm bạn bè.”

Cô vui vẻ, “Tốt lắm, chúng ta...”

“... Chúng ta làm người yêu.” Giọng nói của người đàn ông bá đạo nào đó vang lên, như đang tuyên thệ, cắt đứt lời nói của cô, làm cho cô gái nào đó sợ tới mức không nhúc nhích gì.

“Cái gì?” Mặt Tần Vi Lan trắng bệch, “Tô Văn Tường, anh không cần cuồng vọng tự đại như vậy có được không? Tôi khi nào thì nói qua sẽ làm bạn gái của anh?”

“Hiện tại.” Anh nói như chém đinh chặt sắt, rồi lại cười một tiếng, giọng nói sang sảng khàn khàn vọng lên giữa đêm khuya, nghe xong Tần Vi Lan nói trong lòng anh cũng không gọi là thoải mái gì, “Từ giờ trở đi, chúng ta là người yêu.”

“Anh nằm mơ.”

“Không... giấc mộng của anh đã trở thành sự thật.” Anh nói một cách chắc chắn.

“Tô Văn Tường, tôi không muốn nói chuyện cùng với anh.” Cô cũng không muốn nói nữa, hận không thể đem chiếc điện thoại trong tay bóp nát.

Người bên kia vẫn là bộ dạng vân đạm phong khinh, “Uh, quả thật, thời gian không còn sớm, em sớm nghỉ ngơi một chút đi, con gái thức khuya không tốt. Chúng ta cũng cần bình tĩnh lại, chờ anh cuối tuần trở về sẽ nói chuyện với em.” Anh nói xong, cư nhiên cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chúng Ta Làm Người Yêu!

Tần Vi Lan không dám tin nhìn chằm chằm điện thoại, nghe bên kia truyền tới tiếng ‘bíp bíp’, cô thật sự có cảm giác mình đúng là bị dẫn đòn rồi. Tức giận thế này cũng không biết làm thế nào phát tiết, chỉ có thể nắm chặt tay, khiến cho bản thân trấn tĩnh lại.

Không biết qua bao lâu, cô mới bình tĩnh lại chút, chuẩn bị cất điện thoại đi rửa mặt chải đầu rồi đi ngủ, nhưng nghĩ tới mấy tin nhắn còn chưa có xem qua, vì thế lại cầm lại điện thoại mở tin nhắn...

“Tần Tần, em sao không nhận điện thoại vậy...”

“Tần Tần, em đang ở đâu vậy?”

“Tần Vi Lan, em có phải là chưa về nhà hay không?”

“Tần Vi Lan, em rút cuộc đang ở đâu? Đang làm cái gì? Vì sao lại tắt điện thoại?”

“Tần Vi Lan, anh lo lắng cho em, em có thể nghe điện thoại được không?”

....

Tần Vi Lan nhìn hàng chục tin nhắn đều từ một dãy số, mỗi tin nhắn đều tỏ rõ sự lo lắng bất an của người đàn ông kia khi càng muộn cô vẫn chưa nghe máy, lòng của cô cũng càng lúc càng loạn. Nói vậy là buổi tối nay do ồn ào quá, điện thoại để ở trong túi xách nên không nghe được tiếng chuông, anh ấy vẫn gọi điện thoại cho mình, thẳng đến khi điện thoại hết pin ngắt máy...

Cô xem tới tin nhắn cuối cùng... “Tần Vi Lan, em nếu không trả lời điện thoại của anh, anh sẽ xin phép ra ngoài tìm em.” Giật mình cắn môi dưới, nhất thời không biết nên làm thế nào.

Xem ra lời nói vừa rồi của anh ấy không phải chỉ nói nhất thời hoặc là mang ý vui đùa gì, anh ấy đối với cô là có tâm tư, rõ ràng trước đó vẫn còn cố gắng nói rằng muốn làm bạn với cô. Cô cảm thấy cả người như không còn sức lực ngồi trên giường, nghĩ tới từng thời điểm bắt đầu quen biết Tô Văn Tường, tính thành thật hào phóng, xa hoa bá đạo cũng như những lúc chân tay luống cuống của anh.

Không thể phủ nhận, anh là một người đàn ông vĩ đại, nhân phẩm tốt, gia thế hùng hậu, tài năng xuất chúng, địa vị cũng rất bất phàm. Nhưng một người đàn ông hoàn mỹ như vậy lại thích cô, bắt buộc phải làm bạn trai của cô, cô có thể tin tưởng được sao?

Một bàn tay không tự chủ được mà vuốt ve mái tóc trên trán, chậm rãi vuốt phẳng, giống như nơi đó có vết thương cần che lấp vậy, trên ngũ quan xinh xắn lại hiện rõ sự thông khổ và đau thương, thật lâu sau cô hạ cánh tay xuống, quyết định... nhất định không thể tin tưởng. Nhất định không thể lại yêu đương nữa.

Sai lầm phạm phải một lần là đủ, một vết sẹo nhất định sẽ nhớ suốt đời. Tần Vi Lan, cuộc sống hiện tại của mày tốt lắm, không cần đàn ông.

Bên kia Tô Văn Tường đứng ngồi không yên một buổi tối, rút cuộc cũng bùng nổ khi gọi được điện thoại nhưng vừa ngắt điện thoại thì lại im lặng lạ thường.

Lý Hào cùng anh ở cùng phòng, thấy sắc mặt anh bình tĩnh lại, đứng đưa chìa khóa trong tay, nháy mắt hỏi, “Còn đi ra ngoài nữa không?”

Tô Văn Tường tóm lấy chìa khóa treo trên đầu ngón tay của ai kia, ném lên bàn trà, “Không đi nữa, ngủ.”

Lý Hào bị anh đào từ trong chăn ra, hùng hăng hồ hồ muốn đi ra ngoài tìm người, hiện tại lại nói không đi nữa, giống như là bị người ta gọi dậy để cho ăn một cái tát vậy, “Tên nhóc nhà cậu nhầm chán lấy tớ tiêu khiển hả?”

Thật ra thì ngay khi bọn họ chuẩn bị đi ra ngoài, Tô Văn Tường gọi lại cho Tần Vi Lan lần nữa không ngờ đối phương lại nghe máy. Vì thế Lý Hào ăn mặc chỉnh tề lại bị đá sang một bên, nhìn anh em của mình chẳng có chút phong độ nào, vẫn còn trừng mắt rêu rầu với một cô gái, thể hiện rõ bộ dạng ghen tuông có một không hai khiến anh ta ghen hòng nhìn trần trối.

Tô Văn Tường rút cuộc cũng thu tay lại, “Vừa rồi chẳng phải là do tớ suốt ruột thôi sao?”

Lý Hào đặt mông ngồi xuống, “Tiên sư nhà cậu. Nhìn bộ dạng theo đuổi phụ nữ của cậu, đúng là làm cho người ta phải nhìn bằng ánh mắt khác. Tớ thật sự sợ việc tìm vợ của cậu rồi. Cuối tuần này tốt nhất không về nhà, không lại bị mẹ tới thúc giục.”

Tô Văn Tường khoác tay lên vai bạn, vỗ vỗ rồi thở dài, “Hào tử này, chờ cậu gặp được cô gái mà cậu muốn, cậu sẽ giống như tớ biến thành người không có đầu óc thôi.”

Lý Hào đứng dậy, trở về phòng, vừa cầm tới chốt cửa, “Vĩnh viễn không có ngày đó. Đúng thật là cmn chứ, không phải chỉ là một người phụ nữ thôi sao, còn có thể khó khăn giống như mấy cái lô cốt kia sao? Ngủ.”

Tô Văn Tường ngồi một mình trên sofa trong phòng khách, không tự giác được mà cười rộ lên như kẻ ngốc, cô gái nhỏ kia có phải bị lời nói của mình làm cho giận sôi lên rồi không, trăn trọc không ngủ được? Hừ, không nghe lời của anh sao...

Aiz... cuối tuần nên làm như thế nào để cho cô đồng ý làm bạn gái mình đây?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Giúp Đỡ

Những ngày còn lại trong tuần Tô Văn Tường đều nghĩ cách làm thế nào để Tần Vi Lan đồng ý làm bạn gái mình, nhưng Tần Vi Lan chỉ nghe đến việc anh phải làm bạn trai cô thì bất kể lúc nào anh gọi điện cô đều không nghe máy.

Đến cuối tuần, Tô Văn Tường được nghỉ lại gọi điện thoại cho cô, kiên trì không ngừng cả ngày như vậy, rút cuộc cô cũng nghe máy. Nhưng mà anh còn chưa kịp nói chuyện đã bị Tần Vi Lan cắt ngang, “Tô Văn Tường, mời anh không cần đến quấy rầy cuộc sống của tôi.”

“A, Tần Tần...”

“Tit... tit...” Tô Văn Tường sững sốt, còn chưa kịp nói gì thì bên kia đã ngắt điện thoại, người đàn ông nào đó nắm chặt điện thoại, buồn bực cực kỳ, khuôn mặt lúc xanh lúc trắng, ngồi trong phòng khách.

Hạ Nguyệt Tâm từ bên ngoài trở về, nhìn thấy con mình ngồi thờ ra, không khỏi tò mò, “Haiz, ai vậy ta, ai mà có bản lĩnh làm cho tề thiên đại thánh nhà chúng ta rầu rĩ không vui thế này?”

Từ nhỏ tới lớn Tô Văn Tường luôn rất tự tin, phải nói rằng trong thiên hạ này không có chuyện gì, không có người nào có thể làm khó hắn, luôn được mọi người xưng là tề thiên đại thánh mà Hạ Nguyệt Tâm nhìn con trai mình trưởng thành, thuận buồn xuôi gió, nhân sinh chưa bao giờ gặp phải chuyện gì không vui. Cho nên hôm nay nhìn thấy bộ dạng này của con trai mình, không khỏi tò mò.

Tô Văn Tường kêu rên một tiếng dựa vào ghế sofa, “Mẹ à, con đang buồn bực muốn chết, mẹ còn cười con nữa.”

Hạ Nguyệt Tâm cũng ngồi xuống, đối mặt với Tô Văn Tường, chớp mắt nói, “Vậy con nói cho mẹ xem, chuyện gì làm con buồn bực, nói không chừng mẹ có thể giúp được con.”

“Aiz.. chuyện này ai cũng không giúp được đâu.” Người nào đó tiếp tục buồn bực.

Hạ Nguyệt Tâm vỗ mạnh một cái, “Nói cái gì. Gì cũng càng già càng cay, con làm sao mà biết mẹ không giúp được con.”

Tô Văn Tường lập tức ngồi dậy, lên dây tinh thần, “Mẹ, là như thế này, con đang nghĩ làm sao để Tần Vi Lan đồng ý làm bạn gái của con, nhưng giờ cô ấy không nghe điện thoại của con, mẹ nói xem nên làm sao bây giờ?”

Hạ Nguyệt Tâm đầu tiên là cười, “Haha, con... rút cuộc cũng có việc con muốn làm mà không làm được sao?”

“Mẹ...”

“Được rồi. Mẹ không nhiều chuyện nữa. Chuyện này không đơn giản, cô ấy không gặp con, con cần phải đi đường vòng nhờ người giúp chứ.”

“Nhờ ai giúp đỡ chứ?”

“Con nói xem?” Hạ Nguyệt Tâm lấy một quả nho bỏ vào miệng, vị ngọt tan dần, “Con... con thật sự là ngốc muốn chết. Chỉ có chừng ấy năng lực mà còn muốn theo đuổi con gái nhà người ta sao?”

Tô Văn Tường cân nhắc lời của mẹ mình, vỗ đùi đứng dậy, “Ai nha, con làm sao lại quên đi bà của cô ấy chứ.”

Nói xong, đứng bật dậy đi ra ngoài, còn vừa đi vừa gào, “Mẹ à, không cần khinh thường con. Con nhất định phải theo đuổi được cô gái này.”

Tô Văn Tường đi một mạch thẳng phiêu ngoại thành thành phố T, lái xe dừng trước nhà của bà Tần Vi lan. Xuống xe, thấy bà đang ngồi ở trước cửa, cảm cây quạt vẫy vẫy. Anh từ từ đi qua, lễ phép gọi, “Bà, con đến thăm bà.”

Bà nghe giọng nói, nhanh ngẩng đầu, thấy người tới là Tô Văn Tường, nhất thời nét mặt già nua trong nháy mắt tươi cười như hoa, “Là Văn Tường à, đến, mau vào đây.” Bà đứng dậy, lôi kéo Tô Văn Tường vào nhà, nhiệt tình chiêu đãi.

Tô Văn Tường để quả trong tay xuống, nhìn quanh một vòng trong phòng, trực tiếp hỏi, “Bà, Tần Tần không có về đây sao ạ?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Dừng Để Anh Nhìn Thấy Em Đi Cùng Với Trần An.

Nửa giờ sau, Tần Vi Lan vội vàng trở về gấp, từ trên taxi bỏ nhào vào trong phòng bà, rất lo lắng hỏi han, “Bà, bà làm sao vậy? Đau ở chỗ nào sao?”

Bà quay người lại, nhìn cháu gái cười, “Bà không đau ở đâu cả...”

Tần Vi Lan nhìn bà tươi cười, sắc mặt cứng đờ, “... Bà... bà...”

“Tần Tần.” Cô còn chưa nói xong, một giọng đàn ông thâm tình vang lên, thân mình cô đột nhiên cứng đờ, quay người lại liền nhìn thấy Tô Vân Tường, nháy mắt liền hiểu được.

“Bà...” Tần Vi Lan không dám tin nhìn chính người thân duy nhất của mình, “Bà lại cùng anh ta lừa gạt cháu. Bà có biết là cháu vội vàng trở về gấp, dọc đường đi còn thúc giục lái xe đi nhanh chút để nhanh trở về xem bà, hai người cư nhiên...”

Tô Vân Tường thấy cô giận đỏ mặt, lại sợ cô giận chó đánh mèo sang cả bà, nhanh chạy tới trấn an, “Tần Tần, đây không liên quan tới bà, là tôi nhờ bà làm vậy, em muốn trách thì cứ trách tôi là được.” Anh nói xong lại cảm thấy nhức đầu, “Tôi... tôi nhớ em nên muốn gặp em, nhưng em lại không chịu gặp tôi, tôi đành tìm bà nhờ giúp đỡ. Tần Tần, em không cần tức giận, hãy nghe tôi nói mấy câu là được, được không?”

Tô Vân Tường vừa nghe thấy có hi vọng liền chào tạm bà rồi chạy nhanh ra ngoài.

Hai người đi ra bờ sông, cô đứng dưới một cây cổ thụ, xoay người, “Tô Vân Tường, anh rút cuộc có ý tứ gì? Tôi đã nói rất rõ ràng với anh rồi, tôi không thích anh, tôi cũng không muốn nói chuyện tình cảm, anh có thể buông tha cho tôi không?”

Người đàn ông vẫn duy trì khoảng cách một mét với cô, ánh mắt sáng quắc nhìn cô, “Tần Tần, em còn trẻ tuổi như vậy, với lứa tuổi của em bây giờ không phải sẽ luôn nghĩ đến một tình yêu đẹp hay một mái ấm gia đình sao, em rút cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy? Vì sao em lại cự tuyệt mọi tình cảm như vậy?”

Cô không chịu đựng được ánh mắt nóng bỏng của anh, xoay người nhìn ra sông, “Tôi không có trải qua chuyện gì cả...”

“Nói dối.” Người đàn ông nào đi nhanh về phía trước, quay người cô lại đối mặt với chính mình, “Em dám nhìn thẳng tôi mà nói, em thật sự không trải qua biến cố gì sao? Nếu thật sự như vậy thì vì sao em lại bài xích tình cảm như vậy cơ chứ?”

Cô bị anh xoay người lại, tóc mái tung bay trong gió, trong lòng cô cả kinh, nhanh chóng cúi đầu, chỉ chừa lại đỉnh đầu đối mặt với tầm mắt của anh.

Anh nhìn bộ dáng của cô, càng thêm nóng lòng, “Em xem, em cũng không dám nhìn thẳng tôi.”

Cô nổi giận, đột nhiên giẫy ra khỏi sự kìm chế của anh, “Tô Vân Tường, mỗi người đều có không gian của riêng mình, anh cố gắng phá vỡ không gian riêng của tôi, anh cảm thấy chơi vui lắm sao?”

Anh cảm thấy đau lòng cho biểu tình lúc này của cô, lại càng chịu không được loại nhớ nhung đến mức tận cùng như thế này, không có được lại càng thống khổ hơn, vì thế nắm chặt bàn tay, đem cô kéo vào trong ngực, lần môi ấm áp nói bên tai cô, “Tần Tần, tôi không muốn xông vào thế giới riêng của em, tôi chỉ hi vọng em cho tôi một cơ hội, tôi là người có thể sẽ cởi bỏ được khúc mắc của em.”

Cả người cô không tự chủ được run lên, để mặc anh ôm, cô nức nở, “Vô dụng thôi, anh đi đi, về sau không cần tới tìm tôi.”

Lòng của hấn cũng dần dần lạnh, kiêu ngạo vốn có của anh cũng đã bị đập nát khiến anh không khỏi có chút phẫn nộ, đột nhiên buông cô ra, “Tần Vi Lan, em hôm nay cự tuyệt tôi, tốt nhất đừng để làm cho tôi gặp em ở cùng Trần An, bằng không tôi sẽ trực tiếp trời em về làm báo cáo kết hôn. Để cho em cả đời đều thoát không khỏi tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Giận Dữ Bỏ Đi

Tần Vi Lan tưởng rằng anh sẽ chết tâm, ai ngờ anh lại nói một lời bá đạo vô liêm sỉ như vậy, nhất thời kinh sợ không thôi, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, cắn chặt môi dưới, muốn nói gì cũng không nói nên lời

Tô Vân Tường cũng là kìm chế không được mới nói ra những lời này, nhìn sắc mặt của cô, trong lòng tuy rằng hối hận nhưng tôn nghiêm của đàn ông cũng làm cho anh nhất thời không thể hạ mình, đành phải cắn chặt răng, nắm chặt tay nhìn chằm chằm vào cô.

Qua hồi lâu, Tần Vi Lan mới thoáng bình ổn lại hơi thở, nghiêng mắt nhìn anh, cười lạnh một tiếng, “Tô Vân Tường, Tô thượng tá, anh nói ra những lời đó không biết là đang vũ nhục danh dự quân nhân trên người anh hay sao?” Nói thẳng ra ở đây chính là bắt ép dân thường đi.

“Chỉ cần có thể lấy được vợ, tôi quản nhiều như vậy làm chi.” Người đàn ông nào đó vẫn khí phách mười phần như cũ.

“Anh muốn cưới vợ, số cô gái nguyện ý làm vợ anh cũng không phải hiếm. Anh cần gì phải ép buộc người ta như vậy?” Cô cảm thấy rất phẫn nộ.

“Tôi thích em, chỉ muốn cưới mình em. Nhiều cô gái như vậy thì liên quan gì tới tôi?”

“Nhưng tôi không thích anh, không yêu anh lại càng không muốn kết hôn với anh.” Nhìn đôi mắt đỏ đậm của người đàn ông kia, cả người cô đều cảm thấy lạnh, “Tô Văn Tường, anh đi đi, tôi không muốn nói chuyện với anh nữa, về sau cũng không muốn gặp lại anh nữa.”

Anh nhìn chăm chăm cô, giống như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy, cố gắng bình tĩnh nhìn cô một lâu, cô cũng không có phản ứng gì, trong mắt là sự kiên định làm cho người ta kinh sợ, anh rút cuộc cũng cảm thấy lạnh lòng, cười lạnh nói, “Được, Tần Vi Lan, em khá lắm. Quen biết em, rút cuộc làm cho nhân sinh của Tô Văn Tường tôi viên mãn. Chúc mừng em là người đầu tiên làm cho tôi hiểu được tư vị thất bại là như thế nào. Nhưng tôi cũng cần nói cho em biết, đừng để cho tôi biết em ở cùng với cùng người đàn ông khác, nếu không...”

Mấy chữ cuối cùng anh nghiêng răng nghiêng lợi nói, nhưng cũng không nói gì nữa... Đau lòng lùi từng bước về phía sau, rồi sau đó hoảng hốt xoay người, bóng lưng thẳng thắn sừng sững như ngọn núi, kiên cường trấn định, sai bước rồi đi.

Trong lòng Tần VI Lan khó chịu, phẫn nộ, còn có chút cảm xúc không rõ ràng đang chạy loạn trong người cô, khiến cô không tự chủ được mà ngừng đầu nhìn bóng dáng người đàn ông đang rời đi kia, nước mắt rút cuộc cũng rơi xuống.

Chất lỏng chảy tới khoe miệng mặn chát khiến cô cả kinh, đưa tay chà xát hai má, nhìn đầu ngón tay lạnh lẽo, cô cảm thấy chấn động, đã bao lâu rồi cô không rơi nước mắt vì bất kể người đàn ông nào... hôm nay lại bởi vì anh...

Bà nhìn thấy cháu gái trở về một mình, nhìn xung quanh một vòng rồi mới hỏi, “Lan Lan, Văn Tường đâu?”

“Bà...” Cô vô lực gọi một tiếng, “Anh ấy đi rồi.”

“Đi rồi?” Bà kinh ngạc, “Làm sao thế, vất vả một chuyến mới đến được, cũng chưa ăn được bữa cơm, đứa nhỏ này...” Nhìn biểu tình của cháu gái mình, bà cũng bừng tỉnh đại ngộ, “Lan Lan, có phải cháu và Văn Tường cãi nhau không?”

Cô không nói lời nào, chỉ ngồi bên cạnh bàn, đưa tay vỗ trán, giọng nói khàn khàn, “Bà, đừng nói chuyện của anh ấy với cháu nữa.”

“Haiz, Lan Lan.. cháu rút cuộc là làm sao thế này? Một người đàn ông tốt như vậy, cháu làm sao lại không chấp nhận tình cảm của người ta chứ? Tâm ý của cậu ta một người già chậm hiểu như ta còn thấy được, cháu làm sao lại...” Nhìn cháu gái yếu về mặt thống khổ, bà biết cô đối với Tô Văn Tường cũng đã động lòng, thử hỏi, “Lan Lan, có phải cháu không đồng ý tiếp nhận cậu ta là do chuyện của cha mẹ cháu không?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Không Rõ Thân Thế

Tần Vi Lan đang cúi đầu cũng cứng người lại, ánh mắt hiện rõ sự bi thương, cầm lấy tay của bà, giọng nói mang vẻ cầu xin, “Bà, năm đó bà ở bờ sông ôm cháu trở về, thật sự là không có điều gì đặc biệt sao? Trên người cháu cũng không có giấy tờ hoặc là đồ vật gì đó sao?”

Trong mắt bà hiện lên sự bối rối, nhưng rất nhanh đã trấn định lại, “Không có, lúc bà ôm cháu từ bờ sông về, cả người cháu chỉ có cái tả lót cũ nát, không có thứ gì khác, cháu lúc ấy lạnh đến mức cả người tái mét, khóc không ngừng.”

Ánh mắt Tần Vi Lan âm trầm lại, thì thào nói, “Bọn họ đã không muốn có cháu vì sao còn sinh cháu ra chứ...”

“Điều này...” Bà mang về mặt đồng tình nhìn cô, lại kèm theo sự bi thương thống khổ, lời kéo tay cháu gái, “Bọn họ có lẽ có nỗi khổ bất đắc dĩ nào đó cũng nên...”

“Bà...” Cô lại hoảng hốt ngừng đầu nhìn người bà thân thiết của mình, “Trong làng mọi người đều nói rằng, mẹ cháu trước khi sinh ra cháu thì quan hệ với cha cháu không được tốt, có người còn nói cháu vừa sinh ra cha cháu liền bỏ mẹ cháu mà đi. Mẹ cháu vì sinh mà không thể nuôi dưỡng hơn nữa bị chồng ruồng bỏ nên mới nhảy sông, rút cuộc có phải sự thật hay không?”

Sắc mặt của bà đột nhiên cứng ngắc, “Điều này.. cái con bé này, sự việc đã qua nhiều năm như vậy rồi, cháu cũng không cần suy nghĩ nhiều nữa. Bà cả đời không có được đứa con, có thể có đứa cháu gái như cháu bà cũng đã thỏa mãn lắm rồi, cháu cần gì phải quan tâm những chuyện không vui đó?” Bà ôm cô trấn an, “Cha mẹ cháu là cha mẹ cháu, cháu là cháu, cháu không thể bởi vì chuyện của cha mẹ mà cả đời không kết hôn được, chẳng lẽ cháu muốn như bà già này, già rồi vẫn cô đơn sao? Đứa trẻ Văn Tường kia đối với cháu rất tốt, cháu cần gì phải...”

“Bà.” Cô ngắt ngang lời của bà, “Cháu cự tuyệt anh ấy rồi, cũng không liên quan đến chuyện của cha mẹ cháu đâu...”

“Vậy thì vì nguyên nhân gì?”

“...”

Tần Vi Lan không nói lời nào, chỉ cúi đầu, không biết đang nghĩ cái gì. Bà thấy nước mắt của cô làm ướt một chút tóc còn dính trên khuôn mặt, duỗi tay ra vuốt lại cho cô, nhưng lại khiến cho cô cả kinh, tránh khỏi tay của bà.

Cô nhanh chóng lại mái tóc, quay mặt sang chỗ khác, có chút bối rối, “Tóm lại... bà, cháu biết mình làm gì, bà không cần lo lắng.” Cô cười cười, giữ chặt bàn tay đang cứng ngắc của bà, làm nũng, “Cháu không muốn kết hôn, cả đời này sẽ ở cùng bà.”

Bà bị hành động này của cô cảm thấy cả kinh, động tác của cô giống như trong tay bà cầm theo con dao kiếm cô sợ hãi phải tránh đi vậy, bà có cảm giác nghi hoặc không nói ra được.

Có thể thấy được cô nói như vậy, lại lôi kéo tay bà làm nũng, trong lòng bà nhất thời cảm khái, “Nhưng bà già đây không có khả năng sẽ ở cùng cháu cả đời được.”

“Cái này nói sau được không bà...” Cô nói cho có lệ.

Bà thấy cô lại quay người chỉnh lại mái tóc, cho đến khi mái tóc đen xóa xuống hoàn toàn che hết cái trán, không khỏi cau mày, “Trời mùa hè nóng thế này, cháu nên cắt tóc mái đi, bà thấy cháu để kiểu tóc này cũng đã ba năm rồi.”

Cô cười cười, “Không sao đâu bà, cháu thích kiểu tóc này, mặt cháu hơi nhỏ, hơn nữa không được trắng cho lắm.” Sợ bà lại hỏi chuyện gì xảy ra, cô đứng dậy ngay, “Bà, cháu hôm nay còn có chuyện, nếu bà đã không có vấn đề gì, cháu đi về trước đây ạ, hai người nữa cháu lại về thăm bà.”

“A, được, cháu đi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Đôi Phương Thức Theo Đuổi Cô.

Tần Vi Lan về nhà, ngồi ở trước máy tính mà phiền não không ít, đánh được đoạn truyện nhưng lòng vẫn không yên, đến khi nhìn lại thì lại cảm thấy sợ hãi không nói được... suốt cả một trang word, đều là tên của một người... Tô Văn Tường.

Đẩy mạnh máy tính ra, một mình nằm cuộn người trên ghế sofa, trong đầu một mảnh trắng xóa, lại giống như tràn đầy tiếng động ầm ầm. Luôn là một người phụ nữ thanh tâm quả dục, rút cuộc bởi vì chuyện lúc trưa mà tâm tình rối tung rối mù.

Bởi vì chuyện của cha mẹ sao? Con vì chuyện tình khắc cốt ghi tâm đã trải qua kia sao? Tần Vi Lan cũng không rõ ràng lắm, chỉ là khi nghĩ tới cuộc sống sau này cùng với một người đàn ông, cô liền bài xích kháng cự. Nhưng hiện tại người đàn ông đó rút cuộc cũng đi rồi, vì sao trong lòng cô lại dề dề... lại có cảm giác mất mát và phiền chán cơ chứ?

Tần Vi Lan ơi Tần Vi Lan, sếp mới liên mày liên quên đau rồi sao? Hôm nay đã nói đến mức như vậy, anh ấy nhất định sẽ không trở lại nữa, chuyện này nên dừng ở đây đi.

Tô Văn Tường rời khỏi nhà bà cũng không có về đại viện quân khu mà trực tiếp đi xe nhanh chóng trở về quân đội. Giữa trời trưa nắng cho đến khi mặt trời lặn, trên sân thể dục có một vị quân nhân nào đó với thân thể cường tráng chạy hơn mấy chục cây số, một vòng rồi lại một vòng, mồ hôi tuôn như mưa, cho đến khi chạy không nổi nữa... thân hình cao lớn liền ngã nhào trên mặt cát...

Không ít tân binh nhìn quá trình tự ngược của huấn luyện viên Tô, một đám sợ tới hai mặt nhìn nhau, lại không ai dám lên hỏi.

Tô Văn Tường chậm rãi lẩn người qua, mồ hôi pha trộn với cát đá dính vào trên quần áo nhìn không ra hình thù gì, nhưng phần da thịt lộ ra bên ngoài thì đều bị trầy da chảy ra máu tươi pha lẫn mồ hôi bắt đầu lan rộng ra, đau đớn này chỉ giống như con kiến cắn mà thôi, hai mắt trống rỗng của anh cũng chẳng có chút phản ứng nào.

Nằm ngửa ở trên đường chạy, anh thờ phỉ phò, nhìn những chướng ngại vật mình đã vượt qua, đầu óc trống rỗng dần dần lấy lại suy nghĩ... Tần Vi Lan, tôi yêu em như vậy, em vì cái gì mà mà không thể đón nhận cơ chứ?

Tô Văn Tường chủ động xin đi giết giặc ở nơi khác, hoàn thành nhiệm vụ gian khổ còn đứng hạng nhất, nhưng lần này đi cũng chính là hai tháng. Đợi cho đến khi trở lại thành phố T, cây ngô đồng trên các con đường đã bắt đầu rụng lá, một mảnh vàng óng, toàn bộ thành phố đều bị bao phủ sự tiêu điều và cô đơn đầu thu.

Cuộc sống Tần Vi Lan trước sau vẫn đơn độc như một, trừ bỏ việc viết truyện vẫn là viết truyện, trừ bỏ ở nhà thì cũng chỉ đến nhà xuất bản, ngẫu nhiên đi đến trên quay. Thiếp bản khuyên thành dự tính sẽ hoàn trong ba tháng, bây giờ cũng đã quay được hai phần ba rồi. Trong mấy tháng này ít nhiều cũng có liên lạc, quan hệ giữa Tần Vi Lan và Trần An ngày thêm thân quen, hai người trừ bỏ gặp nhau ở trường quay, đôi lúc cũng sẽ hẹn gặp ở ngoài.

Tô Văn Tường cứ như rời khỏi hoàn toàn khỏi cuộc sống của Tần Vi Lan vậy, cho đến khi. . .

Hạ Nguyệt Tâm nhìn đứa con cả hai tháng không có về nhà đã trở lại, cả người mệt mỏi thì cao hứng chuẩn bị một bàn thức ăn ngon, nhưng Tô Văn Tường lại vội vàng về phòng thay quần trang, rồi nhanh như chớp rời khỏi nhà.

“Văn Tường, con đi đâu vậy? Mẹ làm xong cơm rồi. . .”

“Mẹ, con ở bộ đội ăn cơm rồi mới về, hiện tại không đói bụng, con có việc đột xuất cần đi ra ngoài một chuyến.” Tô Văn Tường cũng không quay đầu lại, Hạ Nguyệt Tâm nhìn bàn đầy đồ ăn, cảm giận đậm chân : Hừ có vợ quên mẹ. . .Haiz con của bà làm sao bà không biết anh đi làm cái gì cơ chứ?

Xác thực Tô Văn Tường phải đi gặp Tần Vi Lan, hai tháng qua sự tức giận của anh sớm đã tiêu tan. Anh quyết định lại theo đuổi cô, chỉ biết cô đối với chuyện tình cảm có chút bài xích, nếu chuẩn bị đánh lâu dài rồi, anh làm sao có thể bức cô như vậy chứ? Ngày đó là anh quá mức nóng vội, lời nói ra như vậy, thương tổn chính cô cũng khiến lòng của anh cũng đau như bị dao cắt.

Nhưng sợ cô còn không có người giận, anh tìm đến cô thì sẽ chỉ làm cho cô thêm bài xích. Cho nên anh đi công tác hai tháng, cũng hi vọng nhân cơ hội này làm cho cả hai người đều bình tĩnh một chút.

Ngay cả câu xin lỗi anh cũng đã chuẩn bị tốt nhưng anh lại không có dũng khí trực tiếp đi tìm Tần Vi Lan, vì thế anh chuẩn bị đi tìm bà trước, thuận tiện hỏi thăm một số chuyện.

Lúc này đây, anh muốn hiểu cô hơn, tìm được bệnh của cô, phải đúng bệnh mà hốt thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Nguy Kịch

Xe còn rất xa mới đến sân nhà bà nhưng Tô Văn Tường đã nhìn thấy nhiều người vây trước sân nhà, loáng thoáng có thể nghe thấy có người ầm ĩ. Ánh mắt anh run sợ, đập mạnh cần ga, vội vàng lái qua đó.

“Hừ, vốn chính là sự thật, tại sao không cho nói. . .Bà Tần, bà cho rằng bà có thể dấu diếm cả đời sao? Hừ, còn không cho người ta nói, không để cho người ta nói cũng không cần sinh dưỡng ra đứa con gái như vậy!” Một người phụ nữ diện mạo chưa ngoa đánh đá hăng giọng rống to, không có chút nào thêm quan tâm đối phương là một bà cụ.

Nét mặt bà đỏ bừng, vô cùng kích động, trên mặt là thống khổ cùng phẫn hận, nói chuyện cũng đều thở không ra hơi, “Cô, cô là người đàn bà chanh chua không có lương tâm, cô xem một chút cả trong thôn ai không chán ghét ngời miệng mồm như cô! Vậy. . . . . Cũng đã năm mươi rồi, miệng mồm cũng không biết tích một chút đức! Cần thận có một ngày. . . . . Bị sét đánh!”

Người đàn bà kia vừa nghe liền trở nên hung hãn hơn, sẵn tay áo muốn tiến lên , “Bà già kia bà nguyên rửa ai đó!” Nói xong, cũng không quản đối thủ là một bà cụ đã hơn sáu mươi, lại đẩy ngã bà.

Tô Văn Tường nhất thời sắc mặt tối sầm, nhưng là đám người vây quanh xem náo nhiệt đông quá, cản trở bước chân của anh, trơ mắt nhìn bà bị người đàn bà kia đẩy ngã xuống đất, đau đớn giãy giụa.

Người đàn bà kia tựa hồ vẫn còn tiến lên làm cái gì đó, mới vừa bước ra, cảm giác được phía sau cổ cổ áo bị người níu lại, tiếp theo cả người bị nhấc lên, giọng nói của người đàn ông âm trầm hùng hậu mang theo phẫn nộ cùng khinh thường, “Bà khi dễ một bà cụ, cũng không sợ bị trời phạt sao?”

Người đàn bà chanh chua kia kinh ngạc nhảy dựng, đang muốn quay đầu lại nhìn xem là ai, Tô Văn Tường đã một tay lấy bà ném ra, người đàn bà đó thảm hại kêu một tiếng ngã về phía đám người, bị đám người ngăn trở tạm thời không có ngã sấp xuống.

Nhất thời, ồn ào trong sân chợt yên ắng, tất cả người vây xem cũng giương mắt mà nhìn nhìn vóc dáng cao lớn của Tô Văn Tường, có người nhận ra anh, cả kinh kêu lên, “Đây là lính lái quân xe của quân đội đó!”

Người đàn bà chanh chua kia đang muốn nhào lên, lại nghe trong đám đông kêu to một tiếng, nhất thời kiêng kỵ không dám nói nữa, chỉ dùng một đôi mắt bị ối giận giữ nhìn Tô Văn Tường, lại nhìn đến bà cụ trên đất, giống như đang nói bà cụ chết bầm này vận khí tốt thật, quen biết người có chức lên như vậy. . . . .

Tô Văn Tường bỏ qua người đàn bà kia, chạy nhanh qua đỡ bà từ trên đất dậy, “Bà, bà, bà sao rồi?”

Sắc mặt bà chợt tái nhợt, thở gấp gấp, một cái tay phủ ở trước ngực, thật chặt níu lấy y phục. Tô Văn Tường trong quân đội học qua một chút kiến thức cấp cứu, lập tức nhìn ra là tim bà có vấn đề, vội vàng ôm lấy, “Bà, chịu đựng một chút, cháu sẽ đưa bà đi bệnh viện, cố chịu đựng!”

Đám người lập tức nhường sang bên, Tô Văn Tường ôm bà lên xe an trí ở ghế sau, hấp tấp lái xe đi.

Nhìn đèn đỏ phòng cấp cứu, Tô Văn Tường không ngừng lo lắng, cầm điện thoại vội vàng gọi cho Tần Vi Lan.

Giờ phút này, Tần Vi Lan đang ở cùng một chỗ với Trần An, thảo luận một chút bất đồng trong việc quay phim chụp ảnh của Thiếp bản khuynh thành. Trong túi xách điện thoại của đột nhiên vang lên, cô lấy ra vừa nhìn, trong mắt cảm xúc đột nhiên biến đổi, thoáng qua một tia mừng rỡ ngay cả chính cô cũng không nhận thấy được.

Kim lại tim đập đột nhiên nhanh, cô dè xuống di động đã vang lên từ lâu, “A lô..”

“Cái gì? ! Bây giờ tôi lập tức qua đó ngay.” Khoảnh khắc cô nhận được điện thoại, sắc mặt thay đổi, người cũng kinh sợ nhảy lên, cúp điện thoại, vội vã đứng dậy bỏ chạy, sau lưng cái ghế cũng bị đụng ngã.

Trần An vội vàng chạy theo, “Vi Lan, Vi Lan, xảy ra chuyện gì?”

“Trần An, mau, đưa tôi đi bệnh viện, bà tôi bệnh tim tái phát, hiện tại rất nguy hiểm, đang cấp cứu, mau, mau ...” Cô nói về sau giọng trở nên run rẩy, mắt đong đầy nước.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Con Gái Của Bà

“Được rồi, đừng lo lắng, không có việc gì!” Trần An người phụ nữ đang hoang mang lo sợ, ôm lấy cô nhanh chóng lên xe.

Trong hành lang bệnh viện, Tô Văn Tường cũng lo lắng vạn phần, đi qua đi lại. Xoay người lại thì nhìn thấy bóng dáng của cô gái xinh xắn vội vội vàng vàng chạy tới, ánh mắt anh vui mừng, sải bước tới đón, “Tần Tần ...”

Nhưng là, kia sự vui mừng nơi đáy mắt chưa kịp biểu đạt thì dư quang khóe mắt thấy một bóng dáng theo sau, đột nhiên biến sắc.

Tầm mắt Trần An cùng Tô Văn Tường đối diện với nhau, hai người đều sắc bén như chim ưng, lẫn nhau không tin phục.

“Tô Văn Tường, bà tôi như thế nào rồi?” Toàn bộ tâm tư của Tần Vi Lan đều đặt trên người bà, không có chú ý tới đàn ông lúc này đang bắn luồng tia điện với nhau, lời kéo Tô Văn Tường, trong ánh mắt tất cả đều là lo lắng.

Tô Văn Tường thu hồi tầm mắt, nhìn lên trước mặt cô, sắc mặt trong khoảnh khắc hòa hoãn xuống, “Tần Tần, em yên tâm, tôi đưa tới kịp thời, bác sĩ nói cũng không có vấn đề.”

Tần Vi Lan nhìn thần sắc giữa lông mày anh, tâm trạng bất ổn không không hiểu sao yên ổn hơn một chút. Không biết vì sao, nhìn thấy anh, cô cảm thấy an tâm. “... Thật... vậy giải phẫu kia còn bao lâu nữa kết thúc?” Cô như cũ chau mày lại, dán mắt vào cửa phòng cấp cứu, giọng nói lại bình tĩnh không ít.

“Không biết, bất quá chắc cũng sẽ nhanh thôi, trước ngồi xuống nghỉ ngơi một chút.” Tô Văn Tường cũng liếc mắt nhìn phòng cấp cứu, thấy cô vẫn còn ở thờ dốc, an ủi.

Trần An lúc này cũng tiến lên, vỗ vỗ vai Tần Vi Lan, “Vi Lan, không cần quá lo lắng, bây giờ y học phát triển, sẽ không có vấn đề. Chính là giờ cô nên nghỉ ngơi chút đi, đợi lát nữa mới có tinh lực chăm sóc bà.”

Tần Vi Lan ngốc trệ ngẩn ánh mắt ra nhìn một chút Trần An, lúc này mới gật đầu một cái, chậm chậm ngồi xuống.

Tô Văn Tường thấy cô nghe theo lời tên mặt trắng này như vậy, nhất thời trong lòng lại buồn phiền khó chịu. Thì ra anh không có ở đây hai tháng, tên mặt trắng nhỏ này đều là cả ngày vây bên cạnh người phụ nữ của anh?

Thấy Trần An trong lúc vô tình liếc mắt về phía anh giống như khoe khoang cái gì, Tô Văn Tường tức giận âm thầm cắn răng: Mẹ nó! Đáng đời, không có việc gì đánh cuộc gì! Hiện tại cho người khác lợi dụng sơ hở rồi!

Tô Văn Tường hung hăng mắng mình.

Tần Vi Lan giờ mới bình tĩnh lại, mới đột nhiên nhớ tới một chút chuyện, chợt ngẩng đầu nhìn đàn ông cao lớn rắn rỏi bên cạnh, “Tô Văn Tường, xin hỏi bà vì thế nào phát bệnh hay sao? Còn nữa..., anh, làm sao anh biết bà phát bệnh chứ?” Cô nhú chặt lông mày vô cùng nghi ngờ.

Tô Văn Tường ở bên người cô ngồi xuống, âm giọng nói: “Tôi vừa lúc đi thăm bà, đúng lúc gặp phải nên đưa bà tới đây.”

“Nhưng mà, thân thể bà cũng không tệ, trừ lần đó bị cảm nắng, mấy năm nay bà cũng không bệnh qua lần nào. Lần này, làm sao sẽ đột nhiên phát bệnh

ngghiêm trọng như thế. . . . .” Cô giống như là hỏi, lại như là tự lẩm bầm.

Tô Văn Tường lông mi nhẹ chau lại hạ xuống, không biết có nên nói ra sự thật không, suy nghĩ, cảm thấy cần phải nói ra, nếu như chỗ đó không thích hợp để ở, cũng có thể làm cho Tần Tần đưa bà đi nơi tốt hơn. Vì vậy, người nào đó cân nhắc một chút, “Tần Tần, bình thường quan hệ giữa bà với hàng xóm như thế nào?”

Tần Vi Lan bị anh không giải thích được đặt câu hỏi làm cho càng thêm nghi ngờ, “Này. . . . . Cái này thì có quan hệ gì?”

“..Là như thế này, lúc tôi đến thì bà đang xích mích với một người hàng xóm, hai người xảy ra tranh cãi, sau người nọ đẩy bà . . .”

“Cái gì? !” Tần Vi Lan đột nhiên đứng dậy, trừng trừng mắt nhìn Tô Văn Tường, “Không thể nào, nhân duyên bà rất tốt, làm sao có thể lớn tuổi như vậy cùng người ta cãi nhau, còn động thủ?” Cô cảm thấy khó tin vô cùng, việc này căn bản là không thể nào, “Vậy anh nghe được họ tranh luận cái gì không?”

Tô Văn Tường cũng đứng dậy, không nhận được đưa tay đề lại bà vai của cô, “Tần Tần, em trước không nên xúc động, chuyện này còn không có biết rõ, hoặc giả bà chẳng qua là người bị hại đấy.”

Thấy anh tránh không đáp, Tần Vi Lan kiên trì hỏi, “Anh rốt cuộc nghe được cái gì chưa?”

Ánh mắt của anh thâm thúy, bên trong lóe ra đen tối không rõ quang, “Tôi chỉ nghe đến người đàn bà kia nói cái gì là, không thể nào vĩnh viễn lừa gạt được, còn nói con gái bà thế nào . . . . .”

Tần Vi Lan lần nữa khiếp sợ, con gái của bà? Theo như cô nhớ, bà chỉ có một mình, chẳng lẽ bà có con gái? Đang lúc trầm tư, cửa phòng cấp cứu đẩy ra

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38

“Anh Dũng, tình hình ra sao?”

“Bác sĩ, bà tôi như thế nào rồi?”

Nhìn bác sĩ đẩy ra cửa phòng giải phẫu đi ra, chờ bên ngoài ba người đều là vội vàng xông lên.

Lục Thiên Dũng trấn an bọn họ, liếc mắt nhìn Tô Văn Tường, “May nhờ cậu đưa tới kịp thời, bà cụ đã qua khỏi, chẳng qua là dù sao tuổi đã lớn, còn phải dành thời gian chăm sóc một chút. Hơn nữa, về sau phải tránh kích động, để tránh tâm trạng bà vô cùng kích động bệnh tái phát.”

“Ừ, được rồi, cảm ơn Dũng ca.” Tô Văn Tường nói cảm ơn với Lục Thiên Dũng, cao hứng rất nhiều không kiềm được vươn tay ôm nữ nhân vai ngọc, trong mắt ánh sáng ôn hòa, “Tần Tần, em xem, anh nói rồi bà sẽ không có chuyện gì đâu.”

Nghe xong lời của bác sĩ, thần kinh căng thẳng của Tần Vi Lan lúc này mới từ từ thư giãn, ngưng mắt nhìn ánh mắt lấp lánh của Tô Văn Tường, ảm chứa cảm kích, “Ừm.” Cô vô tình gật đầu một cái, không có phát giác được hành động của đàn ông nào đó.

Tô Văn Tường lúc này mới ý thức được gần gũi của hai người, trong lòng cảm thấy vui vẻ, kiểm lại tiếng trái tim đang nhảy loạn, làm bộ như nghiêm trang, “Dũng ca, vậy chúng ta bây giờ có thể vào thăm bà không?”

“Ừ, có thể,” Lục Thiên Dũng gật đầu một cái, ánh mắt thấy cánh tay Tô Văn Tường đặt ở trên vai cô gái nọ thì lộ ra một tia cười, “Một lát bệnh nhân sẽ đưa đến phòng bệnh, các người có thể vào thăm, nhưng là không nên quấy rầy bà ấy, hiện tại bà ấy cần được nghỉ ngơi.”

Đang nói chuyện, hộ sĩ đã đẩy bà ra, Tần Vi Lan vừa thấy, vội vàng nhào tới. Nhìn bà sắc mặt chột tái nhợt vẫn còn hôn mê, nhất thời chớp mũi đau xót, liền muốn khóc lên, “. . . . . Bà, đều tại con, tại con không chăm sóc tốt cho bà. . . . .”

Tô Văn Tường đang vì giai nhân bay đi mà mất mát, thấy bộ dạng khóc sụt mướt của cô, lại đau lòng đến ôm vào, an ủi, “Được rồi, bà không phải không có chuyện gì rồi sao? Nhìn xem bộ dạng lúc này của em, bà tỉnh lại ngược lại sẽ lo lắng cho em. . . . .”

Cô vừa nghe, liếc anh một cái, anh mắt hồ sáng ngời có thần, rồi lại ôn hòa bình tĩnh, cô gật đầu một cái, nén về thẹn thùng trong mắt, đi theo bà vào phòng bệnh. Tô Văn Tường trước đó đã an bài xong, cho nên bà ở phòng bệnh trong bệnh viện là phòng sang trọng cao cấp nhất, tất cả phương tiện đầy đủ mọi thứ.

Trần An nhìn hồ động* giữa hai người, khuôn mặt vẫn nhả tuần tú không có một tia biểu tình, thỉnh thoảng cùng tầm mắt Tô Văn Tường chống lại, anh cũng chỉ là nhàn nhạt nhếch miệng, tựa hồ mang theo châm chọc cùng cười nhạo.

Tần Vi Lan thấy bà mặc dù vẫn chưa có tỉnh lại, nhưng là ngu bình thân, trong lòng lo lắng rồi cuộc từ từ để xuống, ngồi bên giường bệnh nắm tay bà lặng lẽ nhìn nếp nhăn hiện đầy gò má bà, không khỏi lại nghĩ tới lời nói vừa rồi của Tô Văn Tường.

Bà, thật sự có con gái sao? Như vậy, người con gái kia đâu?

“Tần Tần. . . . . Tần Tần. . . . .”

“Ừ?” Cô cả kinh, quay đầu thấy Tô Văn Tường, “Chuyện gì?”

Tô Văn Tường thấy bộ dáng mắt hôn của cô, cau mày, “Em đang suy nghĩ gì vậy? Anh gọi em mấy tiếng.”

“A, không có gì. . . . .”

“Vậy chúng ta đi ra ngoài đi, bà cần nghỉ ngơi.” Anh hạ thấp giọng, nhắc nhở.

“Được.” Cô đem tay bà thả lại trong chăn, lại không quên liếc mắt nhìn một cái rồi mới đi theo anh ta ra ngoài.

Trong phòng khách nhỏ của phòng bệnh, Tần Vi Lan thấy Trần An ngồi trên ghế salon, mới nhớ tới mình hoàn toàn quên mất hắn, cười cười sin lỗi, cô đi tới, “Trần An đại ca, làm phiền anh đưa tôi tới đây, hiện tại không có việc gì nữa rồi, anh chính là nên nhanh đi làm việc của anh đi. Những cảnh chúng ta thảo luận cũng không sai biệt lắm, những ngày tiếp theo, đoán chừng tôi không có thời gian đến studio rồi, tôi tin tưởng Trần An đại ca nhất định có thể chụp tốt!”

Trần An nho nhả cười cười, đôi tay cắm ở trong túi quần, cả người ngọc thụ lâm phong, “Không cần khách khí với anh như vậy, trong khoảng thời gian này em chỉ việc chăm sóc tốt cho bà đi. Đợi sau khi phim quay xong, lúc tuyên truyền anh sẽ đến tìm em. Vậy hôm nay, anh đi trước, thay anh chúc bà sớm ngày bình phục.”

“Ừ, cảm ơn anh.” Tần Vi Lan gật đầu một cái, dừng một cái, thấy Trần An xoay người rồi đi, chợt cô đuổi theo nói, “Tôi tiễn anh ra ngoài.”

Trần An ngoái đầu nhìn lại cười một tiếng, không có cự tuyệt.

Tô Văn Tường nhìn bộ dáng cô phòng tránh anh như mãnh hổ, không khỏi cảm thấy bức mình. Hừ, dù sao bà ở chỗ này, tôi còn cũng không tin anh không trở lại!

Thân thể cao lớn cường tráng nặng nề ngồi xuống sofa, đàn ông hai tay ôm cánh tay, ngay từ đầu gương mặt tuấn tú giận đùng đùng, sau lại nghĩ đến mới vừa rồi cảm giác ôm lấy cô, khoe miệng bất giác gọi lên tươi cười kỳ lạ.

Tần Vi Lan ở bên ngoài sững sốt một chút, mới vừa rồi chút bị thật tốt để vào đối mặt người đàn ông này. Nhưng là, vừa tiến đến, nhìn người đàn ông này cười có chút “Dâm dăng”, cô nổi lên ý tốt muốn cảm ơn liền trong nháy mắt không có, tức giận trực tiếp hỏi: “Anh bị trúng tà rồi hả ? !”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Quân Hôn Như Sơn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.